

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2019/767

z dnia 31 lipca 2018 r.

w sprawie pomocy państwa nr SA.36511 (2014/C) (ex 2013/NN) wdrożonej przez Francję w formie pułapów CSPE

(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 4975)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag ⁽¹⁾ zgodnie z przywołanymi artykułami i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W następstwie wstępnych kontaktów w 2013 r. między służbami Komisji a Francją dnia 11 października 2013 r. Francja zgłosiła swój system wsparcia na rzecz lądowej energii wiatrowej, który był wówczas finansowany w ramach opłaty za energię elektryczną zwanej „opłatą z tytułu usług publicznych w zakresie dostaw energii elektrycznej” („CSPE”).
- (2) Ponieważ w chwili zgłoszenia system wszedł już w życie, dnia 29 listopada 2013 r. akta sprawy przekazano do rejestru pomocy niezgłoszonej.
- (3) Pismem z dnia 27 marca 2014 r. Komisja poinformowała Francję, że nie wniesie zastrzeżeń wobec wsparcia na rzecz lądowej energii wiatrowej, ale wyraziła wątpliwości co do zgodności z rynkiem wewnętrznym obniżek CSPE przyznanych podmiotom zużywającym energię elektryczną na własne potrzeby, konsumentom energochłonnym i konsumentom elektrochłonnym. W związku z tym Komisja poinformowała Francję o swojej decyzji o wszczęciu postępowania określonego w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej „TFUE”) w sprawie przedmiotowych obniżek CSPE.
- (4) Decyzję Komisji o wszczęciu postępowania („decyzja o wszczęciu postępowania”) opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag w sprawie przedmiotowych środków oraz ewentualnego zastosowania wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020 ⁽²⁾ („wytyczne z 2014 r.”) wobec przedmiotowych obniżek CSPE.
- (5) Komisja otrzymała uwagi od pięciu zainteresowanych stron: (i) grupy Air Liquide, pismem z dnia 3 listopada 2014 r.; (ii) grupy EDF, pismem z dnia 17 listopada 2014 r.; (iii) grupy RATP, pismem z dnia 2 grudnia 2014 r.; (iv) przedsiębiorstwa SNCF, pismem z dnia 3 grudnia 2014 r.; oraz (v) związku Union des Industries Utilisatrices d’Energie (UNIDEN), pismem z dnia 3 listopada 2014 r. Uwagi te dotyczyły początkowo istnienia pomocy państwa, a następnie zgodności środków z TFUE z jednej strony oraz z wytycznymi z 2014 r. z drugiej strony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 348 z 3.10.2014, s. 78.

⁽²⁾ Dz.U. C 200 z 28.6.2014, s. 1.

- (6) Francja przedstawiła swoje uwagi w piśmie z dnia 5 maja 2014 r., które uzupełniła pismem z dnia 22 października 2015 r. W tej korespondencji, po ponownym przedstawieniu poszczególnych obniżek CSPE, Francja stwierdziła najpierw, że obniżki CSPE, z których korzystały podmioty wytwarzające energię na własne potrzeby, nie stanowiły pomocy. Następnie Francja oceniła, że pułap CSPE na miejsce produkcji oraz pułap CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej były zgodne z zasadami pomocy państwa.
- (7) W toku formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja wystosowała siedem wezwań do udzielenia informacji w okresie od dnia 21 sierpnia 2014 r. do dnia 27 października 2017 r. Władze francuskie przesłały z kolei 11 pism i dokumentów informacyjnych w okresie od dnia 7 maja 2014 r. do dnia 12 grudnia 2017 r. Odnośne wymiany informacji dotyczyły: (i) wyjaśnienia zapłaconych kwot CSPE i obniżek przyznanych niektórym rodzajom beneficjentów; (ii) kwalifikacji środków jako pomocy państwa i analizy prawnej ich zgodności z zasadami pomocy państwa; oraz (iii) prezentacji planu dostosowania mającego na celu zrównanie poziomu przyznanych obniżek CSPE z poziomami zgodnymi z obowiązującymi zasadami pomocy państwa. Pierwszy proponowany plan dostosowania przedstawiono w piśmie z dnia 4 listopada 2014 r. i sfinalizowano w piśmie z dnia 23 listopada 2017 r.

2. OPIS ŚRODKÓW

- (8) W niniejszej sekcji przedstawiono kolejno z jednej strony CSPE, a z drugiej strony obniżki tej opłaty przyznane w latach 2003–2015, które są przedmiotem niniejszej decyzji.

2.1. Prezentacja CSPE

- (9) CSPE ustanowiono na mocy ustawy nr 2003-8 z dnia 3 stycznia 2003 r. o rynkach gazu i energii elektrycznej oraz o usłudze publicznej w zakresie dostaw energii elektrycznej („ustawa nr 2003-8”). W niniejszej decyzji opisano mechanizm, który istniał przed reformą CSPE z 2016 r. wprowadzoną na mocy ustawy nr 2015-1786 z dnia 29 grudnia 2015 r. korygującej budżet na 2015 r. („LFR z 2015 r.”).
- (10) CSPE ma na celu zrekompensowanie kosztów dodatkowych związanych z kosztami świadczenia usługi publicznej w zakresie dostaw energii elektrycznej, ponoszonych przez zasiedziały dostawców energii elektrycznej (EDF i lokalne przedsiębiorstwa zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej). Tego rodzaju koszty dodatkowe wynikają głównie z finansowania czterech rodzajów polityki:
- wynikają głównie z obowiązku zakupu – przez EDF lub przez lokalne przedsiębiorstwa zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej (ELD) – energii elektrycznej wyprodukowanej przez określone rodzaje instalacji wytwarzające energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii (elektrownie wiatrowe, fotowoltaika itp.). Powyższa część stanowi 39 % pobranej opłaty CSPE w całym okresie istnienia środków, tj. w latach 2003–2015;
 - odpowiadają finansowaniu wysokosprawnej kogeneracji w wysokości 25 % pobranej opłaty CSPE w latach 2003–2015. W piśmie z dnia 20 grudnia 2016 r. Francja wyjaśniła, że CSPE miała na celu wyłącznie finansowanie wysokosprawnej kogeneracji. W piśmie tym Francja wyjaśniła, że wsparcie to obejmowało z jednej strony mechanizm umowy zakupu obowiązujący w latach 1997–2001, wynagradzający elektrociepłownie, których sprawność energetyczna przekraczała 65 %, a z drugiej strony wsparcie – od 2013 r. – na rzecz elektrociepłowni wykorzystujących gaz ziemny o wysokiej sprawności przekraczającej 12 MW;
 - są one konsekwencją rekompensaty dla wytwórców energii elektrycznej na obszarach niepołączonych (Korsyka lub departamenty zamorskie) służącej temu, by nie przenosili oni kosztów wytwarzania wyższych w porównaniu z kosztami produkcji ponoszonymi we Francji kontynentalnej i przenoszonymi na cenę energii elektrycznej płaconą przez konsumenta końcowego, które są niższe z uwagi na niższy koszt energii jądrowej. Pozycja ta stanowi 31 % całej pobranej opłaty CSPE w całym rozpatrywanym okresie, tj. w latach 2003–2015. Tego rodzaju system utrzymania cennika dostaw energii elektrycznej równoważnego cennikowi obowiązującemu we Francji kontynentalnej, na Korsyce i w departamentach zamorskich jest inaczej określane jako „wyrównywanie cen”;
 - generuje je, w wysokości 3 %, wprowadzenie taryfy socjalnej na „produkty pierwszej potrzeby”, a także część kosztów ponoszonych przez dostawców energii elektrycznej w wyniku ich wkładu finansowego w mechanizm wsparcia osób w trudnej sytuacji finansowej.

- (11) Komisja zauważa, że oprócz tych polityk finansowanych z CSPE, z opłaty tej finansowane są w mniejszym stopniu również inne obszary polityki. Środki te stanowią mniej niż 2 % pobranej opłaty CSPE. Dotyczą one głównie:
- 1) wsparcia przyznanego w latach 2003–2015 na rzecz instalacji wytwarzających energię elektryczną ze spalania odpadów z gospodarstw domowych. Grupa EDF i lokalne przedsiębiorstwa zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej miały wówczas obowiązek zakupu energii elektrycznej wyprodukowanej przez te instalacje w cenie ustalonej w rozporządzeniu ministerialnym. CSPE rekompensowała koszty dodatkowe ponoszone przez tych operatorów. Francja uznała, że część energii ze źródeł odnawialnych wyprodukowana przez te instalacje wynosi 50 % zgodnie z przepisami Międzynarodowej Agencji Energetycznej (MAE) i Eurostatu w sprawie statystyk dotyczących energii;
 - 2) wsparcia nowoczesnych instalacji sprzyjających bezpieczeństwu dostaw energii. Instalacje te, głównie wykorzystujące olej napędowy, zbudowano w latach 90. Instalacje te wykorzystuje się przez ograniczoną liczbę godzin, w zależności od zapotrzebowania systemu energii elektrycznej;
 - 3) wsparcia różnych środków (221 mln EUR w latach 2003–2015), tj. po pierwsze, finansowania tzw. umów dotyczących mocy gwarantowanej mających na celu zachęcenie do niezależnej produkcji (instalacji wytwarzających energię elektryczną o mocy mniejszej niż 8 000 kVA, instalacji służących do wykorzystania wartości opałowej odpadów komunalnych), przedstawionych przez Francję jako stanowiące „usługę uzupełniającą” dla usługi publicznej w zakresie dostaw energii elektrycznej; a po drugie, finansowania zawieranych z różnymi producentami umów zakupu wyprodukowanej przez nich energii.
- (12) W art. L121-7 kodeksu energetycznego przewidziano, że rekompensatę kosztów związanych z zadaniami w zakresie świadczenia usług publicznych dotyczącymi dostaw energii elektrycznej zapewniają opłaty należne przez konsumentów końcowych energii elektrycznej zamieszkujących lub mających siedzibę na terytorium krajowym. Wszystkie te elementy stanowią zatem jeden i ten sam koszt dodatkowy dla konsumentów francuskich. Wszyscy konsumenci końcowi energii elektrycznej, w tym podmioty samodzielnie produkujące energię elektryczną, uiszczają opłaty proporcjonalnie do wykorzystanych kWh (kilowatogodzin). W latach 2003–2015 CSPE zmieniała się w następujący sposób:

Zmiany wysokości pobranej kwoty CSPE – 2003–2015

(w EUR/MWh)

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
CSPE	3,0	3,3	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	9,0	10,5	13,5	16,5	19,5

Źródło: Sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego z 2017 r.

- (13) Opłaty kwalifikowalnych konsumentów końcowych, którzy skorzystali z praw przyznaných na mocy art. 22 pkt III ustawy nr 2000-108 z dnia 10 lutego 2000 r. o modernizacji i rozwoju usług publicznych w zakresie dostaw energii elektrycznej (zwanej dalej „ustawą nr 2000-108”), zaopatrywanych za pośrednictwem publicznej sieci przesyłowej lub publicznej sieci dystrybucji, pobiera operator odpowiedzialny za zarządzanie siecią, do której przyłączeni są konsumenci, w formie dodatkowej opłaty doliczanej do ceny za korzystanie z sieci.
- (14) Opłaty pobrane przez tego operatora zwraca się operatorom, którzy ponoszą koszty związane ze świadczeniem usług publicznych, za pośrednictwem kasy depozytowo-konsygnacyjnej (Caisse des dépôts et consignations, „CDC”). CDC zwraca te opłaty cztery razy w roku operatorom, którzy ponoszą przewidziane koszty, z pobranych kwot. Dnia 1 stycznia każdego roku wypłaca ona krajowemu mediatorowi energetycznemu kwotę równą wysokości jego budżetu.
- (15) CDC ewidencjonuje te różne operacje na odrębnym rachunku. Wydatki związane z zarządzaniem poniesione przez kasę są ustalane corocznie przez ministrów właściwych do spraw gospodarki i energii. W przypadku gdy kwota pobranych opłat nie odpowiada ustalonej kwocie obciążenia w danym roku, korekta dokonywana jest w następnym roku z tytułu obciążeń należnych w tym roku. Jeśli należne kwoty nie zostały zwrócone w danym roku, są one dodawane do kwoty obciążeń w roku następnym ^(?).
- (16) Komisja nadzoru energetycznego („CRE”) ocenia co roku w swym sprawozdaniu rocznym funkcjonowanie mechanizmu dotyczącego przedmiotowych kosztów związanych ze świadczeniem usług publicznych w zakresie dostaw energii elektrycznej. W zmienionym dekrete nr 2004-90 (dekret nr 2004-90 z dnia 28 stycznia 2004 r. w sprawie rekompensaty z tytułu kosztów usług publicznych w zakresie dostaw energii elektrycznej) określono zasady dotyczące rekompensat: każdego roku, przed dniem 15 października, CRE przedstawia ministrowi

(?) ECLI:EU:C:2013:851.

właściwemu do spraw energii propozycję prognozowanych kosztów w kolejnym roku, a także jednostkową opłatę za zużytą kWh we Francji umożliwiającą ich sfinansowanie. Propozycję CRE opracowano na podstawie deklaracji kosztów wykazanych w roku poprzednim (N-1) oraz na podstawie deklaracji kosztów prognozowanych w roku kolejnym (N+1). Deklaracje składają operatorzy ponoszący koszty. Jak wyjaśniono w motywach 14 i 15, mechanizm poboru opłat jest scentralizowany na poziomie CDC.

- (17) CRE weryfikuje kwotę wykazanych kosztów. Jeżeli chodzi o koszty związane ze wsparciem na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, odpowiadają one różnicy między kwotą wsparcia a ceną rynkową uzyskaną z tytułu sprzedaży tej energii przez zobowiązanych do tego operatorów. Odesłanie do ceny rynkowej służy tym samym do określenia kwoty rekompensaty. CRE wyjaśniła metodę określania tej ceny rynkowej. Nie odpowiada ona rzeczywistej wartości rynkowej, jaką uzyskał z jej tytułu zobowiązany operator, lecz wartości odniesienia ustalonej na podstawie różnych parametrów (ceny na rynku terminowym i ceny kasowej o różnej wadze w zależności od sektora, ceny rynkowej dnia bieżącego, ceny rozliczania odchyłeń), które umożliwiają najdokładniejsze odzwierciedlenie zachowania uczestnika sprawnie funkcjonującego rynku w celu zachęcenia zobowiązanego operatora do działania.
- (18) Bez uszczerbku dla stosowania sankcji przewidzianych w ustawie w przypadku niewystarczającej płatności lub jej braku w terminie dwóch miesięcy od dnia, w którym upływa termin płatności, CRE kieruje ponaglenie z odsetkami za zwłokę, których stawkę ustalono na 10 % kwoty należnej opłaty. Ponadto w przypadku nieuiszczenia przez zobowiązanego przewidzianych opłat minister właściwy ds. energii orzeka karę administracyjną na warunkach przewidzianych w art. 41.
- (19) W latach 2003–2015 kwota opłaty CSPE pobranej przez operatora odpowiedzialnego za sieć wynosiła 36,9 mld EUR. Rozkłada się ona w następujący sposób:

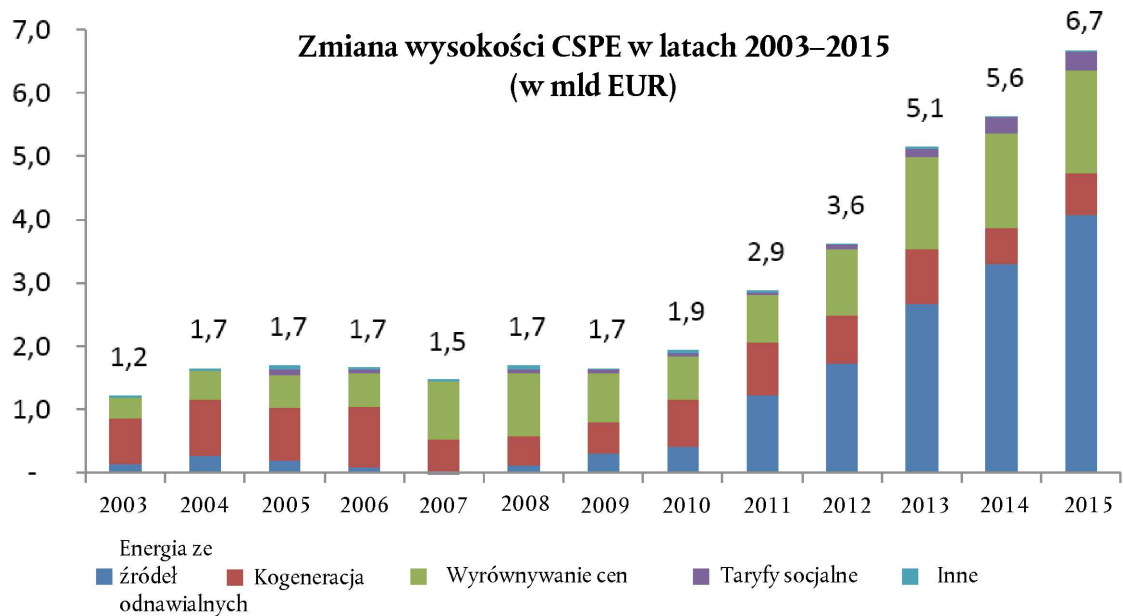
Kwoty odzyskane przez grupę EDF z tytułu CSPE

(w mln EUR)

	Energia ze źródeł odnawialnych	Kogeneracja	Wyrównywanie cen	Taryfy socjalne	Różne	Łącznie
2003	129	689	332	0	69	1 219
2004	261	835	470	0	89	1 655
2005	186	810	501	98	99	1 694
2006	72	944	540	49	66	1 671
2007	(5)	560	921	(12)	2	1 466
2008	121	488	995	49	41	1 694
2009	293	499	780	42	42	1 656
2010	411	769	678	57	21	1 936
2011	1 231	784	767	32	68	2 882
2012	1 724	741	1 063	70	29	3 627
2013	2 667	823	1 462	134	60	5 146
2014	3 286	545	1 495	251	46	5 623
2015	4 057	626	1 618	304	58	6 663
	14 433	9 113	11 622	1 074	690	36 932

Źródło: Pismo władz francuskich do służb Komisji z dnia 20 grudnia 2016 r.

(20) W latach 2003–2015 elementy składowe opłaty CSPE zmieniały się w następujący sposób:

Źródło: Francja – pismo z 20.12.2016.

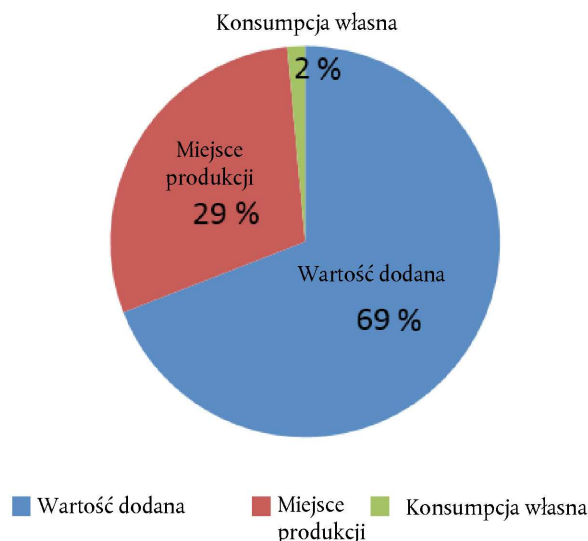
2.2. Obniżki CSPE

(21) W ustawie przewidziano trzy kategorii obniżek CSPE przyznawanych określonym konsumentom. Obniżki te, które można łączyć, przedstawiono poniżej:

- dla klientów przemysłowych zużywających ponad 7 GWh kwotę opłaty ustalono na poziomie 0,5 % wartości dodanej przedsiębiorstwa (art. L.121-21 kodeksu energetycznego);
- następnie w art. L.121-12 kodeksu energetycznego ustalono pułap kwoty opłaty należnej przez konsumentów końcowych na miejsce zużycia na poziomie 627 783 EUR (*). Do 2013 r. pułap ten aktualizowano corocznie zgodnie z inflacją. W latach 2014–2015 pułap podnoszono w tym samym tempie co opłatę jednostkową, w granicach 5 % rocznie;
- ze zwolnienia z CSPE mogą również korzystać podmioty produkujące energię elektryczną na własne potrzeby w maksymalnym wymiarze 240 GWh rocznie na miejsce produkcji (art. L.121-11 kodeksu energetycznego).

(22) W latach 2003–2015 te poszczególne obniżki CSPE, z wyłączeniem przedsiębiorstw transportowych, wyniosły 6,8 mld EUR i rozkładały się w następujący sposób:

Podział obniżek CSPE przyznanych w latach 2003–2015 według kategorii (6,8 mld EUR)

Źródło: Francja – 15.11.2017.

(*) Kwota ustalona na dzień 1 stycznia 2015 r. Kwotę tę stopniowo zmieniano. W 2013 r. wynosiła ona 569 418 EUR.

(23) Poniżej przedstawiono szczegółowy opis tych pułapów.

2.2.1. *Pułap opłaty na poziomie 0,5 % wartości dodanej (art. L.121-21 kodeksu energetycznego wprowadzony na mocy art. 67 ustawy programowej nr 2005-781 z dnia 13 lipca 2005 r. ustanawiającej kierunki polityki energetycznej)*

(24) Pułap na poziomie 0,5 % wartości dodanej, który obowiązuje w odniesieniu do klientów przemysłowych zużywających ponad 7 GWh rocznie, ustanowiono w 2005 r. na mocy ustawy programowej nr 2005-781 z dnia 13 lipca 2005 r. ustanawiającej kierunki polityki energetycznej i skutecznie wdrożono w 2006 r.

(25) Francja stwierdziła, że pułap ten miał na celu utrzymanie konkurencyjności przedsiębiorstw elektrochłonnych prowadzących działalność głównie w sektorze metalurgii, sektorze papierniczym, sektorze przemysłu chemicznego itp., tj. w sektorach podlegających międzynarodowej konkurencji, a w szczególności przedsiębiorstw, których poziom zużycia przekracza próg 7 GWh rocznie, przy jednoczesnym ograniczeniu, dzięki progowi wynoszącemu 7 GWh, jego wpływu na pozostałe kategorie konsumentów.

(26) Odnośny pułap CSPE równy 0,5 % wartości dodanej jest przedmiotem deklaracji przedkładanej CRE, która po przeprowadzeniu weryfikacji podejmuje decyzję o zwrocie należnych kwot. Kwoty te zwracane są dopiero wówczas, gdy znana jest wartość dodana przedsiębiorstwa (tj. najwcześniej w roku N+1 w odniesieniu do kwot pobranych w roku N).

(27) Francja stwierdziła, że w odniesieniu do łącznej kwoty 6,8 mld EUR obniżek przyznanych w latach 2003–2015 pułap CSPE na poziomie 0,5 % wartości dodanej stanowił 69 % (4,7 mld EUR) wszystkich zwolnień. Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Francję w latach 2003–2015 pułap ten zastosowano łącznie wobec 1 636 przedsiębiorstw.

2.2.2. *Pułap opłaty na miejsce produkcji (art. L.121-12 kodeksu energetycznego i art. 5 ustawy nr 2000-108)*

(28) Pułap ten ustanowiono w chwili stworzenia CSPE na mocy art. 37 przywołanej powyżej ustawy nr 2003-8 z dnia 3 stycznia 2003 r. (który zmienia art. 5 ustawy nr 2000-108). Pułap ten wszedł w życie w 2003 r. Pułap CSPE na miejsce produkcji ustalono pierwotnie na kwotę 500 000 EUR. Następnie podniesiono go do poziomu 550 000 EUR na mocy art. 37 ustawy budżetowej nr 2010-1657 z dnia 29 grudnia 2010 r. na 2011 r. W artykule tym przewidziano aktualizację tego pułapu w takim samym zakresie, w jakim aktualizowana będzie przewidywana stopa wzrostu wskaźnika cen konsumpcyjnych z wykluczeniem tytoniu, związana z projektem ustawy budżetowej na dany rok. W 2013 r. Parlament ustalił wysokość tego pułapu na 569 418 EUR i przyjął – na mocy art. 59 korygującej ustawy budżetowej na 2013 r. – nową zasadę dotyczącą aktualizacji tego pułapu: pułap ten aktualizowany jest zatem każdego roku proporcjonalnie do zmiany kwoty opłaty jednostkowej CSPE, przy czym maksymalny wzrost może wynosić 5 % rocznie. Na dzień 1 stycznia 2015 r. pułap ten wynosił 627 783 EUR.

(29) Pułap CSPE na miejsce produkcji stanowi według Francji odmianę pułapu w wysokości 0,5 % wartości dodanej, ale na poziomie miejsca zużycia, a nie na poziomie przedsiębiorstwa. Francja wyjaśniła również, że tego rodzaju pułap na poziomie miejsca produkcji umożliwia uwzględnienie przedsiębiorstw zużywających znaczne ilości energii elektrycznej na poziomie miejsca produkcji, które nie są jednak elektrochłonne.

(30) Francja stwierdziła, że pułap CSPE na miejsce produkcji stanowił 29 % (2,0 mld EUR) łącznej kwoty 6,8 mld EUR obniżek przyznanych w latach 2003–2015. Zdaniem Francji 522 przedsiębiorstwa skorzystały z tego pułapu.

2.2.3. *Próg zwolnienia na poziomie 240 GWh (art. L.121-11 kodeksu energetycznego i art. 5 ustawy nr 2000-108)*

(31) Koncepcję zwolnienia dotyczącego energii elektrycznej produkowanej samodzielnie przejęto z mechanizmu funduszu usług publicznych w zakresie produkcji energii elektrycznej (Fonds du Service Public de la Production d'Electricité – FSPPE, mechanizm poprzedzający CSPE). Fundusz ten utworzono na mocy art. 5 ustawy z dnia 10 lutego 2000 r. o modernizacji i rozwoju usług publicznych w zakresie dostaw energii elektrycznej. Środki tego funduszu pochodzą od producentów, dostawców energii elektrycznej, importerów energii elektrycznej, a także od producentów energii elektrycznej wytwarzających ją na własne potrzeby w ilości przekraczającej dopuszczalną ilość energii elektrycznej wyprodukowanej rocznie, ustaloną w dekrecie. W dekrecie nr 2001-1157 z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie funduszu usług publicznych w zakresie produkcji energii elektrycznej przyjętym w celu wykonania art. 5 ustawy nr 2000-108 ilość tę ustalono na 240 GWh.

(32) Producent energii elektrycznej może w związku z tym korzystać ze zwolnienia z opłaty w wysokości liczby wyprodukowanych kWh zużytych na własne potrzeby, do wysokości pułapu 240 GWh na miejsce produkcji. Ten sam producent może przyznać to zwolnienie tylko jednemu konsumentowi w tym samym miejscu, o ile liczba kWh zwolnionych w oparciu o przesłankę konsumpcji własnej i sprzedanych temu konsumentowi nie przekracza progu 240 GWh na miejsce produkcji.

- (33) Francja stwierdziła, że celem zwolnienia przyznanego z tytułu produkcji energii elektrycznej na własne potrzeby jest zmniejszenie opodatkowania osób zużywających energię elektryczną na własne potrzeby, które finansując swoje własne instalacje, zdecydowały się nie tylko nie wnosić wkładu na rzecz krajowej polityki energetycznej, ale też nie czerpać z niej korzyści.
- (34) Zwolnienie to weszło w życie w 2002 r. Koncepcję tę zachowano w chwili stworzenia CSPE (zastępującej FSPPE) w 2003 r. na mocy art. 37 ustawy nr 2003-8: „Energia elektryczna wytworzona przez producenta na własne potrzeby lub zakupiona przez konsumenta końcowego na własne potrzeby od osoby trzeciej prowadzącej instalację wytwarzającą energię elektryczną na miejscu zużycia jest uwzględniana przy obliczaniu opłaty jedynie po przekroczeniu progu 240 mln kWh rocznie na dane miejsce produkcji”.
- (35) Francja wyjaśniła, że w praktyce zwolnienie to dotyczyło głównie zakładów przemysłowych, z których większość posiada elektrociepłownię (poza produkcją energii elektrycznej), a ponadto ze zwolnienia tego nie korzystały osoby prywatne.
- (36) W 2011 r. ze zwolnienia z tytułu konsumpcji własnej skorzystało 88 miejsc produkcji, a zwolniona ilość wyniosła 11 TWh. Ponadto w latach 2012, 2013 i 2014 zwolnienie obejmowało odpowiednio 94,8TWh, 84,6TWh i 87,4 TWh ⁽⁵⁾.
- (37) Zdaniem Francji w całym okresie 2003–2015 ze zwolnienia tego skorzystało 88 miejsc produkcji. Stanowiło około 2 % wszystkich przyznanых obniżek, których łączna kwota wyniosła 6,8 mld EUR.

2.3. Kwota przyznanых obniżek CSPE

- (38) W całym rozpatrywanym okresie, tj. w latach 2003–2015, obniżki CSPE wyniosły 6,8 mld EUR. Podział tych obniżek według ich rodzaju przedstawiono w sekcjach 2.2.1–2.2.3.

2.4. Beneficjenci środków

- (39) Przedsiębiorstwa korzystające z obniżek CSPE są przedsiębiorstwami energochłonnymi należącymi do około 227 sektorów według klasyfikacji NACE. Główne obszary działalności tych przedsiębiorstw obejmują: metalurgię, przemysł chemiczny i petrochemiczny, gazownictwo, papiernictwo, przemysł jądrowy, lotnictwo, przemysł elektroniczny, przemysł samochodowy, przemysł rolno-spożywczy i transport. Jedno przedsiębiorstwo może korzystać jednocześnie z kilku kryteriów zwolnienia.
- (40) Tego rodzaju beneficjenci środków kwalifikują się do zastosowania jednego pułapu CSPE lub kilku takich pułapów. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Francję w całym rozpatrywanym okresie, tj. w latach 2003–2015, 1 664 przedsiębiorstwa skorzystały z obniżek CSPE, przy czym można je podzielić w następujący sposób: 1 636 z tytułu pułapu CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej, 552 kwalifikowalne do zastosowania pułapu CSPE na miejsce produkcji, 88 ⁽⁶⁾ z tytułu zwolnienia w oparciu o przesłankę konsumpcji własnej. Niektóre przedsiębiorstwa mogły łączyć kilka rodzajów obniżek.

2.5. Okres obowiązywania środków i reforma z 2016 r.

- (41) CSPE wprowadzono w 2003 r. Kwotę opłaty i jej podział przedstawiono w sekcjach 2.2.1–2.2.3.
- (42) W 2015 r. opłatę tę zastąpiono nowym mechanizmem. Na mocy ustawy nr 2015-1786 z dnia 29 grudnia 2015 r. korygującej budżet na 2015 r. („LFR z 2015 r.”) wprowadzono reformę opodatkowania energii dotyczącą w szczególności finansowania kosztów świadczenia usługi publicznej w zakresie dostaw energii elektrycznej i gazu. W związku z tym zniesiono CSPE w odniesieniu do energii zużytej po dniu 31 grudnia 2015 r.
- (43) Od dnia 1 stycznia 2016 r. obszary polityki, których finansowanie zapewniała uprzednio CSPE, finansowane są z budżetu państwa.

2.6. Wyłączenie z zakresu stosowania decyzji obniżek CSPE przyznanых przedsiębiorstwom transportowym

- (44) Biorąc pod uwagę szczególne ramy prawne mające zastosowanie do przedsiębiorstw zajmujących się transportem kolejowym ⁽⁷⁾, obniżki CSPE przyznane przedsiębiorstwom zajmującym się transportem kolejowym są wyłączone z zakresu niniejszego postępowania i będą przedmiotem oddzielnej decyzji Komisji. W związku z tym obniżki te są wyłączone z zakresu stosowania niniejszej decyzji.

⁽⁵⁾ Odpowiedź Francji z dnia 5 maja 2014 r.

⁽⁶⁾ Pismo władz francuskich z dnia 23 listopada 2017 r. wraz z załącznikiem.

⁽⁷⁾ Wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw kolejowych, Dz.U. C 184 z 22.7.2008, s. 13.

- (45) Przedstawione w sekcji 2.2 kwoty obniżek CSPE nie obejmują zatem obniżek przyznanych przedsiębiorstwom zajmującym się transportem kolejowym.

2.7. Opis przyczyn, które doprowadziły do wszczęcia postępowania

- (46) W decyzji o wszczęciu postępowania ⁽⁸⁾ Komisja oceniła, że środki nosiły znamiona pomocy państwa, której zgodność z rynkiem wewnętrznym nie została wystarczająco wykazana.

2.7.1. Istnienie pomocy

- (47) Komisja uznała, że przyznane obniżki CSPE stanowiły pomoc państwa.
- (48) Komisja oceniła najpierw, że poszczególne obniżki CSPE przewidziane w prawie stanowiły selektywną korzyść na rzecz przedsiębiorstw zużywających energię elektryczną na własne potrzeby, przedsiębiorstw energochłonnych i elektrochłonnych: po pierwsze, zwolnienie z CSPE przyznane przedsiębiorstwom produkującym energię elektryczną do celów zużycia na własne potrzeby, jak wyjaśniono w motywie 144 decyzji o wszczęciu postępowania, stanowi pomoc selektywną. Po drugie, Komisja stwierdziła istnienie korzyści przyznanej beneficjentom pułapu CSPE na miejsce produkcji, udzielonej w rzeczywistości wyłącznie niektórym sektorom gospodarki. Ponadto pułap CSPE na poziomie 0,5 % wartości dodanej dotyczy wyłącznie przedsiębiorstw przemysłowych przekraczających pewien próg zużycia i w związku z tym również stanowi korzyść na rzecz tych przedsiębiorstw.
- (49) Komisja zauważyła następnie, że korzyści wynikające z obniżek CSPE finansowano, podobnie jak CSPE, z zasobów państwowych oraz że można było je przypisać państwu. Ponieważ CSPE stanowi zasób pochodzący ze środków państwowych, obniżki CSPE stanowią *a fortiori* rezygnację z zasobów pochodzących ze środków państwowych.
- (50) Ponadto Komisja uznała również, że poszczególne obniżki CSPE mogły mieć wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi oraz zakłócać konkurencję ze względu na różnicę w traktowaniu beneficjentów środków i ich konkurentów pozbawionych możliwości korzystania z tych środków.

2.7.2. Zgodność pomocy

- (51) Jeżeli chodzi o zgodność środków z rynkiem wewnętrznym, Komisja zauważyła, że w chwili wydania decyzji o wszczęciu postępowania CSPE nie była ani zharmonizowanym podatkiem na ochronę środowiska w rozumieniu pkt 153 wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska ⁽⁹⁾, ani niezharmonizowanym podatkiem na ochronę środowiska w rozumieniu pkt 151 w związku z pkt 70 ppkt 14 tych wytycznych z 2008 r.
- (52) W tym zakresie Komisja zauważyła, że szczególna podstawa opodatkowania niekoniecznie miała negatywny wpływ na środowisko, biorąc pod uwagę, że CSPE jest należna częściowo z tytułu energii elektrycznej wyprodukowanej ze źródeł odnawialnych. Z tego powodu nie można również uznać, że podstawa ta miała na celu internalizację kosztów ochrony środowiska w kwocie CSPE. Ponadto nie służyła ona skłonieniu producentów ani konsumenta końcowego do działań bardziej przyjaznych środowisku. Wręcz przeciwnie, obniżenie zużycia spowodowałoby konieczność zwiększenia należnej CSPE, aby pokryć koszty produkcji energii ze źródeł odnawialnych. W związku z tym rozdział 4 ⁽¹⁰⁾ wytycznych z 2008 r. nie ma zastosowania.
- (53) Komisja uznała natomiast, że środki mające na celu obniżenie CSPE można przeanalizować w świetle art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, wzywając jednocześnie Francję do wyjaśnienia zasad tych obniżek.
- (54) Komisja zauważyła również, że wówczas toczył się proces przeglądu wytycznych z 2008 r., a projekt wytycznych z 2014 r. zawierał następujące punkty:

„(180) Finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych poprzez opłaty nie jest jako takie ukierunkowane na negatywne efekty zewnętrzne i w związku z tym nie ma bezpośredniego wpływu na środowisko. Może jednak skutkować wyższymi cenami energii elektrycznej. Koszty energii elektrycznej mogą zostać podniesione wprost, poprzez specjalną opłatę nałożoną na konsumentów jako dodatek do ceny, lub pośrednio, poprzez dodatkowe koszty ponoszone przez dostawców energii elektrycznej ze względu na obowiązek zakupu energii ze źródeł odnawialnych, które to koszty następnie przeniosą na swoich klientów, konsumentów energii elektrycznej. Typowym przykładem byłby obowiązkowy zakup przez dostawców określonego odsetka energii ze źródeł odnawialnych za pomocą zielonych certyfikatów, za które dostawca nie otrzyma rekompensaty.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 348 z 3.10.2014, s. 78.

⁽⁹⁾ Pkt 154 i 155 decyzji o wszczęciu postępowania.

⁽¹⁰⁾ Rozdział 4: „Pomoc w postaci ulg lub zwolnień podatkowych w odniesieniu do podatków na ochronę środowiska”.

- (181) W zasadzie wszyscy konsumenci energii elektrycznej powinni ponosić koszty finansowania wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych. Pewne ulgi mogą być jednak niezbędne do zapewnienia odpowiedniej bazy finansowania wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych (84). W celu uniknięcia sytuacji, w których przedsiębiorstwa szczególnie obciążone finansowaniem wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych znalazłyby się w trudnej sytuacji konkurencyjnej, państwa członkowskie zechcieć przyznać częściową rekompensatę za dodatkowe koszty, aby ułatwić ogólne finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych oraz zapobiec ucieczce emisji. Bez rekompensaty dla szczególnie obciążonych przedsiębiorstw społeczna akceptacja dla wprowadzenia ambitnych środków wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych może być ograniczona. Z drugiej strony, społeczna akceptacja wsparcia na rzecz takiej energii może napotykać podobne trudności, jeśli rekompensata jest zbyt wysoka lub przyznaje się ją zbyt wielu konsumentom energii elektrycznej”.
- (55) Ponadto Komisja zauważyła, że w pkt 229 projektu wytycznych z 2014 r. przewidziano, iż pomoc przyznana w postaci ulg w finansowaniu wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych będzie oceniana zgodnie z przepisami nowych wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska i cele związane z energią po przyjęciu tych wytycznych (nawet jeżeli pomoc przyznano przed wejściem w życie wytycznych z 2014 r.).
- (56) Ponieważ Francja przedstawiła bardzo niewiele informacji dotyczących celu obniżek i ich uzasadnienia, Komisja wyraziła ponadto wątpliwości co do zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym. W związku z tym Komisja wezwała Francję do wyjaśnienia: (i) celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania, któremu służył środek; (ii) adekwatności środka; (iii) efektu zachęty środka; (iv) wystarczającego zapobiegania negatywnemu i niepożądanemu wpływowi środka na wymianę handlową.
- (57) W swojej decyzji o wszczęciu postępowania Komisja uznała zatem, że Francja nie uzasadniła w wystarczający sposób zgodności z rynkiem wewnętrznym środków mających na celu obniżenie CSPE dla niektórych beneficjentów.

2.8. Przyjęcie wytycznych z 2014 r.

- (58) Wytyczne z 2014 r. weszły w życie dnia 1 lipca 2014 r. Wprowadzono w nich sekcję 3.7.2 dotyczącą „pomocy w postaci ulg w finansowaniu wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych”.
- (59) W sekcji tej uznano po pierwsze, że koszty ponoszone w celu finansowania polityk energetycznych nie mają bezpośredniego wpływu na środowisko i nie stanowią podatków na ochronę środowiska w ścisłym znaczeniu tego terminu, które mają na celu zwiększenie kosztu zachowań szkodliwych dla środowiska. Koszty te mogą jednak przyczynić się do ochrony środowiska w sposób pośredni, umożliwiając finansowanie systemów wsparcia, które przyczyniają się do ochrony środowiska.
- (60) Po drugie, w wytycznych tych zauważono, że w niektórych przypadkach system finansowania tych środków wsparcia za pomocą opłaty za energię elektryczną jest możliwy wyłącznie wówczas, gdy przedsiębiorstwa szczególnie obciążone kosztami związanymi z finansowaniem wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych mogą korzystać z obniżek.
- (61) Po trzecie, w wytycznych tych określono poziomy obniżek uznane za akceptowalne w celu zachowania dopuszczalności finansowej środków wsparcia, przy jednoczesnym uniknięciu zbyt znaczącego przeniesienia obciążenia na pozostałych konsumentów.
- (62) Ponadto w sekcji 3.7.3 wytycznych z 2014 r. przewidziano możliwość przyjęcia planu dostosowania mającego na celu stopniowe dostosowanie poziomów obniżek przewidzianych w ramach środka krajowego do poziomów obniżek zgodnych z przepisami wytycznych i proporcjonalnych w świetle zasad pomocy państwa.

3. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (63) Poza przedsiębiorstwami transportowymi, które traktowane są w odrębny sposób, w decyzji o wszczęciu postępowania przedstawiono poniższe uwagi.

3.1. EDF

- (64) Grupa EDF przekazała Komisji swoje uwagi w dniu 17 listopada 2014 r. Zdaniem tej grupy zwolnienia, z których korzystała, dotyczą – w niemal [...] % – zużycia energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby w celu wytworzenia energii elektrycznej wprowadzanej do sieci publicznej. Grupa EDF uważa, że ta konsumpcja własna dotyczy z jednej strony zużycia energii przez instalacje pozablokowe elektrowni, a z drugiej strony zużycia energii na potrzeby stacji przesyłu energii przez pompy w elektrowniach wodnych, którą to energię dostarczają w tym przypadku elektrownie jądrowe.

- (65) Grupa uważa, że taka konsumpcja własna powinna zostać objęta całkowitym zwolnieniem z CSPE, z jednej strony na mocy przywołanej w pkt 51 dyrektywy Rady 2003/96/WE⁽¹¹⁾, w której art. 14 ust. 1 lit. a) przewidziano, że państwa członkowskie zwalniają z akcyzy produkty energetyczne i energię elektryczną wykorzystywaną do produkcji energii elektrycznej oraz energię elektryczną wykorzystywaną do utrzymania zdolności do produkcji energii elektrycznej, a z drugiej strony na mocy decyzji zatwierdzającej – z tytułu pomocy państwa – niemiecki mechanizm „dopłaty EEG” ustanowiony na mocy ustawy o EEG z 2014 r.⁽¹²⁾
- (66) Celem uzupełnienia grupa EDF podkreśla potrzebę zapewnienia spójności między systemami zwolnienia z opłat związanych z energią w poszczególnych państwach członkowskich, które przynoszą w szczególności korzyść przemysłowi elektrochłonnemu. Różnica w traktowaniu tych zwolnień w poszczególnych państwach członkowskich mogłaby w konsekwencji zwiększyć różnice dotyczące konkurencyjności obserwowane obecnie na poszczególnych rynkach.

3.2. ALFI

- (67) Grupa ALFI (Air Liquide France Industrie) przekazała Komisji swoje uwagi w dniu 3 listopada 2014 r. Po pierwsze, grupa podkreśla, że ponoszone przez grupę koszty związane z energią stanowią [...]–[...] % kosztów produkcji. Po drugie, grupa ALFI utrzymuje, że zbyt duży wzrost kosztu energii elektrycznej mógłby doprowadzić do internalizacji produkcji gazów przemysłowych przez poszczególne sektory przemysłu, które wykorzystują te gazy (sektory chemiczny, stalowy, petrochemiczny, sektor szkła), ale na mniejszą skalę, co doprowadziłoby do ogólnoswiatowego wzrostu zużycia energii.
- (68) Grupa ALFI zaprzecza następnie, by obniżki CSPE wiązały się z przyznaniem korzyści ich beneficjentom. Zdaniem grupy te obniżki CSPE odpowiadają wyłącznie „zadaniu w zakresie świadczenia usług publicznych” dotyczących dostaw i w związku z tym – bez dokładnego określenia podstawy prawnej – nie powinny stanowić pomocy.
- (69) Ponadto grupa ALFI twierdzi, że bez uszczerbku dla braku pomocy, jak podkreślono w poprzednim motywie, przedmiotowe obniżki CSPE byłyby, w przypadku uznania ich za pomoc państwa, zgodne z sekcją 3.7.2 wytycznych z 2014 r., w których uznano – pod pewnymi warunkami – zgodność zróżnicowania i obniżek ukierunkowanych na rzecz przedsiębiorstw przemysłowych elektrochłonnych. W związku z tym odzyskanie pomocy – w przypadku udowodnienia jej istnienia – należałoby w każdym razie wykluczyć.

3.3. UNIDEN

- (70) UNIDEN, stowarzyszenie reprezentujące interesy sektorów energochłonnych we Francji, przekazało Komisji swoje uwagi w dniu 3 listopada 2014 r. Zdaniem tego stowarzyszenia obniżki CSPE mają na celu osiągnięcie celów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, co sprawia, że środki te są zgodne w rozumieniu art. 107 ust. 3 TFUE i wytycznych z 2014 r.
- (71) Po pierwsze, środki mają na celu utrzymanie konkurencyjności sektorów przemysłu podlegających światowej konkurencji. Po drugie, środki służą celowi społecznemu. Po trzecie, środki mają na celu osiągnięcie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, która polega zwłaszcza na ochronie konsumentów znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji. Ponadto środki służą osiągnięciu celu w zakresie efektywności energetycznej, przy zachowaniu pełnej zgodności z prawem Unii Europejskiej.

4. UWAGI FRANCJI

- (72) Francja przekazała swoje uwagi dotyczące zarówno kwalifikacji środków, jak i ich zgodności z rynkiem wewnętrznym.

4.1. Pułap CSPE na miejsce produkcji i pułap CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej nie stanowią pomocy państwa

- (73) Główne argumenty przedstawione przez Francję w celu uzasadnienia braku pomocy dotyczą braku selektywności z jednej strony i braku zakłócenia konkurencji z drugiej strony.

4.1.1. Brak selektywności

- (74) Zdaniem Francji środki nie są selektywne z trzech głównych wymienionych poniżej powodów.

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

⁽¹²⁾ SA.38632 – Reforma ustawy o energii ze źródeł odnawialnych w Niemczech.

- (75) Po pierwsze, z orzecznictwa wynika, że ustanowienie przez państwa członkowskie obniżek należności dodatkowych nie wystarcza, aby ustalić selektywny charakter środka, ponieważ z założenia przedsiębiorstwa przekraczające ustalone progi nie znajdują się w takiej samej sytuacji faktycznej jak pozostałe przedsiębiorstwa. Z orzecznictwa Trybunału wynika zatem, że pułap na miejsce produkcji nie wystarczy, by uznać środek za selektywny, a pułapy podatków mogły w rzeczywistości nie stanowić pomocy selektywnej⁽¹³⁾. Jeżeli chodzi o pułap CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej, Francja powołuje się na orzecznictwo Rady Konstytucyjnej⁽¹⁴⁾, aby przypomnieć, że uznając CSPE za zgodną z zasadą równości podatkowej, sędzia potwierdził, iż beneficjenci tego pułapu znajdują się w sytuacji faktycznej odmiennej od sytuacji pozostałych przedsiębiorstw, a zatem pomoc nie nosi znamion selektywności.
- (76) Po drugie, jeżeli chodzi w szczególności o konsumpcję własną, Francja uważa, że zwolnienie z CSPE przyznane podmiotom zużywającym energię elektryczną na własne potrzeby dotyczy beneficjentów znajdujących się w sytuacji faktycznej odmiennej od sytuacji pozostałych płatników CSPE, co wyklucza w konsekwencji selektywność pomocy.
- (77) Po trzecie, brak selektywności jest uzasadniony charakterem francuskiego systemu opodatkowania, z którego wynikają te środki i który nie ma selektywnego charakteru. Zdaniem Francji pułapy CSPE wynikają z samego charakteru systemu opodatkowania, który przewiduje, że obciążenie podatkowe musi być dostosowane do zdolności podatkowych każdego podatnika.
- (78) Ponadto w odniesieniu do podmiotów zużywających energię elektryczną na własne potrzeby, które produkują energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii lub w procesie kogeneracji i działają głównie w sektorach chemicznym, hutniczym i petrochemicznym, Francja podkreśla, że zwolnienie energii elektrycznej wyprodukowanej i zużytej na własne potrzeby z części CSPE finansującej energię ze źródeł odnawialnych lub wsparcie na rzecz kogeneracji jest rozwiązaniem logicznym, ponieważ tego rodzaju energia elektryczna nie uzyskała żadnego wsparcia publicznego finansowanego z CSPE, chociaż przyczynia się do osiągnięcia celu dotyczącego ochrony środowiska, realizowanego dzięki wsparciu na rzecz energii ze źródeł odnawialnych i kogeneracji, które jest finansowane z CSPE w taki sam sposób, w jaki finansowana jest energia elektryczna wprowadzana do sieci (korzystająca ze wsparcia finansowanego z CSPE). Francja podkreśla, że z tego powodu zwolnienie podmiotów zużywających energię elektryczną na własne potrzeby, które korzystają z energii ze źródeł odnawialnych lub z kogeneracji, nie stanowi selektywnej korzyści.

4.1.2. Brak zakłócenia konkurencji

- (79) Francja twierdzi, że podobny środek istniał przed wejściem w życie CSPE w 2003 r. W związku z tym Francja uważa, że pomoc miała wyłącznie niewielki wpływ na sytuację gospodarczą i konkurencyjną przedsiębiorstw mających siedzibę we Francji.

4.2. Przy założeniu, że środki zostaną zakwalifikowane jako pomoc, pułap CSPE na miejsce produkcji i pułap CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej stanowią pomoc zgodną z rynkiem wewnętrznym

- (80) Przy założeniu, że środki zostaną jednak uznane za pomoc, Francja proponuje przeprowadzenie analizy zgodności CSPE pod trzema różnymi kątami.
- (81) Po pierwsze, zgodność środków wynika z faktu, że są one zgodne z przepisami dyrektywy 2003/96 (zob. sekcja 4.2.1).
- (82) Po drugie, CSPE można uznać za podatek na ochronę środowiska, dlatego też jej obniżki są w pełni zgodne ze wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego⁽¹⁵⁾ (zwanymi dalej „wytycznymi z 2001 r.”), z wytycznymi z 2008 r. i wytycznymi z 2014 r. (zob. sekcja 4.2.2).
- (83) Po trzecie, gdyby CSPE nie można było uznać za podatek na ochronę środowiska, jej pułapy byłyby zgodne z wytycznymi z 2014 r. w odniesieniu do części CSPE finansującej energię ze źródeł odnawialnych oraz z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE w odniesieniu do pozostałych części CSPE (zob. sekcja 4.2.3).

4.2.1. Zgodność środków wynika ze zgodności z przepisami dyrektywy 2003/96/WE

- (84) Francja podkreśla, że w dyrektywie tej zatwierdzono poniżej określone zwolnienia.

⁽¹³⁾ Wyrok z dnia 15 listopada 2011 r., Komisja/Gibraltar i Zjednoczone Królestwo, C-106/09, ECLI:EU:C:2011:732.

⁽¹⁴⁾ Orzeczenie 2005-516 DC z dnia 7 lipca 2005 r.

⁽¹⁵⁾ Komunikat Komisji – Wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego (Dz.U. C 37 z 3.2.2001, s. 3).

- (85) Po pierwsze, w art. 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy zatwierdzono zwolnienie z opłat dotyczących energii elektrycznej wykorzystywanej do produkcji energii elektrycznej lub energii elektrycznej wykorzystywanej do utrzymania zdolności do produkcji energii elektrycznej. Zwolnienie to obejmuje w dużej mierze zwolnienie z tytułu konsumpcji własnej przewidziane w ramach przedmiotowych środków.
- (86) Po drugie, w art. 15 ust. 1 lit. e) dyrektywy zatwierdzono zwolnienia z opłat za energię elektryczną zużytą na własne potrzeby i wyprodukowaną w procesie kogeneracji.
- (87) Ponadto w art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy zatwierdzono częściowe zwolnienia „zakładów energochłonnych”, określanych jako przedsiębiorstwa, w przypadku których koszty nabycia produktów energetycznych i energii elektrycznej wynoszą 3,0 % wartości produkcji lub w przypadku których podatek energetyczny stanowi 0,5 % wartości dodanej.

4.2.2. *Przy założeniu, że CSPE stanowi podatek na ochronę środowiska, państwa CSPE są zgodne z zasadami pomocy państwa*

- (88) W swojej korespondencji z Komisją Francja stwierdza, że CSPE można uznać za podatek na ochronę środowiska zgodny z definicją zawartą w pkt 70 ppkt 14 wytycznych z 2008 r. Francja uznała bowiem, że podstawa opodatkowania wiąże się z negatywnym wpływem na środowisko, nawet jeżeli ma służyć finansowaniu energii ze źródeł odnawialnych, dlatego też przedmiotowy system wsparcia jest korzystny dla środowiska. Z takiej kwalifikacji wynika ocena zgodności środków z rynkiem wewnętrznym w świetle trzech kolejnych podstaw zgodności.
- (89) Po pierwsze, w latach 2003–2008 zgodność obniżek CSPE należy ocenić w świetle wytycznych z 2001 r. Zdaniem Francji zgodność ta wynika z faktu, że beneficjenci uiszczają znaczną część CSPE, tj. co najmniej 20 %, zgodnie z pkt 51 ppkt 1 lit. a) i pkt 51 ppkt 1 lit. b) wytycznych z 2001 r.
- (90) Po drugie, Francja uważa, że środki są zgodne z wytycznymi z 2008 r. w odniesieniu do okresu 2008–2014. Z jednej strony Francja uznaje CSPE za podatek na ochronę środowiska. Z drugiej strony w pkt 4 wytycznych z 2008 r. przewidziano, że podatki na ochronę środowiska są zgodne z rynkiem wewnętrznym. W związku z tym zgodność środków z rynkiem wewnętrznym zostaje w ten sposób wystarczająco wykazana.
- (91) Ponadto Francja uważa, że obydwa państwa CSPE są zgodne z wytycznymi z 2014 r. obowiązującymi od dnia 1 lipca do chwili zakończenia obowiązywania środków w 2015 r. oraz że są zgodne zwłaszcza z pkt 170 tych wytycznych.

4.2.3. *Zgodność ta jest uzasadniona w świetle sekcji 3.7.2 wytycznych z 2014 r. z jednej strony i art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE z drugiej strony*

- (92) W swoim zgłoszeniu z dnia 22 października 2015 r. Francja zgodziła się jednak rozważyć możliwość nieuznania CSPE za podatek na ochronę środowiska i wyciągnąć z tego wnioski, jeżeli chodzi o analizę zgodności tej opłaty z rynkiem wewnętrznym w świetle sekcji 3.7.2 wytycznych z 2014 r. z jednej strony i art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE z drugiej strony.

4.2.3.1. *Obniżka CSPE umożliwiająca finansowanie energii ze źródeł odnawialnych*

- (93) Zdaniem Francji wykazano zgodność środków z wytycznymi z 2014 r. Francja odwołuje się wyraźnie do sekcji 3.7.2 jako podstawy prawnej oceny zgodności przedmiotowych środków⁽¹⁶⁾ z rynkiem wewnętrznym.
- (94) Po pierwsze, Francja zauważa, że wszelką pomoc w postaci ulg w finansowaniu wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych przyznaną przed dniem 1 stycznia 2011 r. można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jak przewidziano w pkt 248 wytycznych z 2014 r.
- (95) Po drugie, jeżeli chodzi o okres po 2011 r., Francja uważa, że pomoc można przyznać, o ile podlega ona planowi dostosowania zapewniającemu – na podstawie obiektywnych kryteriów – zbliżanie poziomów obniżek przyznanych w ramach przedmiotowych środków do poziomów zatwierdzonych w sekcji 3.7.2 wytycznych z 2014 r.

⁽¹⁶⁾ Pismo z dnia 22 października 2015 r.

- (96) Francja podkreśla, że 50 % wsparcia na rzecz spalania należy uznać za wsparcie na rzecz produkcji energii ze źródeł odnawialnych, ponieważ jak wynika ze statystyk MAE i Eurostatu, 50 % spalanych odpadów stanowią odpady ulegające biodegradacji.

4.2.3.2. Obniżka CSPE umożliwiająca finansowanie kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych

- (97) Jeżeli chodzi o część CSPE niemającą na celu finansowania wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, Francja dostarczyła szczegółową analizę zgodności środków, którą Komisja opisuje poniżej.

4.2.4. Cel pułapów stanowiący przedmiot wspólnego zainteresowania

- (98) Francja uważa, że Traktat stanowi wystarczającą podstawę prawną uzasadniającą zgodność środka z rynkiem wewnętrznym, jeżeli chodzi o część pułapów CSPE w zakresie „polityki w obszarach innych niż rozwój energii ze źródeł odnawialnych, ponieważ pułapy dotyczące części CSPE, która finansuje rozwój energii ze źródeł odnawialnych [...], podlegają wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią z 2014 r.”.

- (99) Francja zauważa przede wszystkim, że unijne przepisy dopuszczają uznanie zgodności z prawem nieponoszenia przez przedsiębiorstwa elektrochłonne nadmiernych kosztów dostaw energii elektrycznej z uwagi na cele stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania, jakimi są (i) kogeneracja; (ii) cel dotyczący spójności terytorialnej i ochrony regionów najbardziej oddalonych; (iii) cel dotyczący spójności społecznej i przeciwdziałania wykluczeniu.

1) Po pierwsze, wsparcie na rzecz kogeneracji jest uzasadnione z jednej strony w świetle dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁷⁾, a z drugiej strony w świetle decyzji Rady Europejskiej z dnia 7 i 8 marca 2007 r. ustalającej cel dotyczący zmniejszenia zużycia energii, w odniesieniu do którego kogeneracja ma do odegrania ważną rolę. Francja zauważa, że część CSPE dotycząca wsparcia na rzecz kogeneracji może obejmować wsparcie udzielane na rzecz spalania odpadów nieulegających biodegradacji, ponieważ odpady te są wykorzystywane do wysokosprawnej kogeneracji.

2) Po drugie, wyrównywanie cen przyczynia się do osiągnięcia wspólnotowego celu dotyczącego spójności terytorialnej, uznanego w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Francja utrzymuje również, że podstawą celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania w ramach tej polityki są art. 174 TFUE, art. 349 TUE, a także art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE.

3) Po trzecie, zdaniem Francji taryfy socjalne mają za zadanie osiągnięcie celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania, którego podstawę stanowią art. 3 TUE i art. 174 TFUE. Francja przypomina, że cel tej polityki można uzasadnić również na podstawie art. 1 Karty praw podstawowych. Francja przywołuje następnie motyw 45 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE ⁽¹⁸⁾, zgodnie z którym „państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne środki w celu ochrony odbiorców wrażliwych w kontekście rynku”. Francja zauważa, że taryfikacja społeczna w zakresie energii elektrycznej, dzięki zapewnianiu dostępu do dobra podstawowego, przyczynia się do ochrony godności ludzkiej.

- (100) Zdaniem Francji dwa pułapy CSPE – na miejsce produkcji i w wysokości 0,5 % wartości dodanej – służą ponadto osiągnięciu celu dotyczącego zachowania konkurencyjności przedsiębiorstw ustanowionego w art. 173 ust. 1 TFUE. Francja zauważa ponadto, że w dyrektywie 2003/96/WE upoważniono również państwa członkowskie do stosowania zwolnień na rzecz przedsiębiorstw energochłonnych, aby utrzymać ich konkurencyjność, którą to możliwość uznano ponadto w wytycznych z 2014 r. (sekcja 3.7.2) w odniesieniu do finansowania energii ze źródeł odnawialnych. Nawet jeżeli wspomniany cel dotyczący zachowania konkurencyjności nie jest wystarczający, aby uzasadnić istnienie przedmiotu wspólnego zainteresowania, zdaniem Francji przyczynia się on do uzasadnienia tego celu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania.

4.2.4.1. Konieczność

- (101) Zdaniem Francji konieczność środków została należycie uzasadniona, ponieważ środki przyczyniają się do zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw będących beneficjentami i w związku z tym do unikania ryzyka delokalizacji. Ponadto ponieważ środki były właściwie ukierunkowane, a pułapy właściwie ustalone, środki nie mają charakteru dyskryminującego. Francja podkreśla w tym zakresie spójność progów wybranych spośród dwóch typów zwolnień – miejsca produkcji i wartości dodanej – biorąc pod uwagę, że pułap na miejsce produkcji jest jedynie odmianą dotyczącą miejsca produkcji pułapu w wysokości 0,5 % wartości dodanej. Ponadto beneficjentów wybiera się na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów, mających na celu ukierunkowanie na przedsiębiorstwa narażone w największym stopniu na utratę konkurencyjności.

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniająca dyrektywę 92/42/EWG (Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 50).

⁽¹⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55).

- (102) Francja uzasadnia również konieczność środków możliwym przełożeniem się zakwestionowania tych obniżek na dodatkowe koszty, szacowane na 12–24 % wartości dodanej. Francja utrzymuje ponadto, że wzrost rachunku za energię o 2 EUR/MWh stanowi wzrost kosztów produkcji o 2 %, co stanowi wartość wyższą niż „marża nadwyżkowa” tych przedsiębiorstw. W tym kontekście zdaniem Francji dodatkowe wsparcie finansowe wynikające ze zniesienia obniżek CSPE zwiększyłyby jedynie ryzyko delokalizacji przedsiębiorstw elektrochłonnych oraz pociągnęłyby za sobą ryzyko dotyczące finansowania odnośnych polityk z powodu przeniesienia obciążenia na pozostałych konsumentów.

4.2.4.2. Adekwatność środka pomocy

- (103) Podobnie Francja ocenia, że adekwatność środków można uzasadnić na podstawie dyrektywy 2003/96/WE, w której przyznano, że przedsiębiorstwa uiszczające podatek energetyczny w kwocie równej 0,5 % swojej wartości dodanej mogą korzystać ze zwolnień przekraczających ten próg zarówno z uwagi na brak harmonizacji podatkowej, jak i ryzyko utraty międzynarodowej konkurencyjności.
- (104) Obniżki CSPE są więc zdaniem Francji adekwatne w kontekście braku pełnej harmonizacji opodatkowania oraz biorąc pod uwagę znaczne pogorszenie europejskiej konkurencyjności.

4.2.4.3. Proporcjonalność

- (105) Francja podkreśla następnie, że obniżki CSPE są proporcjonalne. Odpowiadają one średniej opłacie wynoszącej 31–34 % całkowitej opłaty, tj. 5,1–5,6 EUR/MWh (szacunek z 2014 r.) – w porównaniu z CSPE wynoszącą w tym samym terminie 16,5 EUR/MWh. Francja zauważa, że powyższa stawka 31–34 % jest wyższa niż minimalna stawka zatwierdzona w wytycznych z 2008 r., a także w sekcjach 3.7.1 i 3.7.2 wytycznych z 2014 r., i w związku z tym jest ona proporcjonalna.
- (106) Zdaniem Francji obniżki można więc uznać za proporcjonalne, ponieważ przewidują one pozostawienie ciężącego na beneficjentach obowiązku zapłacenia wystarczająco dużej części CSPE.
- (107) Francja przekazała informacje na temat kwot CSPE na beneficjenta za 2014 r. W związku z tym Komisja twierdzi, że w samym 2014 r. co najmniej 124 beneficjentów uiściło CSPE w wysokości niższej niż stawka 15 % przewidziana w pkt 188 wytycznych z 2014 r.

4.2.4.4. Zachęcający charakter środków

- (108) Francja uważa, że warunek ten nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie. Francja zauważa, że środki nie mają na celu zachęcenia beneficjentów do zmiany zachowania, lecz raczej zapobieżenie pogarszaniu się konkurencyjności beneficjentów w celu prewencyjnym.

4.2.4.5. Ograniczenie skutków zakłócających konkurencję i pozytywny bilans kosztów i korzyści

- (109) Francja utrzymuje w tym zakresie, że wprowadzone zwolnienia z CSPE pozwalają rzeczywiście ograniczyć te zakłócenia konkurencji. W swoich uwagach Francja zauważa, że pomimo tych pułapów CSPE różnica między ceną we Francji a ceną w Ameryce Północnej pozostaje znaczna, rzędu 10 EUR/MWh dla przedsiębiorstw elektrochłonnych. Francja przywołuje również badanie przedsiębiorstwa ICF, aby zaznaczyć, że Francja przyznaje mniej zwolnień niż Niemcy, Włochy i Dania ⁽¹⁹⁾.

4.2.4.6. Zgodność pułapów CSPE w przypadku przeznaczenia tej opłaty na cele inne niż finansowanie wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i wysokosprawnej kogeneracji, wsparcie na rzecz wyrównywania cen i na rzecz taryf socjalnych

- (110) Jeżeli chodzi o pozostałe części CSPE opisane w motywie 11 pkt 1–3, Francja przedstawiła następujące argumenty:

- 1) Jeżeli chodzi o wsparcie na rzecz spalania odpadów ulegających biodegradacji, Francja podkreśla przede wszystkim istnienie wspólnego zainteresowania w odniesieniu do części spalania ukierunkowanej na energię ze źródeł odnawialnych. W odniesieniu do spalania odpadów nieulegających biodegradacji Francja podkreśla następnie, że wsparcie ma na celu zwiększenie efektywności energetycznej. Francja wyjaśniła, że środki były proporcjonalne, ponieważ cena zakupu umożliwia osiągnięcie stopy rentowności mieszczącej się w przedziale 6–7 %. Ponadto środki nie mają skutku zakłócającego, ponieważ wszystkie spalarnie kwalifikują się do objęcia mechanizmem.

⁽¹⁹⁾ ICF International, *An International comparison of energy and climate change policies impacting energy intensive industries in selected countries*, July 2012.

- 2) Wsparcie nowoczesnych instalacji służy osiągnięciu celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania dotyczącego bezpieczeństwa dostaw energii. Wsparcie to jest niezbędne, aby przeprowadzić inwestycje. Ponadto Francja uznała, że ograniczona moc przedmiotowych instalacji (78 MW w 2014 r.) zmniejsza ich skutek zakłócający.
- 3) Jeżeli chodzi o finansowanie umów dotyczących mocy gwarantowanej, Francja nie wyjaśniła konieczności ani adekwatności tego wsparcia.

4.3. Zwolnienia z CSPE przyznane podmiotom zużywającym energię elektryczną na własne potrzeby nie stanowią pomocy państwa

- (111) Tytułem wstępu Francja zaznacza, że przedmiotowe zwolnienie – w przypadku konsumpcji własnej służącej wyprodukowaniu energii elektrycznej – jest w pełni zgodne z dyrektywą 2003/96/WE, w której przewidziano, że drobnych producentów energii elektrycznej można zwolnić z podatku od energii elektrycznej, pod warunkiem że produkty wykorzystywane do produkcji tej energii elektrycznej zostaną opodatkowane w inny sposób.
- (112) Jeżeli chodzi o istnienie pomocy, Francja wyjaśnia po pierwsze, że przedmiotowe zwolnienia z CSPE nie stanowią pomocy selektywnej. Francja zaznacza, że przedmiotowe zwolnienie jest niezależne od charakteru działalności beneficjentów oraz że co do zasady stosuje się je do wszystkich przedsiębiorstw, przy ograniczeniu do maksymalnej mocy 240 GWh. Ponadto wspomniani beneficjenci nie nakładają żadnych obciążeń na system energii elektrycznej w odniesieniu do części energii zużywanej na własne potrzeby. Traktowanie ich w sposób inny niż konsumentów kupujących całą zużywaną energię elektryczną jest więc dopuszczalne.
- (113) Francja zauważa następnie, że zwolnienie z CSPE przyznane przedsiębiorstwom, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby, nie stwarza zakłócenia konkurencji, ponieważ kilka państw, zwłaszcza w Unii Europejskiej, stosuje ten sam rodzaj zwolnienia. W związku z tym zwolnienie to nie może nosić znamion pomocy państwa.
- (114) Jeżeli chodzi o zgodność zwolnienia, Francja uważa, że przy założeniu, iż konsumpcja własna stanowi pomoc, zwolnienie to służyłoby osiągnięciu celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania, przyczyniając się do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw poprzez ograniczenie skutków szczytowego zużycia energii elektrycznej.

4.4. Plan dostosowania w następstwie przyjęcia wytycznych z 2014 r.

- (115) Rozważywszy założenie, zgodnie z którym podstawę zgodności z rynkiem wewnętrznym stanowią łącznie sekcja 3.7.2 wytycznych z 2014 r. i art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, jak wykazano w sekcji 4.2.3, Francja wyciągnęła wnioski w piśmie z dnia 27 października 2017 r. skierowanym do Komisji. W piśmie tym Francja przekazała nową wersję planu dostosowania, zgodnie z sekcją 3.7.3 wytycznych z 2014 r., mającego na celu zbliżenie, na podstawie obiektywnych zasad, obniżek przyznanych w ramach środków do poziomów zwolnień zgodnych z tymi wytycznymi, jakie określono w sekcji 3.7.2 tych wytycznych.
- (116) Powyższy etap obliczania CSPE przeznaczonej na różne cele pozwala obliczyć kwotę należną do zapłaty przez beneficjentów obniżek CSPE w ramach planu dostosowania. Kwota ta mieści się w przedziale między zapłaconą już kwotą CSPE a kwotą obliczoną zgodnie z wytycznymi. Kwotę CSPE, którą należy zapłacić, oblicza się w inny sposób, w zależności od odpowiednich części CSPE, i ustala się w sposób wskazany w sekcji 4.4.1.

4.4.1. Bezpośrednie stosowanie sekcji 3.7.3 w odniesieniu do części CSPE dotyczącej „finansowania energii ze źródeł odnawialnych”

- (117) Jeżeli chodzi o część CSPE służącą finansowaniu energii ze źródeł odnawialnych, w tym spalania odpadów ulegających biodegradacji, Francja przewiduje plan dostosowania prowadzący do tego, by w teoretycznym terminie 1 stycznia 2019 r. CSPE, którą wstrzymano dnia 1 stycznia 2016 r., oraz – w sposób stopniowy – kwota CSPE należna do zapłaty na dzień 1 stycznia 2019 r. została obliczona zgodnie z wytycznymi z 2014 r.:
- (118) Jeżeli przedsiębiorstwo (i) należy do sektora działalności wymienionego w załączniku 3 do wytycznych z 2014 r., a intensywność zużycia energii elektrycznej przez to przedsiębiorstwo przekracza 20 %, lub (ii) intensywność zużycia energii przez to przedsiębiorstwo wynosi co najmniej 20 % przy jednoczesnej ekspozycji z tytułu transakcji międzynarodowych przekraczającej 4 % (lub przedstawionej w załączniku 5 do tych wytycznych), przedsiębiorstwo to musi zapłacić mniejszą z następujących kwot – 15 % opłaty lub 0,5 % swojej wartości dodanej.
- (119) Jeżeli przedsiębiorstwo należy do sektora wymienionego w załączniku 3 do wytycznych z 2014 r., a intensywność zużycia energii elektrycznej przez to przedsiębiorstwo jest mniejsza niż 20 %, przedsiębiorstwo to musi zapłacić mniejszą z następujących kwot – 15 % opłaty lub 4 % swojej wartości dodanej.

(120) W pozostałych przypadkach, jeżeli przedsiębiorstwo (i) należy do sektora działalności niewymienionego w załączniku 3 do wytycznych lub (ii) sektor jego działalności wymieniono w załączniku 5, ale intensywność zużycia energii elektrycznej przez to przedsiębiorstwo jest mniejsza niż 20 % oraz (iii) przedsiębiorstwo to korzystało z pomocy przed dniem 1 lipca 2014 r., musi ono uiścić co najmniej 20 % opłaty.

(121) Jeżeli zaś chodzi o wszystkie pozostałe przypadki, poziom CSPE, jaki należy osiągnąć, na dzień 1 stycznia 2019 r. wynosi 100 %.

4.4.2. *Stosowanie mutatis mutandis sekcji 3.7.3 w odniesieniu do części CSPE dotyczących „kogeneracji”, „wyrównywania cen” i „taryf socjalnych”*

(122) Jeżeli chodzi o kogenerację, wyrównywanie cen i taryfy socjalne, plan dostosowania prowadzi do tego, by najpóźniej do 2019 r. uiszczona kwota CSPE wynosiła:

— 15 % – jeżeli przedsiębiorstwo jest przedsiębiorstwem elektrochłonnym w rozumieniu pkt 185–186 wytycznych z 2014 r. Jeżeli intensywność zużycia energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo przekracza 20 %, a sektor jego działalności wymieniono w załączniku 3 lub w załączniku 5 do wspomnianych wytycznych, wówczas można ograniczyć kwotę CSPE do 0,5 % wartości dodanej przedsiębiorstwa i do 4 %, jeżeli intensywność zużycia energii przez przedsiębiorstwo nie osiąga ani nie przekracza 20 % intensywności zużycia energii elektrycznej,

— 100 % w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorstw.

(123) Francja uważa, że ten plan dostosowania uzasadniają takie same powody jak te przedstawione w sekcji 3.7.3 wytycznych z 2014 r. w odniesieniu do obniżek opłat przeznaczonych na finansowanie energii ze źródeł odnawialnych. Plan dostosowania pozwala w szczególności uniknąć zbyt gwałtownego wzrostu opłaty, który wynikałby z natychmiastowego zastosowania kryteriów przedstawionych w pkt 185–189 wytycznych z 2014 r. W tym sensie plan przyczynia się do stabilności finansowej CSPE, zapewniając dopuszczalność wsparcia i zasady jego finansowania.

4.4.3. *Niezastosowanie planu dostosowania wobec pozostałych części CSPE*

(124) Jeżeli jednak chodzi o obniżkę CSPE przeznaczoną na cele opisane w motywie 110 pkt 1–2, Francja nie przewidziała uwzględnienia jej w planie dostosowania. Francja potwierdziła, że CSPE przeznaczona na te cele musiała zostać w całości zapłacona w rozpatrywanym okresie 2003–2015 ⁽²⁰⁾, a przyznane obniżki CSPE, w odniesieniu do CSPE przeznaczonej na te cele, w całości będą przedmiotem odzyskania.

4.4.4. *Data rozpoczęcia wdrażania planów dostosowania*

(125) Jeżeli chodzi o części dotyczące energii ze źródeł odnawialnych i kogeneracji, Francja rozpoczyna wdrożenie planu dostosowania w 2011 r. Francja opiera się w tym zakresie na pkt 248 wytycznych z 2014 r. oraz na decyzjach Komisji z dnia 15 czerwca 2017 r. (SA.38635 ⁽²¹⁾) i z dnia 21 września 2017 r. (SA.47887) ⁽²²⁾.

(126) Jeżeli chodzi o pozostałe części finansowane z CSPE, Francja, w następstwie wątpliwości wyrażonych przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania, rozpoczyna wdrażanie planu dostosowania w 2004 r. Francja twierdzi, że data ta jest uzasadniona dziesięcioletnim terminem przedawnienia mającym zastosowanie w niniejszym przypadku w oparciu o art. 17 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ⁽²³⁾ przewidujący odnośny termin.

4.4.5. *Podejście do konsumpcji własnej w planie dostosowania*

4.4.5.1. *Zwolnienie z CSPE z tytułu zużycia energii elektrycznej w celu produkcji energii elektrycznej.*

(127) Zdaniem Francji zgodnie z art. 14 dyrektywy 2003/96/WE, w którym przewidziano, że zużycie energii elektrycznej w celu produkcji energii elektrycznej, a także utrzymania zdolności do produkcji energii elektrycznej jest całkowicie zwolnione z opodatkowania, można również zwolnić z CSPE z tytułu energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby beneficjentów zwolnienia z tytułu konsumpcji własnej, którzy są producentami energii elektrycznej (kod NACE 3511). Francja uważa zatem, że uwzględnianie tych beneficjentów w planie dostosowania nie jest konieczne.

⁽²⁰⁾ Pismo władz francuskich z dnia 23 listopada 2017 r.

⁽²¹⁾ Dz.U. C 336 z 6.10.2017, s. 2.

⁽²²⁾ Dz.U. L 258 z 6.10.2017, s. 127.

⁽²³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 9).

4.4.5.2. Energia elektryczna wyprodukowana z energii ze źródeł odnawialnych i zużyta na własne potrzeby

- (128) Jeżeli chodzi o beneficjentów zwolnienia, którzy produkują energię elektryczną z energii ze źródeł odnawialnych, można zwolnić energię elektryczną wyprodukowaną i zużyta na własne potrzeby z części CSPE służącej finansowaniu energii ze źródeł odnawialnych, o ile energia ta nie korzystała z żadnego publicznego wsparcia w okresie, w którym wsparcie na rzecz energii ze źródeł odnawialnych finansowano częściowo z CSPE.
- (129) Francja uwzględniła natomiast w planie dostosowania zwolnienie dotyczące pozostałej części CSPE, z wyjątkiem przypadku, gdy odpowiadająca mu korzyść jest mniejsza niż pułap pomocy *de minimis*.

4.4.5.3. Energia elektryczna wyprodukowana w procesie kogeneracji i zużyta na własne potrzeby

- (130) Podobnie jeżeli chodzi o beneficjentów zwolnienia, którzy produkują energię elektryczną w procesie kogeneracji, można zwolnić energię elektryczną wyprodukowaną i zużyta na własne potrzeby z części CSPE służącej finansowaniu kogeneracji, o ile na rzecz tej energii elektrycznej nie przyznano publicznego wsparcia.
- (131) Francja uwzględniła natomiast w planie dostosowania zwolnienie dotyczące pozostałej części CSPE, z wyjątkiem przypadku, gdy odpowiadająca mu korzyść jest mniejsza niż pułap pomocy *de minimis*.

4.4.6. Metodyka podziału teoretycznie należnej CSPE według obszarów polityki, z wyłączeniem zwolnień

- (132) Jeżeli chodzi o CSPE należną do zapłaty, z wyłączeniem zwolnień, Francja dokonuje obliczenia dla każdego przedsiębiorstwa na podstawie rocznej stawki i zużycia przedsiębiorstwa. Dokonuje się podziału tej teoretycznej kwoty CSPE na obszary polityki zgodnie ze sposobem podziału przekazanym przez CRE, o którym powiadomiono Komisję dnia 20 grudnia 2016 r.:

	Energia ze źródeł odnawialnych (%)	Spalanie (%)	Kogeneracja (%)	Wyrównywanie cen (%)	Taryfy socjalne (%)	Nowoczesne techniki produkcji (%)	Różne (%)
2003	11	2	57	27	0	2	1
2004	16	3	50	28	0	2	1
2005	11	2	48	30	6	3	1
2006	4	1	57	32	3	2	1
2007	0	- 3	38	63	- 1	2	1
2008	7	- 1	29	59	3	3	1
2009	18	0	30	47	3	1	1
2010	21	- 1	40	35	3	1	1
2011	43	1	27	27	1	0	1
2012	48	0	20	29	2	0	0
2013	52	1	16	28	3	0	0
2014	58	1	10	27	4	0	0
2015	61	1	9	24	5	0	0
Łącznie	41,9	0,6	23,0	30,5	2,9	0,7	0,5

Roczna waga poszczególnych obszarów polityki, pismo władz francuskich z dnia 20 grudnia 2016 r.

- (133) Francja podkreśla, że energia ze źródeł odnawialnych, kogeneracja, wyrównywanie i taryfy socjalne stanowią 98,2 % kwot CSPE ponoszonych od 2003 r.

- (134) Jeżeli chodzi o spalanie, Francja podkreśla, że statystyki Międzynarodowej Agencji Energetycznej i Eurostatu pozwalają uznać połowę energii wyprodukowanej przez jednostkę spalania odpadów z gospodarstw domowych (Unité d'Incinération d'Ordures Ménagères, UIOM), odzyskanej w formie ciepła lub energii elektrycznej, za energię ze źródeł odnawialnych. W związku z tym 50 % CSPE przeznaczonej na wsparcie na rzecz spalania jest ujęte w części dotyczącej energii ze źródeł odnawialnych. Ponadto wsparcie na rzecz spalania odpadów nieulegających biodegradacji, wykorzystywanych do celów wysokosprawnej kogeneracji, jest ujęte w części CSPE dotyczącej kogeneracji. Założenie skłania Francję do wyboru niżej przedstawionego podziału.

	Energia ze źródeł odnawialnych (%)	Kogeneracja (%)	Wyrównywanie + mechanizmy socjalne (%)	Spalanie odpadów nieulegających biodegradacji (%)	Różne (%)
2003	12	57	27	1	3
2004	17	50	28	2	2
2005	12	48	35	1	4
2006	5	57	35	1	3
2007	- 2	38	62	- 2	3
2008	6	29	62	- 1	4
2009	18	30	50	0	2
2010	21	40	38	- 1	2
2011	43	27	28	1	1
2012	48	20	31	0	1
2013	52	16	31	0	0
2014	59	10	31	0	0
2015	61	9	29	0	0

4.4.6.1. Stosowanie progów *de minimis*

- (135) Francja wyjaśnia, że w odniesieniu do każdej z przyznanych obniżek CSPE zastosowano próg *de minimis* przewidziany w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013⁽²⁴⁾: w odniesieniu do każdego beneficjenta kwota pomocy przyznanej w ciągu trzech ostatnich kolejnych lat porównywana jest z kwotą 200 000 EUR. W przypadku gdy kwota pomocy przyznanej w ciągu trzech ostatnich kolejnych lat jest mniejsza niż 200 000 EUR, kwota zwrotu za te trzy lata wynosi zero. Francja wyjaśnia, że weźmie pod uwagę również decyzję N 7/09⁽²⁵⁾ Komisji Europejskiej, w której przewidziano podwyższenie progu *de minimis* do kwoty 500 000 EUR w latach 2009–2010, aby uwzględnić kontekst ówczesnego kryzysu gospodarczego.

4.4.7. Stopniowość planu dostosowania

- (136) Jeżeli chodzi o beneficjentów, których nie można uznać za przedsiębiorstwa elektrochłonne w rozumieniu pkt 185–187 wytycznych z 2014 r. lub którzy nie przestrzegają w pełni przepisów zawartych w sekcji 3.7.2 wytycznych, Francja przedstawiła plan dostosowania prowadzący do stopniowego zwiększenia ich opłaty (zob. motywy 117 i 118).
- (137) Odnośny plan dostosowania jest wspólny dla wszystkich elementów CSPE. Przewiduje on korektę wszystkich pułapów i zwolnień przyznanych w ramach środka. Obejmuje również wszystkie obszary polityki finansowane z CSPE.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1).

⁽²⁵⁾ Dz.U. C 91 z 21.4.2009, s. 3.

- (138) Punktem wyjścia planu dostosowania jest kwota CSPE faktycznie zapłacona przez beneficjentów w roku rozpoczęcia stosowania planu (2004 r. lub 2011 r. w zależności od przypadku).
- (139) Powyższy plan dostosowania dotyczący poszczególnych przyznaných obniżek CSPE musi doprowadzić do tego, by płacone kwoty, najpóźniej do dnia 1 stycznia 2019 r., osiągnęły poziom opłat minimalnych zgodnych z zasadami pomocy państwa. Należy osiągnąć kwotę CSPE wymaganą zgodnie z zasadami opisanymi w motywach 118–122.
- (140) Wzrost ten następuje poprzez zastosowanie następującego wzoru opartego na zasadzie stopniowości:
- (141) Kwota należna do zapłaty rocznie z tytułu finansowanej polityki = kwota zapłacona
- (142) $+ (kwota\ należna\ do\ zapłaty - kwota\ zapłacona) \times [(e^n) - 1] / [(e^N) - 1]$,
- gdzie n: liczba lat od chwili rozpoczęcia stosowania planu dostosowania (przykład: w odniesieniu do planu, którego wdrażanie rozpoczęto w 2011 r. i który stosowano łącznie do 2019 r., w 2011 r. n = 0, w 2012 r. n = 1, ..., w 2019 r. n = 8),
- a N: liczba lat stosowania planu (przykład: w odniesieniu do powyższego przykładu N = 8)
- (143) Wzór ten zapewnia, by kwota CSPE należna do zapłaty zbliżała się z czasem do teoretycznego poziomu CSPE należnej do zapłaty w 2019 r. Z uwagi na fakt, że CSPE zniesiono w 2016 r., plan dostosowania nie będzie jednak stosowany po 2015 r.
- (144) Zasada zastosowana, aby przejść od tego punktu wyjścia do teoretycznego punktu docelowego, ma charakter stopniowy.

4.4.8. Obliczanie kwot do odzyskania

- (145) W planie dostosowania przewidziano, że zwolnione kwoty CSPE, wykraczające poza poziomy zatwierdzone w planie dostosowania, zostaną odzyskane.
- (146) Kwota podlegająca zwrotowi to różnica między (i) CSPE należną do zapłaty opisaną w sekcjach 4.4.1–4.4.7 a (ii) CSPE faktycznie zapłaconą przez beneficjentów. Kwotę tę oblicza się dla każdego beneficjenta i dla każdego roku.
- (147) W przypadku beneficjentów zwolnień z tytułu konsumpcji własnej produkujących energię elektryczną zużywaną na własne potrzeby z energii ze źródeł odnawialnych lub w procesie kogeneracji minimalny poziom CSPE wynosi zero w przypadku CSPE finansującej odpowiednio energię ze źródeł odnawialnych i kogenerację.
- (148) Przy założeniu, że w odniesieniu do beneficjenta i danego roku kwota zapłacona na rzecz danego obszaru polityki jest wyższa od kwoty należnej do zapłaty na minimalnym wymaganym poziomie CSPE lub równa tej kwocie, kwota zatrzymana do celów planu dostosowania jest równa minimalnemu wymaganemu poziomowi CSPE należnej do zapłaty za ten rok. W takim przypadku zapłacona nadwyżka nie jest odejmowana od kwoty odzyskania należnej do zapłaty przez beneficjenta, wynikającej z obliczenia przeprowadzonego w odniesieniu do pozostałych lat.
- (149) W swoim piśmie z dnia 11 października Francja przedstawiła wstępny szacunek kwot do odzyskania rzędu 31 mln EUR. Procedura odzyskiwania miałaby dotyczyć około 700 przedsiębiorstw. Francja wyjaśniła jednak, że należy ukończyć ocenę tej kwoty po zgromadzeniu informacji na temat obniżek na beneficjenta w odniesieniu do wszystkich lat.

5. OCENA KOMISJI

5.1. Istnienie pomocy

- (150) Jak określono w art. 107 ust. 1 TFUE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (151) Komisja zbadała kwalifikację poszczególnych obniżek CSPE jako pomocy w świetle następujących postanowień:

5.1.1. Kwalifikacja pułapów CSPE na miejsce produkcji i w wysokości 0,5 % wartości dodanej jako pomocy państwa

5.1.1.1. Pomoc można przypisać państwu i została ona przyznana przy użyciu zasobów państwowych

- (152) W sekcji 3.1.1 decyzji o wszczęciu postępowania z 2014 r. Komisja stwierdziła, że CSPE stanowiła zasoby państwowe.
- (153) Przede wszystkim Komisja zauważa, że żadna z zainteresowanych stron nie kwestionuje wniosku Komisji wskazanego w poprzednim motywie.
- (154) Komisja zauważa, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyłącznie korzyści przyznane bezpośrednio lub pośrednio za pośrednictwem zasobów publicznych można uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (155) Sam fakt, że korzyść nie jest finansowana bezpośrednio z zasobów państwowych nie wystarcza, aby wykluczyć udział zasobów państwowych. Z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wynika bowiem, że ustalenie, iż miał miejsce transfer środków pieniężnych z budżetu ogólnego państwa lub z budżetu podmiotu publicznego nie jest konieczne, aby korzyść przyznana jednemu przedsiębiorstwu lub ich większej liczbie można było uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE ⁽²⁶⁾.
- (156) Zgodnie z orzecznictwem i stałą praktyką decyzyjną Komisji dochody z opłat państwowych, zarządzane i przydzielane zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, niezależnie od tego, czy zarządza nimi podmiot publiczny, czy prywatny (Essent ⁽²⁷⁾, Vent de Colère ⁽²⁸⁾).
- (157) Jeżeli zaś chodzi o CSPE, Trybunał miał już szansę potwierdzenia, że opłata ta stanowi zasoby państwowe. W sprawie Association Vent De Colère!, w której Trybunał Sprawiedliwości wydał wyrok dnia 19 grudnia 2013 r. ⁽²⁹⁾ i która dotyczyła opisanego powyżej w motywie 10 lit. a) obowiązku zakupu wiatrowej energii elektrycznej finansowanej z CSPE, Trybunał stwierdził, że CSPE stanowi zasoby państwowe.
- (158) Po trzecie, Komisja zauważa, że korzyść można przypisać państwu, ponieważ pułapy wynikają z ustawy i z administracyjnych aktów wykonawczych, w których określono system i zasady stosowania tych pułapów.
- (159) Charakter państwowy CSPE potwierdza ponadto mechanizm wdrożony przez Francję w celu pobierania tej opłaty. Jak wyjaśniono w motywach 14 i 15, pobieranie CSPE jest scentralizowane na poziomie kasy depozytowo-konsygnacyjnej (Caisse des dépôts et consignations,) będącej podmiotem publicznym, a zatem zarządzanie kwestiami finansowymi związanymi z CSPE zapewnia podmiot publiczny kontrolowany przez państwo, co ułatwia zakwalifikowanie tej opłaty jako zasobów państwowych.
- (160) W związku z tym Komisja potwierdza wnioski, które przedstawiła w swojej decyzji o wszczęciu postępowania. CSPE oraz *a fortiori* jej pułapy można przypisać państwu i zostały one przyznane przy użyciu zasobów państwowych.

5.1.1.2. Korzyść gospodarcza i selektywność

- (161) Jeżeli chodzi o ocenę istnienia korzyści, Komisja zauważa, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej środki, które w różnych formach zmniejszają koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo i które, nie będąc dotacjami w ścisłym znaczeniu tego terminu, mają charakter podobny do pomocy państwa, są z tego tytułu uznawane za pomoc państwa ⁽³⁰⁾.

⁽²⁶⁾ Zob. wyroki z dnia 16 maja 2002 r., *Francia/Komisja*, C-482/99, ECLI:EU:C:2002:294, pkt 36; z dnia 17 lipca 2008 r., *Essent Netwerk Noord i in.*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, pkt 70; z dnia 19 grudnia 2013 r., *Association Vent De Colère! i in.*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, pkt 19–21, i z dnia 13 września 2017 r., *ENEA*, C-329/15, ECLI:EU:C:2017:671, pkt 25. Zob. również sprawa *Doux Elevage*, przywołana poniżej w przypisie 25, pkt 34; wyroki z dnia 19 marca 2013 r., *Bouygues Telecom/Komisja*, C-399/10 P i C-401/10 P, pkt 100.

⁽²⁷⁾ Orzeczenie z dnia 17 lipca 2008 r., *Essent Netwerk Noord i in.*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽²⁸⁾ Orzeczenie z dnia 19 grudnia 2013 r., *Vent De Colère i in.*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, pkt 25.

⁽²⁹⁾ Orzeczenie z dnia 19 grudnia 2013 r., *Vent De Colère i in.*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851.

⁽³⁰⁾ Wyrok z dnia 15 marca 1994 r., *Banco Exterior de España*, C-387/92, ECLI:EU:C:1994:100, pkt 13, i wyrok z dnia 17 czerwca 1999 r., *Belgia/Komisja*, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, pkt 23.

- (162) W niniejszym przypadku Komisja zauważa, że w art. 5 ustawy nr 2000-108 (zmienionym na mocy art. 37 ustawy nr 2003-8) ustanowiono zasadę, zgodnie z którą konsumenci końcowi energii elektrycznej zamieszkujący lub mający siedzibę na terytorium francuskim są zobowiązani do zapłaty CSPE, a kwota CSPE obliczana jest proporcjonalnie do ilości zużytej energii elektrycznej. Zwalniając zużytą energię elektryczną z CSPE w odniesieniu do całej ilości przekraczającej pułap na miejsce produkcji lub w odniesieniu do ilości przekraczającej 0,5 % wartości dodanej w przypadku przedsiębiorstw przemysłowych elektrochłonnych, państwo zmniejszyło koszty związane z CSPE, które przedsiębiorstwa będące beneficjentami musiałyby w przeciwnym razie ponieść. Pułap na miejsce produkcji i pułap wartości dodanej stanowią zatem korzyści dla przedsiębiorstw będących beneficjentami.
- (163) Jeżeli chodzi o istnienie selektywnej korzyści, Trybunał przypomniał w swoim wyroku z dnia 21 grudnia 2016 r. w sprawach Komisja przeciwko World Duty Free Group z jednej strony i Komisja przeciwko Banco Santander i Santusa z drugiej strony⁽³¹⁾, że aby ustalić selektywność środka podatkowego lub opłaty, należy ustalić, czy środek ten wprowadza wśród podmiotów gospodarczych znajdujących się, w świetle celu przyświecającego wchodzącemu w grę ogólnemu systemowi podatkowemu, w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej, zróżnicowanie, które nie jest uzasadnione charakterem i strukturą tego systemu.
- (164) Pojęcie pomocy nie obejmuje jednak środków wprowadzających zróżnicowanie przedsiębiorstw pod względem obciążeń, jeżeli wynika ono z rodzaju oraz struktury systemu spornych obciążeń. W takim przypadku do państwa członkowskiego, które ustanawia tego rodzaju rozróżnienie pomiędzy przedsiębiorstwami w dziedzinie obciążeń, należy wykazanie, iż rozróżnienie to jest faktycznie uzasadnione charakterem i strukturą spornego systemu⁽³²⁾.

System odniesienia

- (165) Komisja zauważa, że w art. 5 ustawy nr 2000-108 (zmienionym na mocy art. 37 ustawy nr 2003-8) ustanowiono zasadę, zgodnie z którą konsumenci końcowi energii elektrycznej zamieszkujący lub mający siedzibę na terytorium francuskim są zobowiązani do zapłaty CSPE, a kwota CSPE obliczana jest proporcjonalnie do ilości zużytej energii elektrycznej. CSPE służy finansowaniu następujących środków:
- obowiązku zakupu – przez EDF lub przez lokalne przedsiębiorstwa zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej – energii elektrycznej wyprodukowanej przez określone rodzaje instalacji wytwarzające energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii;
 - finansowania wysokosprawnej kogeneracji;
 - rekompensaty dla wytwórców energii elektrycznej na obszarach niepołączonych (Korsyka lub departamenty zamorskie) służącej temu, by przenosili oni kosztów wytwarzania wyższych w porównaniu z niższym kosztem produkcji we Francji kontynentalnej na cenę energii elektrycznej, jaką płaci konsument końcowy („wyrównywanie cen”);
 - wprowadzenia taryfy socjalnej na „produkty pierwszej potrzeby”, a także części kosztów ponoszonych przez dostawców energii elektrycznej w wyniku ich wkładu finansowego w mechanizm wsparcia osób w trudnej sytuacji finansowej;
 - innych celów, wsparcia na rzecz spalania, głównie nowoczesnych technik produkcji, w wysokości co najmniej 2 % pobranej CSPE.

Rozróżnienie przedsiębiorstw znajdujących się, w świetle celu przedmiotowych środków, w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej

- (166) Komisja zauważa że przedsiębiorstwa korzystające z pułapu CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej i pułapu na miejsce produkcji znajdują się w takiej samej sytuacji faktycznej jak pozostali konsumenci końcowi w świetle celów CSPE. Z jednej strony są to bez wątpienia konsumenci energii elektrycznej i nie ma podstaw, by uznać, że konsumenci korzystający z tych pułapów różnią się od konsumentów, którzy z nich nie korzystają, w świetle celów finansowania wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, kogeneracji, wyrównywania cen oraz taryf socjalnych. Beneficjenci ci powinni zatem wносить wkład – w takim samym zakresie jak pozostali konsumenci końcowi – w finansowanie świadczenia usług publicznych w zakresie dostaw energii elektrycznej.

⁽³¹⁾ Wyrok z dnia 21 grudnia 2016 r., Komisja/World Duty Free Group, sprawy połączone C-20/15 P i C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, pkt 60; wyrok z dnia 21 grudnia 2016 r., Komisja/Hansestadt Lübeck (Lübeck Airport), C-524/14 P, ECLI:EU:C:2016:971, pkt 55 i 58.

⁽³²⁾ Orzeczenia z dnia 29 kwietnia 2004 r., Królestwo Niderlandów/Komisja, C-159/01, ECLI:EU:C:2004:246, pkt 42, i z dnia 8 września 2011 r., NOx emission trading scheme, C-279/08 P, ECLI:EU:C:2011:551, pkt 62.

- (167) Ponadto kryteria kwalifikowalności do pułapu w wysokości 0,5 % wartości dodanej i pułapu na miejsce produkcji powodują dodatkową dyskryminację w grupie przedsiębiorstw, które mogą zostać objęte tymi pułapami.
- (168) Po pierwsze, pułap 0,5 % wartości dodanej, który ma dotyczyć przedsiębiorstw elektrochłonnych, jest ograniczony wyłącznie do największych przedsiębiorstw ze względu na przyjęty minimalny próg kwalifikowalnego zużycia w wysokości 7 GWh rocznie. W związku z tym przedsiębiorstwa elektrochłonne, w przypadku których CSPE przekracza 0,5 % wartości dodanej, ale których roczne zużycie jest niższe, nie kwalifikują się do pułapu wartości dodanej, mimo że intensywność zużycia energii elektrycznej przez te przedsiębiorstwa jest taka sama i przedsiębiorstwa te działają w tym samym sektorze. Ponadto pułap wartości dodanej jest ograniczony do przedsiębiorstw przemysłowych, z wyjątkiem przedsiębiorstw elektrochłonnych działających na przykład w sektorze usług. Komisja stwierdza zatem, że żadnego z tych rozróżnień nie można wyjaśnić charakterem i celem CSPE.
- (169) Po drugie, jeżeli chodzi o pułap na miejsce produkcji, w ustawie nr 2000-108 (zmienionej na mocy art. 37 ustawy nr 2003-8) ustanowiono pułap CSPE w wysokości 500 000 EUR – jako kwotę początkową – na miejsce zużycia. Komisja zauważa, że zgodnie z informacjami uzupełniającymi przekazanymi przez Francję pułap ten, opierający się na wartości pułapu i CSPE z 2013 r., odpowiada rocznemu zużyciu w wysokości 42 GWh (gigawatogodzin). Jedynie niektóre sektory gospodarki osiągają takie zużycie, co potwierdza Francja w przekazanych informacjach na temat odnośnych sektorów. Pułap ten zapewnia więc selektywną korzyść niektórym przedsiębiorstwom lub niektórym sektorom i nie można go wyjaśnić logiką CSPE. Komisja stwierdza zatem w odniesieniu do tego drugiego pułapu, że żadnego z przedmiotowych zróżnicowań wprowadzonych na mocy ustawy nie można uzasadnić charakterem i celem CSPE.
- (170) Jeżeli chodzi o argument przedstawiony przez Francję w motywie 77, zgodnie z którym pułapy CSPE są uzasadnione zasadą przewidującą pobieranie opłat w zależności od zdolności podatkowych podatnika, Komisja zauważa, że Francja nie wykazała, iż zasada ta stanowi podstawową zasadę regulującą CSPE. Francja nie wykazała również, że przedsiębiorstwa niekorzystające z pułapu są zdolne do jej uiszczenia, co jest konieczne do uzasadnienia, iż pułapy są zgodne z logiką systemu. Ponadto Francja nie wykazała, że wszystkie przedsiębiorstwa korzystające z pułapu są niezdolne do zapłaty wyższej kwoty CSPE ⁽³³⁾.
- (171) Ponadto pułap na miejsce produkcji stosuje się niezależnie od zdolności podatkowych podatnika. W rzeczywistości, chociaż można uznać, że istnieje związek między zdolnościami podatkowymi a obrotem lub wartością dodaną przedsiębiorstwa, pułap na miejsce produkcji skutkuje zwolnieniem z CSPE powyżej tego pułapu, niezależnie od wzrostu obrotu lub wartości dodanej. W związku z tym nie można uznać argumentu przedstawionego przez Francję w motywie 77.
- (172) Ponadto jeżeli chodzi o pułap wartości dodanej, Komisja zauważa, że faktycznie wydaje się, iż jest on powiązany ze zdolnością podatkową danego przedsiębiorstwa. Tymczasem nawet zakładając, że CSPE opiera się na zasadzie zdolności podatkowej, czego Francja nie wykazała, pułap wartości dodanej nie jest mniej selektywny, ponieważ nie stosuje się go w sposób niedyskryminujący wobec wszystkich przedsiębiorstw znajdujących się w takiej samej sytuacji faktycznej i prawnej. Pułap wartości dodanej jest ograniczony wyłącznie do przedsiębiorstw przemysłowych, z wyłączeniem przedsiębiorstw nieprzemysłowych. Zużycie energii elektrycznej przez te przedsiębiorstwa mogłoby zaś osiągać wysokość, która uzasadniałaby korzystanie z pułapu 0,5 % wartości dodanej. Ponadto przedmiotowy pułap wartości dodanej jest również ograniczony wyłącznie do przedsiębiorstw, które są wystarczająco duże, by osiągać roczne zużycie wynoszące 7 GWh, z wyłączeniem mniejszych przedsiębiorstw nieosiągających tego pułapu zużycia, nawet jeżeli CSPE osiąga wartość 0,5 % ich wartości dodanej.
- (173) Dlatego też Komisja stwierdza, że poszczególne pułapy przewidziane w ustawie stanowią selektywną korzyść na rzecz niektórych przedsiębiorstw lub sektorów gospodarki i w związku z tym potwierdza swoją analizę przedstawioną w decyzji o wszczęciu postępowania z dnia 16 września 2014 r. Środki stanowią bowiem korzyść na rzecz ich beneficjentów w porównaniu z systemem odniesienia, który przewiduje, że wszyscy konsumenci końcowi muszą uczestniczyć w systemie, aby sfinansować cele CSPE. W tym sensie Komisja nie podziela stanowiska ALFI przedstawionego w motywie 68 ani stanowiska Francji przedstawionego w motywach 74–78.
- (174) Ponadto, jak wskazano w motywie 164, Francja nie wykazała, że ta różnica w traktowaniu wynikała z systemu opłat. W niniejszym przypadku ciężar dowodu spoczywa na państwie członkowskim.

⁽³³⁾ Wyroki Sądu, w których stwierdzono, że w takich okolicznościach środek jest selektywny: Austria/Komisja (T-251/11, ECLI:EU:T:2014:1060) i Niemcy/Komisja (T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281).

5.1.1.3. Wpływ na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi

- (175) Przedsiębiorstwa, które znajdują się w korzystnej sytuacji ze względu na pułap CSPE na miejsce produkcji i pułap wartości dodanej, konkurują z przedsiębiorstwami z innych państw członkowskich (metalurgia, przemysł papierniczy, rolno-spożywczy, chemiczny itp.). W związku z tym pułap na miejsce produkcji i pułap wartości dodanej mogą mieć wpływ na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (176) Dlatego też Komisja nie podziela stanowiska podtrzymanego przez Francję, przedstawionego w motywie 79.

5.1.1.4. Wniosek dotyczący istnienia pomocy

- (177) Z powodów wskazanych w motywach 48–50 Komisja potwierdza wnioski przedstawione w decyzji o wszczęciu postępowania i w związku z tym uznaje, że pułap na miejsce produkcji i pułap wartości dodanej stanowią pomoc państwa.

5.1.2. Zwolnienia z CSPE przyznane z tytułu konsumpcji własnej służącej produkcji energii elektrycznej

5.1.2.1. Pomoc można przypisać państwu i została ona przyznana przy użyciu zasobów państwowych

- (178) Z tych samych powodów co przedstawione w sekcji 5.1.1.1 Komisja potwierdza, że przedmiotowe zwolnienia można przypisać państwu i że zostały one przyznane przy użyciu zasobów państwowych.

5.1.2.2. Wpływ na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi

- (179) Przedsiębiorstwa korzystające z przedmiotowych zwolnień z CSPE (głównie producenci energii elektrycznej wykorzystujący elektrownie jądrowe i elektrownie wodne szczytowo-pompowe) konkurują z przedsiębiorstwami z innych państw członkowskich. W związku z tym zwolnienia te mogą mieć wpływ na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (180) Francja zauważa następnie, że zwolnienie z CSPE przyznane przedsiębiorstwom, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby, nie stwarza zakłócenia konkurencji, ponieważ kilka państw, zwłaszcza w Unii Europejskiej, stosuje ten sam rodzaj zwolnienia, jak wyjaśniono w motywie 79.
- (181) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem środek wdrożony przez państwo uznaje się za zakłócający, jeżeli prowadzi on do poprawy konkurencyjnej pozycji beneficjenta tego środka względem jego konkurentów⁽³⁴⁾. Taka sytuacja ma miejsce w przypadku środka, jeżeli powoduje on zmniejszenie kosztów, które obciążają zwykle przedsiębiorstwo. Ponadto Trybunał orzekł już, że w stosownych przypadkach nie można uniknąć uznania za pomoc państwa środków indywidualnych, za pośrednictwem których państwo członkowskie dostosowuje warunki konkurencji w sektorze do warunków występujących w innych państwach członkowskich⁽³⁵⁾.

5.1.2.3. Korzyść gospodarcza i selektywność

- (182) Komisja zauważa, że na pierwszy rzut oka zwolnienie stanowi korzyść na rzecz podmiotów zużywających energię elektryczną na własne potrzeby. Jak wspomniano już w motywie 162, konsumenci końcowi energii elektrycznej zamieszkujący lub mający siedzibę na terytorium francuskim są zobowiązani do zapłaty CSPE, której kwotę oblicza się proporcjonalnie do ilości zużytej energii elektrycznej. Zwalniając część konsumpcji własnej z CSPE, państwo zmniejszyło koszty związane z CSPE, które przedsiębiorstwa będące beneficjentami musiałyby w przeciwnym razie ponieść.
- (183) Komisja zbadała następnie, czy korzyść ta miała charakter selektywny. Komisja podkreśla przede wszystkim, że system odniesienia – CSPE – opisano w motywie 165. Polega on na opłacie należnej od wszystkich konsumentów końcowych energii elektrycznej za zużycie energii elektrycznej. Opłatę pobiera się w celu sfinansowania środków wsparcia, które służą określonym celom.
- (184) Po drugie, Komisja musi sprawdzić, czy beneficjenci zwolnień z tytułu konsumpcji własnej w celu produkcji energii elektrycznej powinni podlegać systemowi opłat za energię elektryczną. Zużycie energii elektrycznej w celu produkcji energii elektrycznej stanowi zużycie energii elektrycznej (końcowej). W związku z tym zużycie energii elektrycznej przez producenta energii elektrycznej nie różni się od zużycia energii elektrycznej przez innego konsumenta w świetle celów CSPE, a częściowe zwolnienie z tytułu konsumpcji własnej energii elektrycznej w celu produkcji energii elektrycznej wydaje się wprowadzać nieuzasadnione zróżnicowanie w świetle celu CSPE. Komisja stwierdza zatem, że na pierwszy rzut oka środek wydaje się selektywny, ponieważ różnicuje przedsiębiorstwa znajdujące się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej w świetle celu CSPE.

⁽³⁴⁾ Zob. orzeczenie z dnia 17 września 1980 r., Phillip Morris, sprawa 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, pkt 11.

⁽³⁵⁾ Orzeczenie z dnia 3 marca 2005 r., Wolfgang Heiser/Finanzamt Innsbruck, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130.

- (185) Francja wskazuje jednak, że celem zwolnienia jest uniknięcie podwójnego opodatkowania, co jest ogólnie przyjętą zasadą w systemach opodatkowania.
- (186) Bez zwolnienia energia elektryczna zużyta przez konsumenta końcowego byłaby bowiem objęta CSPE dwukrotnie: CSPE miałyby zastosowanie do energii elektrycznej A zużywanej do produkcji energii elektrycznej B oraz do energii elektrycznej B wytworzonej z energii elektrycznej A.
- (187) Komisja uznała już wcześniej, że dążenie do unikania podwójnego opodatkowania jest zasadą powszechnie stosowaną nie tylko w systemach opłat za zużycie energii elektrycznej ⁽³⁶⁾, ale również w innych systemach opodatkowania ⁽³⁷⁾. Jest to również zasada, która doprowadziła do przyjęcia przepisów art. 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. Komisja zgadza się zatem z argumentem przedstawionym przez Francję, o którym mowa w motywie 111.
- (188) Komisja uważa zatem, że zwolnienia przyznane spółkom, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby w celu produkcji energii, są uzasadnione ze względu na charakter i ogólną strukturę systemu opłat CSPE.
- (189) W związku z tym Komisja uważa, że zwolnienia z tytułu konsumpcji własnej energii elektrycznej w celu produkcji energii elektrycznej nie stanowią selektywnej korzyści. Komisja stwierdza, że zwolnienia z CSPE przyznane miejscom produkcji, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby w celu produkcji energii elektrycznej, nie stanowią pomocy państwa.

5.1.2.4. Wniosek dotyczący istnienia pomocy

- (190) Z przyczyn, o których mowa w motywach 178–189, Komisja stwierdza, że zwolnienia z CSPE przyznane z tytułu konsumpcji własnej do celów produkcji energii elektrycznej nie stanowią pomocy państwa.
- (191) Komisja potwierdza również wnioski Francji przedstawione w motywie 127, zgodnie z którymi w przypadku tych beneficjentów nie jest wymagany plan dostosowania.

5.1.3. Zwolnienia z CSPE przyznane z tytułu konsumpcji własnej energii elektrycznej wytwarzanej samodzielnie w procesie wysokosprawnej kogeneracji i ze źródeł odnawialnych w odniesieniu do części CSPE przeznaczonych na finansowanie tych celów

5.1.3.1. Pomoc można przypisać państwu i została ona przyznana przy użyciu zasobów państwowych

- (192) Z tych samych powodów co przedstawione w sekcji 5.1.2.1 Komisja potwierdza, że przedmiotowe zwolnienia można przypisać państwu i że zostały one przyznane przy użyciu zasobów państwowych.

5.1.3.2. Korzyść gospodarcza i selektywność

- (193) Jak wspomniano już w motywach 182–189, Komisja uważa, że na pierwszy rzut oka częściowe zwolnienie z CSPE podmiotów, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby, stanowi korzyść dla tych podmiotów.
- (194) Komisja zbadała następnie, czy korzyść ta miała charakter selektywny w odniesieniu do konsumpcji własnej energii elektrycznej wytwarzanej samodzielnie w procesie wysokosprawnej kogeneracji i ze źródeł odnawialnych.
- (195) Po pierwsze, w motywie 165 opisano system odniesienia. Systemem odniesienia jest CSPE, tj. system opłat ponoszonych przez wszystkich konsumentów energii elektrycznej, który służy określonym celom.
- (196) Po drugie, jeżeli chodzi o zwolnienie z CSPE z tytułu konsumpcji własnej energii elektrycznej wytwarzanej przez instalacje wykorzystujące odnawialne źródła energii lub proces wysokosprawnej kogeneracji, w odniesieniu do części CSPE, której celem jest finansowanie energii ze źródeł odnawialnych i wysokosprawnej kogeneracji, Komisja uważa, że beneficjenci tego zwolnienia znajdują się w tej samej sytuacji faktycznej i prawnej co pozostali płatnicy CSPE w świetle celu wyznaczonego w ramach CSPE, który zakłada, że wszyscy konsumenci końcowi energii elektrycznej muszą uczestniczyć w systemie, aby finansować cele CSPE.
- (197) Komisja uważa, że podmioty samodzielnie produkujące energię elektryczną, które zdecydowały się korzystać z odnawialnych źródeł energii lub z wysokosprawnej kogeneracji w celu konsumpcji własnej energii elektrycznej, bezpośrednio przyczyniają się do realizacji celów w ramach dwóch środków, które CSPE ma finansować, tj. wspierania produkcji energii ze źródeł odnawialnych i produkcji energii elektrycznej w instalacjach wysokosprawnej kogeneracji. Francja potwierdziła jednak, że podmioty samodzielnie produkujące energię elektryczną nie

⁽³⁶⁾ SA.46526, pkt 94.

⁽³⁷⁾ W wyroku z dnia 8 września 2011 r. w sprawach połączonych od C-78/08 do C-80/08, *Paint Graphos i in.*, ECLI:EU:C:2011:550, Trybunał odniósł się do możliwości powołania się na charakter lub krajowy system podatkowy, aby uzasadnić to, że spółki spółdzielcze, które rozdzielają wszystkie zyski pomiędzy swoich członków, nie są opodatkowane tak jak spółdzielnie, jeżeli podatek pobierany jest indywidualnie od każdego członka (pkt 71).

korzystały ze środków wsparcia w odniesieniu do tej części produkowanej energii, którą zużywały na własne potrzeby. Wsparcie finansowe poprzez CSPE przysługuje tylko w odniesieniu do energii elektrycznej wprowadzanej do sieci. Ponieważ własna produkcja energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych lub w procesie wysokosprawnej kogeneracji przyczynia się do realizacji celów ochrony środowiska i efektywności energetycznej, do których mają przyczynić się środki wsparcia finansowego w ramach CSPE, w taki sam sposób jak energia elektryczna wprowadzana do sieci, Komisja uważa zatem, że zwolnienie podmiotów, które produkują energię elektryczną na własne potrzeby ze źródeł odnawialnych lub w procesie wysokosprawnej kogeneracji w celu zużycia tej energii na własne potrzeby (i nie korzystają z innego wsparcia finansowego w ramach CSPE w odniesieniu do tej energii), w odniesieniu do części CSPE, której celem jest finansowanie odpowiednio środków wsparcia na rzecz odnawialnych źródeł energii i kogeneracji⁽³⁸⁾, jest zgodne z logiką i charakterem CSPE. Zwolnienie to nie stanowi zatem selektywnej korzyści.

- (198) Nawet jeżeli zwolnienie podmiotu, który samodzielnie produkuje energię elektryczną w procesie wysokosprawnej kogeneracji, z tej części CSPE, której celem jest finansowanie wsparcia na rzecz kogeneracji, jest uzasadnione, nie jest ono jednak uzasadnione w odniesieniu do części CSPE, której celem jest finansowanie wsparcia na rzecz odnawialnych źródeł energii, chyba że dana instalacja kogeneracji wykorzystuje również źródła odnawialne. Podobnie nawet jeżeli zwolnienie podmiotu, który samodzielnie produkuje energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii, z tej części CSPE, której celem jest finansowanie wsparcia na rzecz odnawialnych źródeł energii, jest uzasadnione, nie jest ono jednak uzasadnione w odniesieniu do części CSPE, której celem jest finansowanie wsparcia na rzecz kogeneracji, chyba że sama instalacja jest instalacją wysokosprawnej kogeneracji.
- (199) Ponadto nie jest również uzasadnione, aby zwolnić podmiot, który samodzielnie produkuje energię elektryczną w procesie wysokosprawnej kogeneracji lub z odnawialnych źródeł energii, z części CSPE, w ramach których finansuje się pozostałe cele (w szczególności cele dotyczące taryfy socjalnej i wyrównywania cen). Jeżeli chodzi o finansowanie pozostałych celów, podmioty samodzielnie produkujące energię elektryczną w procesie wysokosprawnej kogeneracji lub z odnawialnych źródeł energii znajdują się bowiem w sytuacji faktycznej i prawnej porównywalnej z sytuacją pozostałych konsumentów energii, biorąc pod uwagę, że własna produkcja energii przez te podmioty nie przyczynia się do realizacji tych pozostałych celów.
- (200) Komisja podkreśla również, że zwolnień z CSPE przyznanych miejscom produkcji, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby, nie można uzasadniać – jak czyni to Francja – celem stanowiącym przedmiot wspólnego zainteresowania, który dotyczy poprawy zarządzania poborami szczytowymi, ponieważ ten cel stanowiący przedmiot wspólnego zainteresowania nie jest celem systemu odniesienia, tj. CSPE. Ponadto nawet przy założeniu, że CSPE opiera się na takim celu, zwolnienie z tytułu konsumpcji własnej nie umożliwia samo w sobie zarządzania poborami szczytowymi. Podmioty, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby, są bowiem stale podłączone do sieci, aby móc – z jednej strony – wprowadzać do niej nadwyżkę wyprodukowanej energii, ale również – z drugiej strony – korzystać z energii elektrycznej z sieci podczas prac konserwacyjnych, w razie awarii swoich instalacji lub po prostu w celu uzupełnienia pracy własnej instalacji do konsumpcji własnej. Zwolnienie nie jest zaś uwarunkowane zakazem pobierania energii elektrycznej z sieci w okresie szczytowego zapotrzebowania.
- (201) Francja twierdziła również, że częściowe zwolnienie z tytułu własnej produkcji energii jest uzasadnione, ponieważ podmioty, które samodzielnie produkują energię elektryczną, postanowiły nie korzystać z publicznych usług dostaw energii elektrycznej. Komisja zauważa natomiast, że Francja nie wykazała, by CSPE ustalano w zależności od stopnia korzystania z publicznych usług dostaw energii elektrycznej. Ponadto Francja potwierdziła, że wszystkie podmioty samodzielnie produkujące energię elektryczną, które korzystały z częściowego zwolnienia z tytułu własnej produkcji energii, były podłączone do sieci publicznej, w związku z czym wszystkie te podmioty mają możliwość korzystania z sieci w razie konieczności w celu wprowadzenia nadwyżki wyprodukowanej energii lub pobrania energii elektrycznej z sieci, jeżeli wystąpi awaria ich instalacji lub jeżeli konieczne będzie przeprowadzenie prac konserwacyjnych. Komisja stwierdza również, że jeżeli chodzi o część CSPE, której celem jest finansowanie wyrównywania cen z terytoriami zamorskimi, podmioty samodzielnie produkujące energię elektryczną i konsumenci końcowi we Francji kontynentalnej znajdują w takiej samej sytuacji, ponieważ ani jedni, ani drudzy nie korzystają z tej usługi, ale muszą ją finansować zgodnie z zasadą solidarności.
- (202) Ponadto Francja stwierdziła, że (częściowe) zwolnienie jest uzasadnione z uwagi na przepisy dyrektywy 2003/96/WE, zgodnie z którymi drobnymi producentów energii elektrycznej można zwolnić z podatku od energii elektrycznej, pod warunkiem że produkty wykorzystywane do produkcji tej energii elektrycznej zostaną opodatkowane w inny sposób (zob. motywy 76 i 111). Komisja zauważa w tym zakresie, że dyrektywa 2003/96/WE nie ma jako taka zastosowania do CSPE, co Francja wskazywała już w swoich pismach przed wszczęciem formalnego postępowania wyjaśniającego. Ponadto gdyby miała ona zastosowanie lub gdyby należało zastosować do CSPE zasady przewidziane w dyrektywie 2003/96/WE w drodze analogii, należałoby bezwzględnie stwierdzić, że zwolnienie jest nieuzasadnione. Ponieważ CSPE jest pobierana wyłącznie z tytułu energii elektrycznej, nie ma zastosowania do produktów wykorzystywanych do produkcji tej energii (poza energią elektryczną). W związku z tym zastosowanie dyrektywy 2003/96/WE doprowadziłoby w rzeczywistości do potwierdzenia, że należy pobierać CSPE z tytułu energii elektrycznej.

⁽³⁸⁾ Zob. podobnie SA.38632. pkt 168, i SA.46526, Dz.U. C 158 z 4.5.2018.

5.1.3.3. Wpływ na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi

- (203) Przedsiębiorstwa, które znajdują się w korzystnej sytuacji ze względu na opisane zwolnienia z CSPE, konkurują z przedsiębiorstwami z innych państw członkowskich. Odnośne podmioty, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby, nie są producentami energii elektrycznej, lecz przedsiębiorstwami przemysłowymi, które działają w następujących sektorach: przede wszystkim w sektorach chemicznym, hutniczym i petrochemicznym, jak twierdzi Francja i co wskazano w motywie 78. W związku z tym zwolnienia te mogą mieć wpływ na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi.

5.1.3.4. Wniosek dotyczący istnienia pomocy

- (204) Komisja stwierdza, że zwolnienia z CSPE przyznane odpowiednio z tytułu konsumpcji własnej energii elektrycznej produkowanej ze źródeł odnawialnych i w procesie wysokosprawnej kogeneracji, przeznaczonej do produkcji energii elektrycznej, nie stanowią pomocy państwa w odniesieniu do części CSPE przeznaczonej na finansowanie odpowiednio odnawialnych źródeł energii i wysokosprawnej kogeneracji. Zwolnienie z części CSPE, która jest przeznaczona na finansowanie innych elementów CSPE niż odpowiednio wsparcie na rzecz odnawialnych źródeł energii i wsparcie na rzecz wysokosprawnej kogeneracji, stanowi natomiast pomoc państwa.
- (205) Komisja zgadza się zatem z wnioskami Francji, które przedstawiono w motywach 128–131.

5.1.4. Zwolnienia przyznane z tytułu konsumpcji własnej energii z innych źródeł niż wysokosprawna kogeneracja i odnawialne źródła energii

5.1.4.1. Pomoc można przypisać państwu i została ona przyznana przy użyciu zasobów państwowych

- (206) Z tych samych powodów co przedstawione w sekcji 5.1.2.1 Komisja potwierdza, że przedmiotowe zwolnienia można przypisać państwu i że zostały one przyznane przy użyciu zasobów państwowych.

5.1.4.2. Korzyść gospodarcza i selektywność

- (207) Jak wskazano już w motywie 193, Komisja uważa, że częściowe zwolnienie z CSPE podmiotów, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby, stanowi korzyść dla tych podmiotów.
- (208) Komisja uważa również, że zwolnienia przyznane podmiotom, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby – jeżeli ich konsumpcja własna nie ma na celu (i) produkcji energii elektrycznej lub jeżeli samodzielnie wyprodukowana i zużyta na własne potrzeby energia elektryczna nie pochodzi (ii) ze źródeł odnawialnych ani z procesu wysokosprawnej kogeneracji – stanowią selektywną korzyść dla ich beneficjentów względem płatników CSPE, którzy to beneficjenci znajdują się w tej samej sytuacji faktycznej co ich konkurenci zobowiązani do uiszczania CSPE.
- (209) System odniesienia opisano w motywie 165. Należy przypomnieć, że CSPE jest opłatą, która ma zastosowanie zasadniczo do całego zużycia energii we Francji i której celem jest finansowanie środków służących realizacji określonych celów.
- (210) Jeżeli beneficjent zwolnienia jest podmiotem zużywającym energię elektryczną na własne potrzeby, który nie wykorzystuje konsumpcji własnej do produkcji energii elektrycznej, lub jeżeli samodzielnie wyprodukowana i zużyta na własne potrzeby energia elektryczna nie pochodzi ze źródeł odnawialnych ani z procesu wysokosprawnej kogeneracji, beneficjent ten znajduje się w tej samej sytuacji faktycznej i prawnej co pozostali konsumenci w świetle celu CSPE. W szczególności taki beneficjent zużywa energię elektryczną, a jego własna produkcja energii nie przyczynia się do realizacji żadnego z celów środków, które są finansowane z CSPE.
- (211) Komisja podkreśla również, że zwolnień z CSPE przyznanych miejscom produkcji, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby, nie można uzasadniać – jak czyni to Francja – realizacją celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania, który dotyczy poprawy zarządzania poborami szczytowymi, ponieważ ten cel stanowiący przedmiot wspólnego zainteresowania nie jest celem systemu odniesienia, tj. CSPE. Ponadto nawet przy założeniu, że CSPE opiera się na takim celu, zwolnienie z tytułu konsumpcji własnej nie umożliwia samo w sobie zarządzania poborami szczytowymi. Podmioty, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby, są bowiem stale podłączone do sieci, aby móc – z jednej strony – wprowadzać do niej nadwyżkę wyprodukowanej energii, ale również – z drugiej strony – korzystać z energii elektrycznej z sieci podczas prac konserwacyjnych, w razie awarii swoich instalacji lub po prostu w celu uzupełnienia pracy własnej instalacji do konsumpcji własnej. Zwolnienie nie jest zaś uwarunkowane zakazem pobierania energii elektrycznej z sieci w okresie szczytowego zapotrzebowania.
- (212) Francja twierdziła również, że częściowe zwolnienie z tytułu własnej produkcji energii jest uzasadnione, ponieważ podmioty, które samodzielnie produkują energię elektryczną, postanowiły nie korzystać z publicznych usług dostaw energii elektrycznej. Komisja zauważyła natomiast, że Francja nie wykazała, by CSPE ustalano w zależności od stopnia korzystania z publicznych usług dostaw energii elektrycznej. Ponadto Francja potwierdziła, że wszystkie podmioty samodzielnie produkujące energię elektryczną, które korzystały

z częściowego zwolnienia z tytułu własnej produkcji energii, zostały podłączone do sieci publicznej, w związku z czym wszystkie te podmioty mają możliwość korzystania z sieci w razie konieczności w celu wprowadzenia nadwyżki wyprodukowanej energii lub pobrania energii elektrycznej z sieci, jeżeli wystąpi awaria ich instalacji lub jeżeli konieczne będzie przeprowadzenie prac konserwacyjnych. Komisja zauważa ponadto, że celem CSPE jest również finansowanie wyrównywania cen z terytoriami zamorskimi. Jeżeli zaś chodzi o cel dotyczący finansowania wyrównywania cen, podmioty samodzielnie produkujące energię elektryczną i konsumenci końcowi we Francji kontynentalnej znajdują w takiej samej sytuacji, ponieważ ani jedni, ani drudzy nie korzystają z tej usługi, ale muszą ją finansować zgodnie z zasadą solidarności. Ponadto odnośne podmioty zużywające energię elektryczną na własne potrzeby nie przyczyniają się również do realizacji celów dotyczących rozwoju odnawialnych źródeł energii ani kogeneracji, a ich produkcja – z definicji oparta na zasobach kopalnych, w której nie wykorzystuje się procesu kogeneracji – jest nawet sprzeczna z tymi celami.

- (213) Francja twierdziła również, że częściowe zwolnienie z tytułu własnej produkcji energii – do 240 GWh – miało powszechne zastosowanie. W tym zakresie Komisja zauważa z jednej strony, że Francja potwierdziła, iż zwolnienie dotyczyło faktycznie jedynie niektórych sektorów gospodarki (zob. motywy 35 i 36). Z drugiej strony w wyroku z dnia 21 grudnia 2016 r. (Komisja przeciwko World Duty Free Group) ⁽³⁹⁾ Trybunał przypomniał, że środek podatkowy lub opłata mają charakter selektywny, jeżeli ustalone zostanie, że wprowadzają wśród podmiotów gospodarczych znajdujących się, w świetle celu przyświecającego wchodzącemu w grę ogólnemu systemowi podatkowemu, w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej, zróżnicowanie, które nie jest uzasadnione charakterem i strukturą tego systemu, zaś w motywach 161 i 162 wykazano, że zwolnienie wprowadza wśród podmiotów gospodarczych znajdujących się, w świetle celu przyświecającego wchodzącemu w grę ogólnemu systemowi podatkowemu, w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej, zróżnicowanie, które nie jest uzasadnione charakterem i strukturą tego systemu.
- (214) Komisja nie podziela zatem stanowiska Francji, które przywołano w motywach 111 i 112.

5.1.4.3. Wpływ na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi

- (215) Przedsiębiorstwa, które znajdują się w korzystnej sytuacji ze względu na opisane zwolnienia z CSPE, konkurują z przedsiębiorstwami z innych państw członkowskich. Odnośne podmioty, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby, nie są producentami energii elektrycznej, lecz przedsiębiorstwami przemysłowymi, które działają w następujących sektorach: przede wszystkim w sektorach chemicznym, hutniczym i petrochemicznym, jak twierdzi Francja i co wskazano w motywie 78 niniejszej decyzji. W związku z tym zwolnienia te mogą mieć wpływ na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi.

5.1.4.4. Wniosek dotyczący istnienia pomocy

- (216) Komisja stwierdza, że zwolnienia z CSPE przyznane z tytułu konsumpcji własnej energii elektrycznej, której nie zużywa się do produkcji energii elektrycznej i którą produkuje się z innych źródeł niż odnawialne źródła energii i wysokosprawna kogeneracja, stanowią pomoc państwa.

5.1.5. Ogólny wniosek dotyczący istnienia pomocy w odniesieniu do poszczególnych składowych CSPE i dotyczący oszacowania kwoty CSPE

- (217) Pułap CSPE na miejsce produkcji i pułap CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej stanowią pomoc państwa.
- (218) Zwolnienia przyznane miejscom produkcji, które zużywają energię elektryczną na własne potrzeby, stanowią pomoc państwa, chyba że energia elektryczna została zużyta na własne potrzeby w celu produkcji energii elektrycznej, oraz z wyjątkiem przypadków, gdy zwolnienie dotyczy energii elektrycznej wyprodukowanej samodzielnie z odnawialnych źródeł energii lub w procesie wysokosprawnej kogeneracji, w odniesieniu do części CSPE, w ramach której finansuje się odpowiednio odnawialne źródła energii i wysokosprawną kogenerację.

5.2. Niezgodność pomocy z prawem

- (219) Ponieważ obniżki CSPE wdrożono przed dokonaniem zgłoszenia Komisji, władze francuskie nie dopełniły obowiązków wynikających z art. 108 ust. 3 TFUE.
- (220) W związku z tym Komisja stwierdza, że pułap CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej i pułap CSPE na miejsce produkcji oraz zwolnienia przyznane podmiotom zużywającym energię elektryczną na własne potrzeby, które stanowią pomoc państwa, noszą znamiona pomocy niezgodnej z prawem.

⁽³⁹⁾ Wyrok z dnia 21 grudnia 2016 r., Komisja/World Duty Free Group, sprawy połączone C-20/15 P i C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, pkt 60; wyrok z dnia 21 grudnia 2016 r., Komisja/Hansestadt Lübeck (Lübeck Airport), C-524/14 P, ECLI:EU:C:2016:971, pkt 55 i 58.

5.3. Analiza środków pomocy w świetle przepisów wytycznych, które mają zastosowanie do obniżek podatku na ochronę środowiska

(221) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy CSPE można uznać za podatek na ochronę środowiska w rozumieniu sekcji 3.7.1 wytycznych z 2014 r., pkt 151 wytycznych z 2008 r. i pkt 6 wytycznych z 2001 r.

5.3.1. CSPE nie stanowi podatku na ochronę środowiska w rozumieniu sekcji 3.7.1 wytycznych z 2014 r., pkt 151 wytycznych z 2008 r. i pkt 6 wytycznych z 2001 r.

(222) Podatki na ochronę środowiska w rozumieniu wytycznych z 2014 r. (pkt 167) nakłada się z myślą o zwiększeniu kosztów zachowań szkodliwych dla środowiska, a co za tym idzie o zniechęceniu do takich zachowań (i o podniesieniu poziomu ochrony środowiska). Kwalifikacja środków jako podatku na ochronę środowiska w rozumieniu pkt 167 w związku z pkt 19 ppkt 15 wytycznych oznacza zatem, że środki zmieniają zachowanie tak, aby było one mniej szkodliwe dla środowiska, i włączają w cenę danego produktu lub danej usługi koszty ochrony środowiska. Podobna definicja pojęcia podatku na ochronę środowiska jest również zawarta w wytycznych z 2008 r. (zob. pkt 70 ppkt 14 w związku z pkt 151 wytycznych) i w wytycznych z 2001 r. (pkt 6).

(223) W przedmiotowej sprawie kwoty CSPE nie ustala się w oparciu o efekt zachęty, którego celem jest ograniczenie zachowań polegających na zanieczyszczaniu środowiska lub uwzględnienie wpływu zużytej energii elektrycznej na środowisko. Szczególna podstawa opodatkowania nie musi mieć negatywnego wpływu na środowisko, o ile CSPE pobiera się również z tytułu energii elektrycznej wyprodukowanej z odnawialnych źródeł energii. CSPE jest w rzeczywistości należną z tytułu całego zużycia energii elektrycznej, bez względu na wpływ zużytej energii na środowisko. Ponadto CSPE nie służy zachęceniu producentów lub konsumentów do podejmowania działań bardziej przyjaznych środowisku. Wręcz przeciwnie, obniżenie zużycia spowodowałoby konieczność zwiększenia należnej CSPE, aby pokryć koszty produkcji energii ze źródeł odnawialnych i pozostałych obszarów polityki, które należy sfinansować.

(224) Ponadto Komisja zauważa, że pkt 181 wytycznych z 2014 r. wyraźnie stanowi, że „finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych poprzez opłaty nie jest jako takie ukierunkowane na negatywne efekty zewnętrzne”.

(225) CSPE nie stanowi zatem podatku na ochronę środowiska w rozumieniu pkt 167 i 181 wytycznych z 2014 r. ani w rozumieniu pkt 70 ppkt 14 i pkt 151 wytycznych z 2008 r. oraz sekcji E.3.2 wytycznych z 2001 r., nawet gdyby CSPE przekładała się na wzrost cen energii elektrycznej.

(226) W związku z tym Komisja nie podziela stanowiska Francji na temat charakteru CSPE, o którym mowa w motywie 82.

5.3.2. Francja nie wykazała, że CSPE stanowiła zharmonizowany podatek na ochronę środowiska w rozumieniu dyrektywy 2003/96/WE

(227) Komisja podkreśla przede wszystkim, że w żadnym momencie Francja nie potwierdziła ani nie wykazała, że CSPE stanowiła zharmonizowany podatek na ochronę środowiska w rozumieniu dyrektywy 2003/96/WE. Wręcz przeciwnie, Francja utrzymuje, że przepisy dyrektywy 2003/96/WE mają zastosowanie na zasadzie analogii, przyznając w ten sposób, tak jak przed wszczęciem postępowania, że CSPE nie jest zharmonizowanym podatkiem od energii w rozumieniu dyrektywy 2003/96/WE.

(228) Komisja podkreśla ponadto, że nie można uznać CSPE za zharmonizowany podatek w rozumieniu dyrektywy 2003/96/WE, ponieważ uzyskane dochody nie są przekazywane do budżetu ogólnego.

(229) Komisja potwierdza zatem wnioski, które przedstawiła w motywie 155 decyzji o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja nie zgadza się z uwagami przedstawionymi przez Francję, o których mowa w motywach 81 i 84–87.

5.3.3. Brak możliwości zastosowania sekcji 3.7.1 wytycznych z 2014 r. i poprzednich wytycznych jako podstawy zgodności środka z rynkiem wewnętrznym

5.3.3.1. Brak możliwości zastosowania sekcji 3.7.1 wytycznych z 2014 r. i poprzednich wytycznych jako podstawy zgodności środka

(230) Ponieważ CSPE nie stanowi podatku na ochronę środowiska, sekcja 3.7.1 wytycznych z 2014 r., która dotyczy obniżek podatków na ochronę środowiska, nie ma zastosowania.

(231) Podobnie zastosowania nie ma pkt 151 wytycznych z 2008 r., w którym określono warunki zgodności obniżek podatków na ochronę środowiska obowiązujące przed wejściem w życie wytycznych z 2014 r.

(232) W związku z tym Komisja nie zgadza się z uwagami przedstawionymi przez Francję, o których mowa w motywach 88 i 90.

5.3.3.2. Brak możliwości zastosowania (bezpośredniego lub przez analogię) pkt 173–175 wytycznych z 2014 r., pkt 152–153 wytycznych z 2008 r. i pkt 49 wytycznych z 2001 r. jako podstawy zgodności środka z rynkiem wewnętrznym

(233) Ponieważ nie wykazano, że CSPE stanowi zharmonizowany podatek na ochronę środowiska ani nawet że stanowi w ogóle podatek na ochronę środowiska, jak wskazano w sekcji 5.3.2, przepisy pkt 173–175 wytycznych z 2014 r., pkt 152–153 wytycznych z 2008 r. i pkt 49 wytycznych z 2001 r. nie mają zastosowania do CSPE, ponieważ mają zastosowanie wyłącznie do zharmonizowanych podatków na ochronę środowiska.

(234) Nawet gdyby CSPE miały być analizowane jako podatek na ochronę środowiska, opłata ta stanowiłaby niezharmonizowany podatek na ochronę środowiska, w odniesieniu do którego szczególne warunki zgodności określono w pkt 176–178 wytycznych z 2014 r. Przepisów pkt 173–175 wytycznych z 2014 r. nie można zatem w żadnym razie zastosować na zasadzie analogii.

(235) Z tych samych przyczyn przepisy pkt 152–153 wytycznych z 2008 r., które dotyczą obniżek zharmonizowanych podatków i które miały zastosowanie przed dniem 1 lipca 2014 r., nie mogą stanowić podstawy zgodności z rynkiem wewnętrznym w odniesieniu do obniżek CSPE, która to opłata nie jest zharmonizowanym podatkiem na ochronę środowiska. Wytyczne z 2008 r. zawierają również kryteria zgodności niezharmonizowanych podatków na ochronę środowiska. Nawet przy założeniu, że CSPE można traktować jako podatek na ochronę środowiska, który nie jest zharmonizowany, należałoby ją poddać analizie nie na zasadzie analogii w świetle pkt 152–153 wytycznych z 2008 r., lecz w świetle pkt 154–159 wytycznych z 2008 r.

5.3.4. *Niezgodność środków z pkt 176–178 wytycznych z 2014 r. i poprzednimi wytycznymi w przypadku uznania CSPE za niezharmonizowany podatek na ochronę środowiska*

(236) Komisja stwierdza, że nawet gdyby CSPE zakwalifikowano jako niezharmonizowany podatek na ochronę środowiska, czego Francja nie wykazała w przedmiotowej sprawie, nie można byłoby jednak uznać obniżek CSPE za zgodne.

5.3.4.1. *Niezgodność z pkt 176–178 wytycznych z 2014 r.*

(237) Po pierwsze, nie wykazano, że przyznana pomoc ma zastosowanie w ten sam sposób do wszystkich konkurentów w tym samym sektorze, jeżeli znajdują się w tej samej sytuacji faktycznej, jak określono w pkt 177 lit. a) wytycznych z 2014 r. W szczególności pułap CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej, który ma zastosowanie wyłącznie do klientów przemysłowych zużywających ponad 7 GWh, prowadzi do dyskryminacji między konkurentami prowadzącymi działalność w tym samym sektorze rynkowym: chociaż CSPE ma taką samą wagę w odniesieniu do wartości dodanej tych konkurentów, zwolnienie przyznaje się tylko wtedy, gdy zużycie osiągnie pewien próg, który w rzeczywistości uniemożliwia najmniejszym przedsiębiorstwom danego sektora skorzystanie ze zwolnienia.

(238) Po drugie, w przedmiotowej sprawie niewystarczająco oszacowano wpływ należności dodatkowej na ochronę środowiska bez obniżki na wzrost kosztów produkcji, który wyraża się jako odsetek naturalnej wartości dodanej brutto dla każdego beneficjenta i dla całego okresu 2003–2015, jak określono w pkt 177 lit. b) wytycznych z 2014 r. W ujęciu ogólnym nie wykazano, że nie można było przenieść tego wzrostu kosztów bez znacznego ograniczenia sprzedaży, jak stanowi pkt 177 lit. c) wytycznych z 2014 r.

(239) Po trzecie, obniżki CSPE nie zapewniają realizacji wymogu określonego w pkt 178 lit. a), który przewiduje płatność co najmniej 20 %. Wręcz przeciwnie, wydaje się, że w znacznej liczbie przypadków płatności nie przekroczyły minimalnego progu 20 %. Przykładowo z informacji przekazanych przez Francję wynika, że w 2014 r. 203 beneficjentów zapłaciło CSPE w wysokości poniżej 20 %.

(240) Nawet przy założeniu, że CSPE można zakwalifikować jako niezharmonizowany podatek od energii, nie wykazano zatem, że obniżki CSPE są zgodne z sekcjami 3.7.1–3.7.2 wytycznych z 2014 r.

5.3.4.2. Niezgodność z wytycznymi z 2008 r.

- (241) Po pierwsze, Komisja zauważa niezgodność z przepisami pkt 155 tych wytycznych, zgodnie z którymi Francja powinna przekazać wykaz sektorów wraz z ich szczegółowym opisem w odniesieniu do każdego beneficjenta oraz opisać sytuację beneficjentów.
- (242) Po drugie, nie wykazano, że przyznana pomoc ma zastosowanie w ten sam sposób do wszystkich konkurentów w tym samym sektorze, którzy znajdują się w tej samej sytuacji faktycznej, jak określono w pkt 158 lit. a) wytycznych z 2008 r. W szczególności pułap CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej, który ma zastosowanie wyłącznie do klientów przemysłowych zużywających ponad 7 GWh, prowadzi do dyskryminacji między konkurentami prowadzącymi działalność w tym samym sektorze lub na tym samym rynku (zob. również motyw 237).
- (243) Po trzecie, nie wykazano, że podatek bez ulgi prowadziłby do znacznego wzrostu kosztów produkcji dla każdego sektora lub każdej kategorii beneficjentów indywidualnych, którzy korzystają z pułapu na miejsce produkcji, jak określono w pkt 158 lit. b) wytycznych z 2008 r.
- (244) Po czwarte, nie wykazano, że wzrost kosztów wynikający z zastosowania CSPE nie mógłby zostać przerzucony na cenę sprzedaży bez istotnego ograniczenia sprzedaży, jak określono w pkt 158 lit. c) wytycznych z 2008 r.
- (245) Po piąte, nie wykazano, że kwota CSPE uiszczana przez beneficjentów pomocy odpowiada wynikom poszczególnych beneficjentów w zakresie ochrony środowiska w porównaniu z wynikami odnoszonymi do metody gwarantującej najlepszy wynik, jak określono w pkt 159 lit. a) wytycznych z 2008 r., ani że wszyscy beneficjenci uiszczają CSPE w wysokości co najmniej 20 %. Wręcz przeciwnie, ustalono, że niektórzy beneficjenci płacili CSPE w wysokości poniżej 20 %, wbrew przepisom pkt 178 lit. a). Przykładowo zgodnie z dotyczącymi niektórymi lat informacjami przekazanymi przez Francję w 2014 r. znaczna część beneficjentów uiszczała CSPE w wysokości poniżej 20 %.
- (246) W związku z tym Komisja nie zgadza się z uwagami przedstawionymi przez Francję, o których mowa w motywie 90.

5.3.4.3. Niezgodność z wytycznymi z 2001 r. ⁽⁴⁰⁾

- (247) Po pierwsze, biorąc pod uwagę kwoty CSPE uiszczane przez beneficjentów, które niekiedy były wyjątkowo niskie, Komisja uważa, że obniżki CSPE nie są zgodnie z przepisem pkt 51 ppkt 1 lit. b) tych wytycznych, zgodnie z którym „przedsiębiorstwa uprawnione do otrzymania obniżenia muszą jednak zapłacić znaczącą część podatku krajowego”. Przykładowo okazało się, że w latach, w odniesieniu do których Francja podała szczegółowe dane dotyczące każdego beneficjenta, 202 beneficjentów zapłaciło CSPE w wysokości poniżej 20 %.
- (248) Po drugie, przedmiotowy podatek musi mieć pozytywny wpływ w dziedzinie ochrony środowiska, jak przewidziano w pkt 51 ppkt 2 lit. a). Celem CSPE, a przynajmniej części tej opłaty, która jest przeznaczona na finansowanie wyrównywania cen i taryf socjalnych, nie jest zatem wyłącznie wywieranie pozytywnego wpływu w dziedzinie ochrony środowiska. Ponadto pozytywny wpływ na ochronę środowiska wywiera nie sama opłata, ale jedynie środki częściowo finansowane z CSPE, w związku z czym pkt 51 i nast. wytycznych z 2001 r. nie mają zastosowania w przedmiotowej sprawie.
- (249) Po trzecie, jeżeli chodzi o pułap CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej, który wprowadzono po wdrożeniu CSPE, Francja nie wykazała, że decyzję w sprawie zastosowania zwolnień podjęto podczas opracowywania CSPE ani że zwolnienia były uzasadnione istotnymi zmianami warunków ekonomicznych, w związku z którymi przedsiębiorstwa znalazły się w trudnej sytuacji konkurencyjnej. Kwota obniżki CSPE nie przewyższa wzrostu kosztów, który wynika ze zmian warunków gospodarczych po wprowadzeniu opłaty. Nie wykazano zatem, że obniżki CSPE przyznane przez Francję w latach 2003–2011 są zgodne z przepisami pkt 51 ppkt 2 lit. b) wytycznych z 2001 r. Ponadto jeżeli chodzi o pułap CSPE na miejsce produkcji, nie ograniczono go do dziesięciu lat, jak przewidziano w pkt 51 ppkt 1 wytycznych z 2001 r.
- (250) W związku z tym Komisja nie zgadza się z uwagami przedstawionymi przez Francję, o których mowa w motywie 89.

⁽⁴⁰⁾ Komunikat Komisji – Wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego (Dz.U. C 37 z 3.2.2001, s. 3).

5.4. Zgodność obniżek CSPE z sekcją 3.7.2 wytycznych z 2014 r. i z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE

- (251) Komisja oceniła zgodność obniżki w zakresie, w jakim CSPE służy finansowaniu odnawialnych źródeł energii, w oparciu o sekcje 3.7.2 („Pomoc w postaci ulg w finansowaniu wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych”) i 3.7.3. („Przepisy przejściowe dotyczące pomocy przyznanej w celu zmniejszenia obciążeń związanych z finansowaniem wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych”) wytycznych z 2014 r. Oceniała również zgodność obniżki w zakresie, w jakim CSPE służy finansowaniu środków wsparcia innych niż wsparcie na rzecz odnawialnych źródeł energii, w świetle art. 107 ust. 3 TFUE.

5.4.1. Zgodność obniżek CSPE w zakresie, w jakim CSPE służy finansowaniu produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych

- (252) W sekcji 3.7.2 wytycznych z 2014 r. wskazano, w jaki sposób Komisja analizuje zgodność pomocy w postaci ulg w finansowaniu wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych z rynkiem wewnętrznym. W zakresie, w jakim CSPE służy częściowemu finansowaniu produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, Komisja przeanalizowała zgodność obniżek CSPE przeznaczonej na finansowanie produkcji energii ze źródeł odnawialnych zgodnie z sekcjami 3.7.2 i 3.7.3 wytycznych z 2014 r.
- (253) W pkt 182 wytycznych z 2014 r. wyjaśniono, że w zakresie, w jakim konsumenci energii elektrycznej ponoszą koszty finansowania wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, koszty te powinny być nakładane w sposób niedyskryminujący tych konsumentów oraz z uwzględnieniem tego, że pewne ukierunkowane ulgi mogą być jednak niezbędne do zapewnienia bazy finansowania wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych i tym samym do realizacji celów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych ustalonych na szczeblu unijnym. W celu uniknięcia sytuacji, w których przedsiębiorstwa szczególnie obciążone finansowaniem wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych znalazłyby się w trudnej sytuacji konkurencyjnej, państwa członkowskie mogą zechcieć przyznać częściową rekompensatę za te dodatkowe koszty. Bez takiej rekompensaty finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych może się okazać niezrównoważone, a społeczna akceptacja dla wprowadzenia ambitnych środków wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych może być ograniczona.

5.4.1.1. Obniżki ograniczone do części CSPE służącej finansowaniu energii ze źródeł odnawialnych

- (254) Tytułem wstępu Komisja zauważa, że Francja utrzymuje, iż wsparcie na rzecz produkcji energii elektrycznej w procesie spalania odpadów musi wynosić 50 %, aby można było uznać je za wsparcie na rzecz energii ze źródeł odnawialnych. Komisja zgadza się z tą analizą, biorąc pod uwagę, że Francja uzasadniła ten odsetek na podstawie statystyk publicznych (Międzynarodowa Agencja Energetyczna i Eurostat), jak przedstawiono w motywie 134, wskazując, że spalane odpady stanowią 50 % odpadów ulegających biodegradacji i w związku z tym stanowią odnawialne źródła energii w rozumieniu pkt 19 ppkt 5 i 6 wytycznych z 2014 r.
- (255) Pkt 184 wytycznych z 2014 r. stanowi, że w celu zagwarantowania, że pomoc będzie służyć ułatwieniu wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, państwa członkowskie będą musiały wykazać, że dodatkowe koszty odzwierciedlone w wyższych cenach energii elektrycznej uiszczanych przez beneficjentów wynikają tylko ze wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych. Dodatkowe koszty związane z częścią CSPE przeznaczoną na finansowanie energii ze źródeł odnawialnych nie mogą więc przekraczać kwoty opłat służących finansowaniu wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych.
- (256) W niniejszym przypadku CRE badała, czy opłaty pobrane od konsumentów końcowych z tytułu wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych nie przekraczają kosztu wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych (i wszystkich pozostałych obszarów polityki finansowanych z CSPE), jak wyjaśniono w motywach 14 i 15. W szczególności CRE badała, czy koszty zgłoszone przez nabywców zobowiązanych z tytułu finansowania wsparcia na rzecz odnawialnych źródeł energii nie przekraczają kosztów wsparcia, tj. różnicy między kwotami wpłaconymi producentom energii ze źródeł odnawialnych przez zobowiązanych nabywców a ceną rynkową, jaką zobowiązani nabywcy otrzymali z tytułu sprzedaży energii elektrycznej wyprodukowanej z odnawialnych źródeł energii. CRE opracowała nawet metodę określania referencyjnej ceny rynkowej, która zachęca operatorów do skutecznej sprzedaży energii elektrycznej wyprodukowanej z odnawialnych źródeł energii. W związku z tym Komisja stwierdza zgodność z przepisami pkt 184 wytycznych z 2014 r.

5.4.1.2. Pomoc ograniczona do sektorów i przedsiębiorstw elektrochłonnych, charakteryzujących się ekspozycją z tytułu handlu międzynarodowego

- (257) W pkt 185 i 186 wytycznych z 2014 r. określono, że pomoc należy ograniczyć do sektorów, których pozycja rynkowa jest zagrożona z uwagi na koszty związane z finansowaniem energii elektrycznej produkowanej ze źródeł odnawialnych.

- (258) Ponadto pomoc można przyznać tylko w przypadku, gdy przedsiębiorstwo należy do jednego z sektorów uwzględnionych w wykazie zamieszczonym w załączniku 3 do wytycznych z 2014 r., lub w przypadku, gdy spełnione są łącznie następujące przesłanki: intensywność zużycia energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo wynosi co najmniej 20 %, a jego ekspozycja z tytułu transakcji międzynarodowych wynosi co najmniej 4 % na szczeblu Unii Europejskiej.
- (259) Wykaz sektorów górniczych i wytwórczych nieuwzględnionych w załączniku 3 do wytycznych z 2014 r., których ekspozycja z tytułu transakcji międzynarodowych wynosi co najmniej 4 %, znajduje się w załączniku 5 do wytycznych z 2014 r.
- (260) Komisja uważa, że Francja uznała, iż niektóre przedsiębiorstwa skorzystały z obniżek CSPE lub zwolnień z tej opłaty, chociaż nie kwalifikowały się do tego w świetle kryteriów ustanowionych w wytycznych z 2014 r., ponieważ nie działały w żadnym z sektorów uwzględnionych w załącznikach 3 i 5 do wytycznych z 2014 r. albo ponieważ działały w jednym z sektorów uwzględnionych w załączniku 5 wytycznych z 2014 r., ale intensywność zużycia energii elektrycznej przez te przedsiębiorstwa nie osiągała minimalnego poziomu 20 %.

5.4.1.3. Proporcjonalność w świetle sekcji 3.7.2 wytycznych z 2014 r.

- (261) W pkt 188 wytycznych z 2014 r. wyjaśniono, że pomoc zostanie uznana za proporcjonalną, jeśli beneficjenci pomocy pokrywają co najmniej 15 % należności dodatkowych bez obniżek.
- (262) W pkt 189 wytycznych z 2014 r. uznano ponadto, że z uwagi na znaczny wzrost należności dodatkowych pobieranych w celu finansowania energii ze źródeł odnawialnych opłata w wysokości 15 % kwoty należności dodatkowej może przekraczać możliwości przedsiębiorstw szczególnie dotkniętych taką należnością dodatkową. W związku z tym państwa członkowskie mają możliwość ograniczenia kwoty należności dodatkowej do 4 % wartości dodanej, jeżeli intensywność zużycia energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo jest mniejsza niż 20 %, oraz do 0,5 % wartości dodanej, jeżeli intensywność zużycia energii elektrycznej przez to przedsiębiorstwo wynosi co najmniej 20 %.
- (263) W niniejszym przypadku Komisja stwierdza, że w samym 2014 r. co najmniej 124 beneficjentów uiszcilo CSPE (przeznaczoną na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych) w wysokości niższej niż 15 % i w związku z tym uchybiło przepisom pkt 188 wytycznych z 2014 r. Ponadto Francja przyznała obniżki CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej na podstawie kryterium zużycia, a nie na podstawie wyraźnego kryterium intensywności zużycia energii elektrycznej. Podobnie kryterium pułapu CSPE na miejsce produkcji nie odpowiada kryterium intensywności zużycia energii elektrycznej określone w wytycznych z 2014 r. W związku z tym Komisja stwierdza, że Francja nie wykazała, iż przestrzegano w pełni zasad proporcjonalności ustanowionych w wytycznych z 2014 r. Dlatego też Komisja nie zgadza się z uwagami przedstawionymi przez Francję, które podsumowano w motywach 105 i 106.

5.4.1.4. Plan dostosowania

- (264) W pkt 193 i 194 wytycznych z 2014 r. przewidziano, że państwa członkowskie zobowiązane są zastosować kryteria dotyczące kwalifikowalności i proporcjonalności ustanowione w sekcji 3.7.2 wytycznych z 2014 r. najpóźniej do dnia 1 stycznia 2019 r. Komisja zauważa, że Francja przedstawiła plan dostosowania przewidujący stopniowy wzrost minimalnej opłaty należnej do zapłaty, aby obniżka stosowana w odniesieniu do części CSPE przeznaczonej na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych była zgodna z przepisami sekcji 3.7.2 wytycznych z 2014 r. najpóźniej do dnia 1 stycznia 2019 r. W 2016 r. Francja podjęła ponadto decyzję o zniesieniu CSPE.
- (265) W pkt 195 wytycznych z 2014 r. przewidziano, że plan dostosowania musi wiązać się ze stopniowym dostosowaniem do poziomów pomocy wynikających z zastosowania kryteriów dotyczących kwalifikowalności i proporcjonalności określonych w sekcji 3.7.2 wytycznych z 2014 r., aby uniknąć gwałtownego wzrostu należności dodatkowej należnej do zapłaty przez poszczególne przedsiębiorstwa.
- (266) Ponadto w pkt 196 wytycznych z 2014 r. wyjaśniono, że w zakresie, w jakim pomoc przyznano w odniesieniu do okresu poprzedzającego wejście w życie wytycznych z 2014 r., plan dostosowania musi również zapewniać stopniowe zastosowanie kryteriów dotyczących kwalifikowalności i proporcjonalności w odniesieniu do tego poprzedzającego okresu.
- (267) Zgodnie z pkt 197 wytycznych z 2014 r. w zakresie, w jakim pomoc w postaci obniżek opłaty lub zwolnienia z obciążeń związanych z finansowaniem produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych przyznano przed dniem rozpoczęcia stosowania wytycznych z 2014 r. przedsiębiorstwom, które nie kwalifikują się na podstawie kryteriów ustanowionych w sekcji 3.7.2 wytycznych z 2014 r., pomoc taką można jednak uznać za zgodną, jeżeli plan dostosowania wiąże się z osiągnięciem co najmniej 20 % opłaty najpóźniej do dnia 1 stycznia 2019 r.

- (268) Informacje przedstawione przez Francję – wyłącznie w odniesieniu do niektórych lat, dla których dysponuje ona statystykami – umożliwiły wykazanie, że znaczna liczba beneficjentów otrzymała w tych latach obniżki przekraczające poziomy obniżek zatwierdzone w wytycznych z 2014 r. Na przykład w 2004 r. 124 beneficjentów pułapu CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej zapłaciło CSPE w wysokości poniżej 15 %, a 202 beneficjentów zapłaciło CSPE w wysokości poniżej 20 % jej maksymalnego poziomu. Ponadto 27 beneficjentów pułapu na miejsce produkcji zapłaciło mniej niż 15 % CSPE, a 39 beneficjentów mniej niż 20 % CSPE. Ponadto Komisja zauważa, że 934 beneficjentów pułapu CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej należy do 135 różnych sektorów gospodarki (131 kodów NACE), co stanowi szerszą podstawę niż podstawa zatwierdzona w załączniku 3 (68 kodów NACE) do wytycznych z 2014 r.
- (269) W związku z tym Francja przekazała plan dostosowania mający na celu dostosowanie poziomów obniżek przyznanych w ramach przedmiotowych środków do poziomów zgodnych z wytycznymi z 2014 r. i określenie poziomów CSPE należnych do zapłaty. Szczegółowe informacje i zasady dotyczące tego planu dostosowania przedstawiono w sekcji 4.4. Komisja uznaje przede wszystkim, że omawiany plan dostosowania jest zgodny z przepisami zawartymi w sekcji 3.7.3 wytycznych z 2014 r. Francja zobowiązała się w szczególności zbadać, czy w przypadku beneficjentów należących do jednego z sektorów wymienionych w załączniku 3 do wytycznych z 2014 r. i w przypadku beneficjentów, których intensywność zużycia energii elektrycznej wynosi co najmniej 20 % i którzy należą jednocześnie do jednego z sektorów wymienionych w załączniku 5 do wytycznych z 2014 r., zapłacona kwota CSPE przeznaczona na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych osiąga co najmniej jedną z następujących wartości:
- 15 % kwoty CSPE przeznaczonej na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych,
 - 4 % wartości dodanej, jeżeli intensywność zużycia energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo jest mniejsza niż 20 %,
 - 0,5 % wartości dodanej, jeżeli intensywność zużycia energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo wynosi co najmniej 20 %.
- (270) Jeżeli nie ma to miejsca, Francja zobowiązała się zbadać, czy zapłacona kwota CSPE przeznaczona na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych osiąga co najmniej poziom opłaty wymaganej zgodnie z planem dostosowania, określony na podstawie wzoru opartego na zasadzie stopniowości opisanego w motywie 140. Ponadto Francja wyjaśniła, że jeżeli opłata uiszczona przez beneficjenta nie odpowiada kwocie wymaganej zgodnie z planem dostosowania, różnica między już uiszczoną opłatą a opłatą należną do zapłaty na podstawie planu dostosowania będzie musiała podlegać odzyskaniu.
- (271) Zgodnie z pkt 197 wytycznych z 2014 r. Francja zobowiązała się sprawdzić, czy beneficjenci, którzy nie kwalifikują się na podstawie sekcji 3.7.2 wytycznych z 2014 r., ale którzy skorzystali z obniżek CSPE przed dniem 1 lipca 2014 r., uiszczają co najmniej 20 % CSPE przeznaczona na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych. Jeżeli ma to miejsce, nie jest wymagana żadna dodatkowa korekta. W przeciwnym razie zastosowany zostanie plan stopniowego dostosowania, który będzie wiązał się ze stopniowym zwiększaniem rocznej kwoty CSPE należnej do zapłaty, aby najpóźniej do dnia 1 stycznia 2019 r. osiągnąć poziom 20 % CSPE przeznaczona na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych. Jeżeli opłata uiszczona przez beneficjenta nie odpowiada kwocie wymaganej zgodnie z planem dostosowania, Francja planuje odzyskać różnicę między uiszczoną już opłatą a opłatą należną do zapłaty na podstawie planu dostosowania. Ponieważ Francja podjęła decyzję o zniesieniu CSPE w 2016 r., stosowanie planu dostosowania może zakończyć się w dniu 31 grudnia 2015 r.
- (272) Beneficjenci niekwalifikujący się na podstawie sekcji 3.7.2 wytycznych z 2014 r., którzy nie korzystali z obniżek CSPE przed dniem 1 lipca 2014 r., będą musieli zapłacić 100 % CSPE przeznaczona na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych najpóźniej do dnia 1 stycznia 2019 r.
- (273) Komisja zauważa, że wersja planu dostosowania, którą Francja zaproponowała dnia 23 listopada 2017 r. i którą przedstawiono w sekcji 4.4, opiera się na wyczerpującej i szczegółowej analizie sytuacji każdego beneficjenta pod względem CSPE. W związku z tym Komisja uważa, że działania Francji były zgodne z pkt 198–200 wytycznych z 2014 r.
- (274) Ponadto Komisja zauważa, że w pkt 248 wytycznych z 2014 r. zatwierdzono rozpoczęcie stosowania planu dostosowania w 2011 r. Na podstawie tego samego punktu Komisja uważa, że obniżki stosowane w odniesieniu do części CSPE przeznaczona na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych przed dniem 1 stycznia 2011 r. można uznać za zgodne z rynkiem wewnętrznym.

5.4.1.5. Wniosek dotyczący zgodności środka z rynkiem wewnętrznym

- (275) Na podstawie elementów przedstawionych w motywach 115–148 Komisja stwierdza, że plan dostosowania przedstawiony przez Francję i opisany w sekcji 4.4 jest zgodny z sekcją 3.7.3 wytycznych z 2014 r. w zakresie, w jakim dotyczy części CSPE przeznaczonej na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych. Podobnie zwolnienia z CSPE – w zakresie, w jakim CSPE służy finansowaniu produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych – są zgodne z sekcją 3.7.3 wytycznych z 2014 r. i z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE – o ile przyznane obniżki nie przekraczają obniżek zatwierdzonych na podstawie planu dostosowania i zapłacono minimalną kwotę części CSPE przeznaczonej na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, opisaną w motywach 269–272.
- (276) Komisja stwierdza natomiast, że każdą kwotę pomocy przekraczającą poziomy zatwierdzone w planie dostosowania uznaje się za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i musi ona podlegać odzyskaniu. Komisja zatwierdza z tego tytułu zasady wdrażania tego planu dostosowania, które Francja określiła w sekcji 4.4 niniejszej decyzji.

5.4.2. Zgodność z rynkiem wewnętrznym obniżek CSPE w zakresie, w jakim opłata ta finansuje polityki energetyczne inne niż rozwój produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych

- (277) Komisja zauważa przede wszystkim, że zgodności z rynkiem wewnętrznym obniżek CSPE jako opłaty finansującej systemu wsparcia inne niż służące wsparciu na rzecz produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych nie można oceniać ani w świetle sekcji 3.7.1 wytycznych z 2014 r., ani w świetle sekcji 3.7.2 i 3.7.3 tych wytycznych.
- (278) Z jednej strony Komisja uważa, że obniżek CSPE przyznanych w odniesieniu do systemów wsparcia na rzecz kogeneracji, wyrównywania cen i na rzecz taryf socjalnych nie można zakwalifikować jako „podatków na ochronę środowiska” z powodów przedstawionych już w motywach 223–225.
- (279) Z drugiej strony sekcje 3.7.2 i 3.7.3 wytycznych mają zastosowanie wyłącznie do obniżek opłat przeznaczonych na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych. Nie obejmują one zatem obniżek należności dodatkowych przeznaczonych na finansowanie środków wsparcia na rzecz kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych.
- (280) Ponieważ żadne inne wytyczne nie mają zastosowania do obniżek przyznanych w odniesieniu do tych elementów CSPE, Komisja zbadała zgodność tych środków z rynkiem wewnętrznym w świetle art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE. Komisja może stwierdzić, że środek pomocy jest zgodny bezpośrednio na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, jeżeli środek przyczynia się do osiągnięcia celu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania, jest odpowiedni i konieczny do osiągnięcia tego celu oraz proporcjonalny, a także jeżeli jego pozytywne skutki przewyższają negatywne skutki na konkurencję i wymianę handlową.
- (281) Komisja stwierdziła już, że zwolnienia z opłat innych niż opłaty służące finansowaniu energii ze źródeł odnawialnych można uznać za przyczyniające się do osiągnięcia celu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania. W szczególności w swoich decyzjach SA.38635⁽⁴¹⁾ i SA.42393⁽⁴²⁾ Komisja zauważyła, że obniżki opłat za energię elektryczną przeznaczonych na finansowanie wysokosprawnej kogeneracji można uznać za przyczyniające się do osiągnięcia celu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz za odpowiednie i konieczne do osiągnięcia tego celu, jeżeli są one niezbędne, aby utrzymać opłaty zapewniające finansowanie wsparcia na rzecz tej polityki, która sama w sobie stanowi politykę będącą przedmiotem wspólnego zainteresowania.
- (282) Komisja zbadała, czy CSPE służąca finansowaniu wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych przyczynia się do osiągnięcia celu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz czy obniżki były konieczne, aby utrzymać stabilność finansowania tych obszarów polityki:

5.4.2.1. Cel stanowiący przedmiot wspólnego zainteresowania

Wysokosprawna kogeneracja

- (283) W motywie 38 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE⁽⁴³⁾ zdefiniowano wysokosprawną kogenerację jako umożliwiającą uzyskanie oszczędności energii obliczonych na podstawie załącznika II do tej dyrektywy. Zgodnie z odnośnym załącznikiem II wysokosprawna kogeneracja musi spełniać dwa kryteria. Po pierwsze, produkcja kogeneracyjna musi zapewniać oszczędność energii pierwotnej w wysokości co najmniej 10 % w porównaniu z wartościami referencyjnymi dla rozdzielonej produkcji ciepła i energii elektrycznej. Po drugie, produkcja w małoskalowych jednostkach kogeneracyjnych i jednostkach mikrokogeneracyjnych zapewniająca oszczędność energii pierwotnej może kwalifikować się jako wysokosprawna kogeneracja.

⁽⁴¹⁾ Dz.U. C 336 z 6.10.2017.

⁽⁴²⁾ Dz.U. L 258 z 6.10.2017.

⁽⁴³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

- (284) W niniejszym przypadku, jak przedstawiono w motywie 10 lit. b), Francja wyjaśniła, że z CSPE finansowano z jednej strony elektrociepłownie, których sprawność energetyczna przekraczała 65 %, a z drugiej strony elektrociepłownie wykorzystujące gaz ziemny o wysokiej sprawności przekraczającej 12 MW. Francja potwierdziła, że wszystkie te instalacje spełniały kryteria dotyczące instalacji wysokosprawnych, które określono w dyrektywie 2012/27/UE⁽⁴⁴⁾.
- (285) Komisja podziela ponadto zdanie Francji, zgodnie z którym wsparcie na rzecz spalania odpadów nieulegających biodegradacji, w ramach którego wykorzystywana jest jednak wysokosprawna kogeneracja, można również porównać do wsparcia na rzecz wysokosprawnej kogeneracji (zob. również motyw 134).
- (286) Komisja stwierdza, że promowanie wysokosprawnej kogeneracji uznano za cel będący przedmiotem wspólnego zainteresowania, ponieważ przyczynia się do osiągnięcia efektywności produkcji energii i niskoemisyjności, ale te pozytywne efekty zewnętrzne nie znajdują pełnego odzwierciedlenia w cenie, w związku z czym wysokosprawna kogeneracja na ogół nie rozwija się samoistnie bez dodatkowego wsparcia (zob. pkt 51 wytycznych z 2008 r.). Dlatego też Komisja zatwierdza pomoc operacyjną na rzecz wysokosprawnej kogeneracji (zob. pkt 138, 139 i 151 wytycznych z 2014 r., sekcja 3.1.7 wytycznych z 2008 r., sekcja E.3.4 wytycznych z 2001 r.)⁽⁴⁵⁾. W związku z tym Komisja podziela uwagi przedstawione przez Francję, o których mowa w motywie 99 pkt 1.

Przedmiot wspólnego zainteresowania obniżki CSPE przeznaczonej na finansowanie wyrównywania cen

- (287) Komisja zauważa przede wszystkim, że finansowanie środków mających na celu ograniczenie kosztów energii w regionach oddalonych służy osiągnięciu celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania. To finansowanie uzasadnia w pierwszej kolejności wymóg spójności regionalnej przewidziany w art. 3 ust. 3 TUE. Ponadto w art. 174 TFUE wyjaśniono, że Unia Europejska „rozwija i prowadzi działania służące wzmocnieniu jej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. W szczególności Unia zmierza do zmniejszenia dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zacofania regionów najmniej uprzywilejowanych. Wśród regionów, o których mowa, szczególną uwagę poświęca się obszarom wiejskim, obszarom podlegającym przemianom przemysłowym i regionom, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych, takim jak najbardziej na północ wysunięte regiony o bardzo niskiej gęstości zaludnienia oraz regiony wyspiarskie, transgraniczne i górskie”. Ponadto w art. 349 TFUE podkreślono potrzebę uwzględnienia cech charakterystycznych i ograniczeń regionów najbardziej oddalonych.
- (288) Jeżeli chodzi o regiony najbardziej oddalone, które korzystają w znacznym stopniu z „wyrównywania cen”, sama Komisja w swoim niedawnym komunikacie w sprawie regionów najbardziej oddalonych⁽⁴⁶⁾ podkreśla potrzebę zwiększenia wysiłków, aby umożliwić regionom najbardziej oddalonym czerpanie pełnych korzyści z członkostwa w Unii Europejskiej, oraz łagodzenia trudności związanych z globalizacją, na które narażone są te regiony. Jeżeli chodzi o sektor energetyczny, w komunikacie wyraźnie uznano problem związany z niewystarczającym połączeniem tych terytoriów z kontynentalnymi sieciami energetycznymi, a zatem potrzebę przyznania tym regionom dotacji, aby zapobiec wysokim cenom energii elektrycznej.
- (289) Ponadto Komisja zatwierdziła już środki finansowane przez państwa członkowskie na rzecz terytoriów połączonych w niewystarczającym zakresie, mające na celu ustalenie pułapu cen energii elektrycznej, aby uniknąć zbyt znacznej różnicy w porównaniu z ceną na kontynencie⁽⁴⁷⁾.
- (290) W związku z tym Komisja stwierdza istnienie celu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania, do którego osiągnięcia przyczynia się część CSPE przeznaczona na finansowanie „wyrównywania cen”.
- (291) Tym samym Komisja podziela uwagi przedstawione przez Francję, o których mowa w motywie 99 pkt 2.

Przedmiot wspólnego zainteresowania obniżki CSPE przeznaczonej na finansowanie taryf socjalnych

- (292) Komisja podkreśla przede wszystkim, że część CSPE przeznaczona na finansowanie taryf socjalnych przyczynia się do osiągnięcia celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania. Cel ten jest wyrażony wprost w art. 3 TUE i w art. 174 TFUE, w których jednoznacznie przewidziano, że spójność społeczna i gospodarcza stanowią cel Unii Europejskiej.

⁽⁴⁴⁾ Pismo władz francuskich z dnia 20 grudnia 2016 r., s. 16.

⁽⁴⁵⁾ W decyzji z dnia 16 września 2016 r. Komisja zatwierdziła francuski system wsparcia na rzecz kogeneracji (SA.43719).

⁽⁴⁶⁾ COM(2017) 623 final z 24.10.2017.

⁽⁴⁷⁾ SA.32060: „Alleged illegal State aid for discharging Public Service Obligations in the Non Interconnected Islands in Greece”.

- (293) Cele te potwierdzono również w prawie wtórnym Unii Europejskiej mającym zastosowanie w dziedzinie energii elektrycznej. W szczególności w motywie 45 dyrektywy 2009/72/WE („dyrektywa energetyczna”) określono, że państwa członkowskie powinny zapewniać użytkownikom będącym gospodarstwami domowymi, a także małym przedsiębiorstwom „prawo do dostaw energii elektrycznej o określonej jakości o wyraźnie porównywalnych, przejrzystych i uzasadnionych cenach”. W motywie 53 tej dyrektywy propaguje się przyjmowanie środków i opracowywanie krajowych planów działań w celu stawienia czoła ubóstwu energetycznemu. Ponadto w art. 3 ust. 7 dyrektywy wyraźnie zobowiązano państwa członkowskie do podejmowania odpowiednich środków w celu ochrony konsumentów końcowych, w szczególności odbiorców wrażliwych. Ponadto w komunikacie Komisji „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” położono również nacisk na ochronę szczególnie wrażliwych konsumentów ⁽⁴⁸⁾.
- (294) W związku z tym Komisji stwierdza istnienie celu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania, do którego osiągnięcia przyczynia się część CSPE przeznaczona na finansowanie taryf socjalnych.
- (295) Komisja podziela tym samym uwagi przedstawione przez stowarzyszenie UNIDEN, o których mowa w motywie 71, oraz uwagi przedstawione przez Francję, o których mowa w motywie 99 pkt 3.

5.4.2.2. Adekwatność i konieczność

- (296) Komisja sprawdziła następnie, czy obniżki CSPE można uznać za niezbędne, aby zapewnić utrzymanie finansowania środków wsparcia na rzecz wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i na rzecz taryf socjalnych.
- (297) Komisja uznaje, że przyznanie przedsiębiorstwom elektrochłonnym obniżek CSPE przeznaczonej na finansowanie taryf socjalnych może być uzasadnione potrzebą zapewnienia wystarczającego finansowania środka, przy jednoczesnym zagwarantowaniu, by wysoka kwota CSPE nie spowodowała zbyt dużego obciążenia dla przedsiębiorstw szczególnie wrażliwych na należności dodatkowe nakładane z tytułu zużycia energii elektrycznej, tj. dla przedsiębiorstw elektrochłonnych charakteryzujących się ekspozycją z tytułu handlu międzynarodowego. Zbyt duże obciążenie mogłoby doprowadzić do zamknięcia przedsiębiorstw i naruszyłoby stabilność finansowania środków wsparcia, a w ostatecznych rozrachunku zaszkodziłoby celom, do których osiągnięcia przyczyniają się środki wsparcia.
- (298) W celu uniknięcia sytuacji, w których konsumenci energii elektrycznej szczególnie dotknięci kosztami finansowania wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych, tj. przedsiębiorstwa elektrochłonne i podlegające jednocześnie międzynarodowej konkurencji, mogliby zostać zmuszeni do ogłoszenia upadłości lub delokalizacji poza Unię Europejską, konieczne może się okazać wprowadzenie obniżek opłat nakładanych z tytułu zużycia energii elektrycznej. Upadłość lub delokalizacja zbyt dużej liczby przedsiębiorstw może bowiem nadwyrężyć podstawę finansową opłat. Zamiast płacić mniejszą kwotę CSPE, przedsiębiorstwa szczególnie dotknięte tymi kosztami nie wносиłyby już żadnego wkładu w finansowanie tej opłaty, co oznaczałoby konieczność zwiększenia finansowania ze strony pozostałych konsumentów w celu sfinansowania wsparcia na rzecz wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i na rzecz taryf socjalnych, zmniejszając tym samym poziom akceptacji środków przez pozostałych płatników.
- (299) Komisja zauważa w związku z tym, że w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej wyznaczono cel zakładający zwiększenie efektywności energetycznej o 20 % i określono cele krajowe, do których osiągnięcia może przyczynić się w znacznym stopniu wysokosprawna kogeneracja. Dnia 23 października 2014 r. Rada Europejska wyznaczyła ponadto cel dotyczący zwiększenia efektywności energetycznej o 27 % do 2030 r.
- (300) W związku z tym potrzeby w zakresie finansowania wsparcia na rzecz wysokosprawnej kogeneracji mogą być znaczne. Tak jest w przypadku Francji, ponieważ 25 % CSPE, tj. 1,7 mld EUR, przeznaczono na finansowanie kogeneracji. Ponadto we Francji należności dodatkowe przeznaczone na finansowanie kogeneracji łączą się z pozostałymi elementami CSPE, w tym z elementem przeznaczonym na finansowanie energii ze źródeł odnawialnych (2,7 mld EUR).
- (301) Opłata ta ulega dodatkowemu zwiększeniu z powodu finansowania „wyrównywania cen” i taryf socjalnych, które łączą się z pozostałymi elementami CSPE. Odnośne części CSPE dotyczące „wyrównywania cen” i taryf socjalnych stanowiły łącznie 34 % CSPE w latach 2003–2014 i wynosiły 12,7 mld EUR.
- (302) Komisja uznaje, że z uwagi na względną wysokość CSPE (kwota CSPE wynosząca 19,5 EUR/MWh w porównaniu z ceną na rynku dnia następnego na poziomie 38,8 EUR/MWh za ten sam rok) i znaczny wzrost tej opłaty w latach 2003–2015 (+ 550 %), Francja mogła uznać za konieczne wprowadzenie obniżek CSPE dla przedsiębiorstw najbardziej wrażliwych na to zwiększenie opłaty.

⁽⁴⁸⁾ „Providing a Fair Deal for Consumers”.

- (303) Komisja zauważa również, że środki są odpowiednie do osiągnięcia celu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania. Komisja zauważa w tym zakresie, że wszystkie środki wsparcia odnoszą się do usług publicznych w zakresie dostaw energii elektrycznej we Francji: propagowanie kogeneracji w celu zwiększenia efektywności energetycznej produkcji energii elektrycznej we Francji oraz poprawy wpływu tej produkcji na środowisko, zwalczanie ubóstwa energetycznego dzięki ustanawianiu taryf socjalnych energii elektrycznej, zagwarantowanie dostępu do energii elektrycznej po równoważnej cenie terytoriom zamorskim słabiej połączonym i nieposiadającym elektrowni, która byłaby równoważna elektrowni dostępnej we Francji metropolitalnej. W związku z tym chęć zapewnienia odnośnych środków za pośrednictwem obowiązkowej opłaty za zużycie energii elektrycznej we Francji jest logicznym rozwiązaniem ze strony Francji.

Wnioski dotyczące istnienia celów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania oraz adekwatności i konieczności środka

- (304) Na podstawie powyższych elementów Komisja stwierdza, że obniżki CSPE przeznaczonej na finansowanie wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych można uznać za przyczyniające się do osiągnięcia celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania, ponieważ można uznać je za konieczne w celu utrzymania tych części CSPE, co zapewnia tym samym wsparcie na rzecz tych obszarów polityki.
- (305) W związku z tym Komisja podziela uwagi przedstawione przez Francję, o których mowa w motywie 99 pkt 1–3.
- (306) Należy jednak podkreślić, że o ile dążenie do osiągnięcia celów związanych z efektywnością energetyczną, zwalczaniem ubóstwa energetycznego i utrzymaniem spójności terytorialnej za pośrednictwem równych cen energii elektrycznej we Francji kontynentalnej i na terytoriach zamorskich można uznać za dążenie do osiągnięcia celów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, to zwiększenie lub zachowanie konkurencyjności przedsiębiorstwa nie może samo w sobie i w ujęciu ogólnym stanowić celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.
- (307) Komisja podkreśla, że ocena dotycząca celów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania nie stanowi ogólnego i systematycznego uznania każdej obniżki podatku lub należności dodatkowej ponoszonych przez przedsiębiorstwa elektrochłonne.
- (308) Istnienie celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania w odniesieniu do obniżki CSPE uznano jedynie w zakresie, w jakim obniżka ta pozwala zapewnić stabilność finansowania środków wsparcia służących osiągnięciu celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania w ramach polityki energetycznej Unii.
- (309) W tym znaczeniu stanowisko Komisji różni się od stanowiska wyrażonego w uwagach grupy ALFI, o których mowa w motywie 67, stowarzyszenia UNIDER, o których mowa w motywie 71, oraz Francji, o których mowa w motywach 100–102, w których podmioty te uznają zapobieganie ryzyku dotyczącemu konkurencyjności i delokalizacji za cel stanowiący przedmiot wspólnego zainteresowania. Samego zwiększenia konkurencyjności niektórych przedsiębiorstw ze szkodą dla ich konkurentów nie można zaś uznać za cel stanowiący przedmiot wspólnego zainteresowania w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.

5.4.2.3. Efekt zachęty, proporcjonalność i brak nieuzasadnionego zakłócenia konkurencji

- (310) Komisja uważa, że jeżeli obniżki należności dodatkowych przeznaczonych na finansowanie wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych są zbyt wysokie lub jeżeli obniżki te przyznano zbyt dużej liczbie sektorów lub beneficjentów, zagrożona może być również ogólna opłata przeznaczona na finansowanie tych środków, a społeczna akceptacja tych środków może ulec osłabieniu. Jednocześnie znaczne mogą okazać się zakłócenia konkurencji i wpływ na wymianę handlową wynikające z tych obniżek.
- (311) Aby ocenić zgodność z rynkiem wewnętrznym tego rodzaju obniżek, w swoich decyzjach SA.42393 i SA.38635 Komisja wskazała, że przepisy zawarte w pkt 185–187 wytycznych z 2014 r. stanowią odpowiednią podstawę analizy umożliwiającej zidentyfikowanie przedsiębiorstw najbardziej wrażliwych na wprowadzenie wysokich opłat za zużycie energii elektrycznej oraz określenie efektu zachęty pomocy. Wydaje się to szczególnie uzasadnione, biorąc pod uwagę, że z jednej strony wsparcie na rzecz wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i na rzecz taryf socjalnych jest finansowane z CSPE i służy osiągnięciu celów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania związanych z sektorem energetycznym, podobnie jak wsparcie na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, a z drugiej strony CSPE przeznaczona na wysokosprawną kogenerację, wyrównywanie cen i taryfy socjalne łączy się z elementem CSPE dotyczącym energii ze źródeł odnawialnych. Wszystkie te części CSPE są zorganizowane i pobierane w sposób identyczny i jednolity. Biorąc pod uwagę, że

CSPE pobierana jest proporcjonalnie do zużytej energii elektrycznej, opłata ta będzie mieć wpływ w szczególności na przedsiębiorstwa, w przypadku których koszt energii stanowi istotną część wartości dodanej i które nie mogą łatwo przenieść tych kosztów na konsumentów końcowych, nie tracąc udziałów w rynku, z uwagi na ekspozycję z tytułu handlu międzynarodowego sektorów, w których przedsiębiorstwa te prowadzą działalność. Są to przedsiębiorstwa możliwe do zidentyfikowania na podstawie kryteriów wyszczególnionych w pkt 185–187 wytycznych z 2014 r.

- (312) W swoich decyzjach SA.42393 i SA.38635 Komisja określiła również, że może opierać się na pkt 188 i 189 wytycznych z 2014 r., aby ocenić proporcjonalność obniżek należności dodatkowych przeznaczonych na finansowanie wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych. Wydaje się to rozwiązanie właściwe, ponieważ z jednej strony wysokosprawna kogeneracja, wyrównywanie cen i taryfy socjalne służą osiągnięciu celów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania dotyczących sektora energetycznego, podobnie jak wsparcie na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, również zapewniane za pośrednictwem CSPE, a z drugiej strony przyznane obniżki mają na celu zapewnienie stabilności finansowania tych środków wsparcia poprzez ograniczenie opłaty dla przedsiębiorstw szczególnie dotkniętych energetycznymi należnościami dodatkowymi, przy jednoczesnym zobowiązaniu tych przedsiębiorstw do wnoszenia wystarczającej opłaty. W związku z tym kryteria ustanowione w pkt 188 i 189 wytycznych z 2014 r. służą określeniu tej równowagi.
- (313) Komisja zauważa w tym zakresie, że wysoką liczbę kwalifikowalnych beneficjentów stanowią przedsiębiorstwa elektrochłonne w rozumieniu pkt 185–187 wytycznych z 2014 r. oraz że pewna liczba beneficjentów wnosi wkład na poziomie wymaganego minimum, tj. 15 % opłaty.

5.4.2.4. Plan dostosowania

- (314) W odniesieniu do beneficjentów, których nie można zakwalifikować jako przedsiębiorstwa elektrochłonne w rozumieniu pkt 185–187 wytycznych z 2014 r., oraz w odniesieniu do beneficjentów, którzy mimo że są przedsiębiorstwami elektrochłonnymi w rozumieniu tych punktów, nie uiszczali co najmniej 15 % CSPE lub 0,5 % wartości dodanej, w zależności od przypadku, Francja przedstawiła plan dostosowania, który umożliwia stopniowe zwiększanie ich wkładu własnego (zob. sekcja 4.4), aby osiągnął poziom 15 % (w odniesieniu do przedsiębiorstw elektrochłonnych w rozumieniu pkt 185–187 wytycznych z 2014 r.) i 100 % (w odniesieniu do przedsiębiorstw, które nie są elektrochłonne) najpóźniej do dnia 1 stycznia 2019 r. CSPE zniesiono dnia 1 stycznia 2016 r., dlatego też plan dostosowania będzie stosowany wyłącznie do dnia 31 grudnia 2015 r.
- (315) Powyższy plan dostosowania wiąże się z łącznym dostosowaniem dotyczącym wszystkich obniżek CSPE finansującej łącznie energię ze źródeł odnawialnych, kogenerację, wyrównywanie cen i taryfy socjalne, których zgodność z rynkiem wewnętrznym Komisja oceniła już w sekcjach 5.4.1 i 5.4.2.
- (316) Komisja uważa, że plan dostosowania jest uzasadniony z tych samych przyczyn co plan wdrożony w odniesieniu do części CSPE, z której finansowane są odnawialne źródła energii. W szczególności odnośny plan dostosowania zapobiega zbyt nagłemu i gwałtownemu wzrostowi kosztów finansowania ponoszonych przez konsumentów, którzy nie mogli już korzystać z obniżek CSPE po wprowadzeniu kryteriów proporcjonalności, o których mowa w pkt 185 i 189 wytycznych z 2014 r., i w tym znaczeniu przyczynia się do trwałości wsparcia na rzecz wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych, zapewniając jednocześnie akceptację społeczną wsparcia oraz bezpieczne i ciągłe finansowanie tego wsparcia.

Data rozpoczęcia wdrażania planów dostosowania

- (317) Komisja zatwierdza niżej określone daty rozpoczęcia wdrażania planów dostosowania.
- (318) W przypadku wysokosprawnej kogeneracji Komisja uważa, że punkt wyjścia dla planu dostosowania, który wyznaczono na 2011 r. w odniesieniu do obniżek części CSPE mających na celu finansowanie odnawialnych źródeł energii i wysokosprawnej kogeneracji, jest uzasadniony. W czerwcu 2010 r. Rada Europejska zatwierdziła bowiem cel dotyczący zwiększenia efektywności energetycznej o 20 % do 2020 r. W latach 2010–2011 Unia Europejska przyjęła wiele planów działania i komunikatów⁽⁴⁹⁾, w których podkreślono istotne znaczenie efektywności energetycznej i potrzebę zintensyfikowania wysiłków w tym kierunku w obszarze produkcji energii elektrycznej, w tym finansowanej z podatków, aby zwiększyć wspomnianą efektywność energetyczną. Rozpoczęcie wdrażania tego planu w 2011 r. jest uzasadnione, jeżeli rozpatrywać je w kontekście dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej, w której zachęca się państwa członkowskie do zwiększenia ich środków wsparcia, co przyczynia się do wzrostu kosztów finansowania takich opłat.

⁽⁴⁹⁾ Zob. konkluzje Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 2010 r., w których potwierdzono, że cel dotyczący efektywności energetycznej jest jednym z celów, które dotyczą nowej strategii na rzecz zatrudnienia i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.

- (319) Komisja uważa ponadto, że w świetle ograniczonych postępów w zakresie tych środków można uznać, iż przed 2011 r. (tj. przed wdrożeniem celu dotyczącego 20 %) kwoty obniżek przyznanych przed tymi latami referencyjnymi były niezgodne z kryteriami art. 107 ust. 1 TFUE, ale wchodziły w zakres stosowania art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98⁽⁵⁰⁾, które miało wówczas zastosowanie (pomoc *de minimis*), lub były zgodne z art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE, ponieważ przedmiotowe obniżki przyznane w okresie od grudnia 2008 r. do grudnia 2010 r. wchodziły w zakres stosowania tymczasowych unijnych ram w zakresie pomocy państwa ułatwiającej dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego (w szczególności ich sekcji 4.2.2)⁽⁵¹⁾ oraz wchodziły w zakres stosowania decyzji Komisji N7/2009⁽⁵²⁾.
- (320) Jeżeli chodzi o pozostałe części finansowane z CSPE, Komisja uważa, że punkt wyjścia dla planu dostosowania, który wyznaczono na 2004 r. w odniesieniu do obniżek części CSPE mających na celu finansowanie wyrównywania cen i taryf socjalnych, również jest uzasadniony – w tym przypadku wynika to z przewidzianego w art. 17 rozporządzenia (UE) 2015/1589 terminu przedawnienia wynoszącego dziesięć lat, który ma zastosowanie w przedmiotowej sprawie.
- (321) W przypadku beneficjentów, których klasyfikuje się jako przedsiębiorstwa elektrochłonne w rozumieniu pkt 185–187 wytycznych z 2014 r., Francja wykazała, że niektórzy beneficjenci płacili co najmniej 15 % CSPE bądź 4 % lub 0,5 % wartości dodanej. W przypadku beneficjentów płacących kwotę niższą od tych progów Francja zaproponowała wdrożenie planu dostosowania, który przewidywał stopniowe dostosowanie ich opłat do wymaganych minimalnych kwot (zob. sekcja 4.4), tak aby do teoretycznej daty 1 stycznia 2019 r. wspomniani beneficjenci byli zobowiązani do zapłaty co najmniej 15 % CSPE lub 0,5/4 % wartości dodanej w zależności od przypadku.
- (322) W oparciu o wskazane elementy, w szczególności biorąc pod uwagę zobowiązanie do wdrożenia planu dostosowania, Komisja stwierdza, że Francja wykazała, iż obniżki opłat CSPE przeznaczonych na finansowanie wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych są konieczne, adekwatne, wywierają efekt zachęty i nie powodują nieuzasadnionych zaburzeń konkurencji, w związku z czym są one zgodne z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, o ile nie przewyższają kwot obniżek przewidzianych w planie dostosowania.
- (323) Komisja dodaje, że we wszystkich pozostałych przypadkach przedsiębiorstwo musi osiągnąć poziom 100 % opłaty do dnia 1 stycznia 2019 r. Obniżki CSPE przyznane w tych pozostałych przypadkach będą musiały zatem zostać odzyskane. W tym względzie Komisja podziela stanowisko Francji, które przedstawiono w motywach 122 i 124.
- (324) Komisja zatwierdza zatem zasady wdrażania planu dostosowania, które przedstawiono w motywach 117–124 i w sekcjach 4.4.5–4.4.8.

5.4.2.5. Zgodność z rynkiem wewnętrznym obniżek CSPE w odniesieniu do części CSPE przeznaczonej na inne cele niż rozwój odnawialnych źródeł energii, wysokosprawna kogeneracja, wyrównywanie cen i finansowanie taryf socjalnych

- (325) Komisja uważa, iż Francja nie wykazała, że pozostałe składowe CSPE służą finansowaniu środków wsparcia na rzecz realizacji celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania ani że obniżki opłaty były niezbędne do realizacji tych celów i że były proporcjonalne do tego, co jest konieczne do realizacji zakładanego celu.
- (326) W szczególności jeżeli chodzi o część CSPE, która służy finansowaniu produkcji energii ze spalania odpadów nieulegających biodegradacji bez udziału wysokosprawnej kogeneracji, Komisja zauważa, że co do zasady zezwala na wsparcie produkcji energii elektrycznej ze spalania odpadów wyłącznie wówczas, gdy odpady te są biodegradowalne lub gdy wykorzystywany jest proces wysokosprawnej kogeneracji. Produkcja energii elektrycznej ze spalania odpadów, które pochodzą z zasobów kopalnych, zasadniczo nie wymaga bowiem żadnego wsparcia, aby była rentowna, i może sprawiać problemy w związku z hierarchią postępowania z odpadami. W szczególności zachęcanie do produkcji energii elektrycznej z odpadów z zasobów kopalnych powoduje emisje CO₂ i może doprowadzić do zmniejszenia zachęt do recyklingu lub ponownego wykorzystania tych odpadów; ponadto może ograniczyć zachęty do bezpośredniego wykorzystania ciepła zamiast jego konwersji na energię elektryczną, chociaż z perspektywy ochrony środowiska wykorzystywanie ciepła jest właściwsze, ponieważ zwiększa sprawność energetyczną. Francja nie wykazała, że wsparcie na rzecz produkcji energii elektrycznej ze spalania odpadów z zasobów kopalnych (i innych odpadów, które nie ulegają biodegradacji) nie stanowi żadnej zachęty do unikania stosowania hierarchii postępowania z odpadami, a w szczególności do unikania ich recyklingu. W każdym razie nie wykazała, że środki wsparcia, które miały być finansowane z CSPE, były niezbędne do zachęcenia podmiotów spalających odpady z zasobów kopalnych do produkcji energii elektrycznej, biorąc pod uwagę warunki rynkowe.

⁽⁵⁰⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1).

⁽⁵¹⁾ Dz.U. C 83 z 7.4.2009, s. 1.

⁽⁵²⁾ Dz.U. C 91 z 21.4.2009, s. 1.

- (327) Uznała zresztą w piśmie z dnia 23 listopada 2017 r., że nie można zastosować obniżek w odniesieniu do części CSPE przeznaczonej na finansowanie spalarni, w których wykorzystuje się zasoby nieulegające biodegradacji.
- (328) Po drugie Francja nie wykazała, że wsparcie finansowane z CSPE i przeznaczone na nowoczesne instalacje było niezbędne, aby zapewnić bezpieczeństwo dostaw, biorąc pod uwagę wszystkie środki wdrożone już przez Francję w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw i warunki rynkowe panujące w latach 2003–2015. Ponadto Francja nie wykazała, że hipotetyczny pozytywny wpływ wsparcia na rzecz przedmiotowych nowoczesnych metod produkcji równoważył zakłócający wpływ wsparcia na rzecz tych metod na konkurencję (w szczególności w przypadku generatorów wykorzystujących olej napędowy, które zbudowano w latach 90. XX wieku). Co więcej, Francja stwierdziła, że część CSPE przeznaczona na ten cel powinna być uiszczana w całości, co potwierdza Komisja.
- (329) Ponadto Francja niewystarczająco wykazała, że obniżki CSPE w odniesieniu do części CSPE przeznaczonej na środki, których celem było zachęcanie do niezależnej produkcji jako usługi uzupełniającej dla usługi publicznej w zakresie dostaw energii elektrycznej, o której mowa w motywie 11 pkt 3, służyły celowi stanowiącemu przedmiot wspólnego zainteresowania. Ogólnie rzecz biorąc, zakładany cel nie został wyraźnie określony. Nie wykazano również niezbędnego charakteru wsparcia, a w jeszcze mniejszym stopniu wykazano, że hipotetyczne pozytywne skutki tych środków wsparcia równoważyły ich negatywny wpływ na konkurencję. W związku z tym nie wykazano, że obniżki dotyczące tej części CSPE były adekwatne i konieczne. W piśmie z dnia 23 listopada 2017 r. Francja potwierdziła, że część CSPE przeznaczona na ten cel powinna być uiszczana w całości, co potwierdza Komisja.
- (330) Komisja zatwierdza zatem analizę zaproponowaną przez Francję, którą przedstawiono w motywie 124.

5.4.2.6. Przejrzystość

- (331) Zgodnie z sekcją 3.2.7 wytycznych z 2014 r. od dnia 1 lipca 2016 r. państwa członkowskie muszą publikować niektóre informacje na temat beneficjentów pomocy. Ponieważ środki stosowano do dnia 1 stycznia 2016 r., sekcja 3.2.7 wytycznych z 2014 r. nie ma zastosowania.

5.4.2.7. Wniosek dotyczący zgodności środka z rynkiem wewnętrznym

- (332) Po pierwsze, Komisja stwierdza, że część CSPE przeznaczona na finansowanie różnych celów innych niż odnawialne źródła energii, takich jak spalanie odpadów ulegających biodegradacji, kogeneracja, w tym spalanie odpadów nieulegających biodegradacji w procesie wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywanie cen i taryfy socjalne, musi być uiszczana w całości i nie może podlegać obniżkom. W stosownych przypadkach będzie musiała zostać odzyskana.
- (333) Po drugie, w oparciu o elementy, które przedstawiono w motywach 252–275 i które dotyczą zarówno środków, jak i zaproponowanego planu dostosowania, Komisja stwierdza, że Francja w wystarczający sposób wykazała, iż część obniżek CSPE jest konieczna, adekwatna, wywołuje efekt zachęty i nie zakłóca konkurencji oraz że jest zgodna z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.
- (334) Komisja stwierdza natomiast, że każdą kwotę pomocy przekraczającą poziomy zatwierdzone w planie dostosowania uznaje się za niezgodną, a beneficjenci środka muszą ją zwrócić. Komisja zatwierdza z tego tytułu zasady wdrażania tego planu dostosowania, które Francja określiła w sekcji 4.4 niniejszej decyzji.

5.4.3. Stosowanie progów *de minimis*

- (335) Komisja zauważa, że jak wskazano w motywie 135, Francja wyraziła zamiar zastosowania w odniesieniu do każdej obniżki progów *de minimis*, które przewidziano w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2016/1046 ⁽⁵³⁾, jeżeli kwota pomocy nie przekracza 200 000 EUR w ciągu trzech lat z rzędu.
- (336) Komisja wyjaśnia, że aby środki można było uznać za mające zastosowanie, muszą one spełniać wszystkie wymogi przewidziane w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2016/1046.

⁽⁵³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1046 z dnia 28 czerwca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów drutu molibdenowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 170 z 29.6.2016, s. 19).

5.4.4. Wniosek ogólny

- (337) Jak wskazano w sekcjach 5.4.1 i 5.4.2, w oparciu o elementy, które przedstawiono w motywach 252–334 i które dotyczą zarówno środków, jak i zaproponowanego planu dostosowania, Komisja stwierdza, że Francja w wystarczający sposób wykazała, iż część obniżek CSPE służy realizacji celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania, jest konieczna, adekwatna, wywołuje efekt zachęty, jest proporcjonalna i nie zakłóca konkurencji w sposób sprzeczny ze wspólnym interesem oraz że jest w związku z tym zgodna z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.
- (338) Francja nie wykazała natomiast, że pomoc przekraczająca kwoty pomocy zatwierdzone w planie dostosowania służy realizacji celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania ani że jest ona konieczna, adekwatna, wywołuje efekt zachęty, jest proporcjonalna i nie zakłóca konkurencji w sposób sprzeczny ze wspólnym interesem. Pomoc ta jest zatem niezgodna z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE. Ten sam wniosek wyciągnięty w odniesieniu do obniżek CSPE, które przyznano w odniesieniu do części CSPE przeznaczonej na środki wsparcia inne niż wsparcie na rzecz odnawialnych źródeł energii, wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych.
- (339) Ponadto Komisja zatwierdza zasady wdrażania planu dostosowania, które opisała Francja w sekcji 4.4 i które wyjaśniono w motywach 329 i 334.

6. ZGODNOŚĆ Z ART. 30 I 110 TFUE

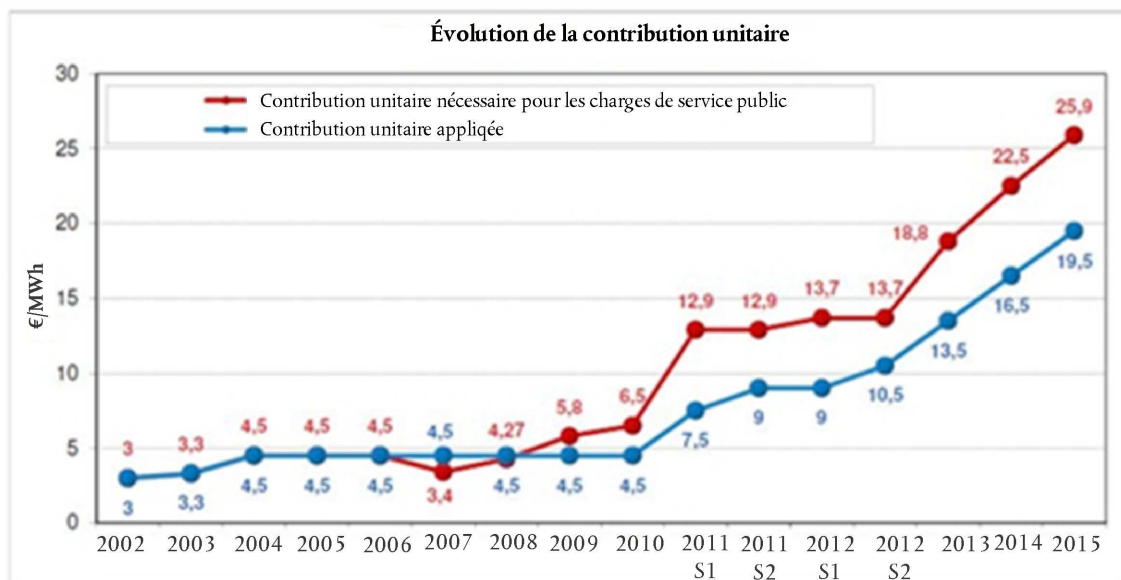
- (340) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału opłaty nie wchodzą w zakres stosowania postanowień Traktatu dotyczących pomocy państwa, chyba że przewidują one taki sposób finansowania pomocy, że stanowią integralną część tej pomocy⁽⁵⁴⁾.
- (341) Ponadto w pkt 29 wytycznych z 2014 r. wyjaśniono, że jeżeli środek pomocy państwa lub związane z nim warunki, w tym model finansowania środka, jeśli stanowi on jego nieodłączny element, wiąże się nierozdzielnie z naruszeniem prawa UE, a w szczególności art. 30 i 110 TFUE, pomocy nie można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym.
- (342) Komisja zbadała, czy CSPE należało uznać za nieodłączny element pomocy i czy w związku z tym należało ocenić zgodność CSPE np. z art. 30 i 110 TFUE.
- (343) Zgodnie z orzecznictwem aby uznać opłatę za stanowiącą nieodłączny element pomocy, niezbędne jest istnienie w świetle odpowiednich uregulowań krajowych imperatywnego związku między należnością dodatkową a pomocą, tj. środkami wsparcia finansowego. Środki pozyskane z należności muszą być obowiązkowo przeznaczane na finansowanie tych środków wsparcia i bezpośrednio wpływać na ich wysokość, a zatem również na ocenę zgodności tej pomocy z rynkiem wewnętrznym⁽⁵⁵⁾.
- (344) Komisja uważa, że taka sytuacja nie ma miejsca w przedmiotowej sprawie, co wynika z dwóch poniższych przyczyn:
- (345) Z jednej strony CSPE jest obowiązkową opłatą, która służy finansowaniu wsparcia na rzecz odnawialnych źródeł energii, wysokosprawnej kogeneracji i innych obszarów polityki. Nie ustanowiono jej w celu finansowania zwolnień, które zbadano w niniejszej decyzji.
- (346) Z orzecznictwa Trybunału wynika, że opłata, która służy finansowaniu danego środka wsparcia, nie jest jego nieodłącznym elementem, jeżeli kwota tego środka nie jest zależna od przychodów z tytułu obowiązkowej opłaty. W związku z tym jeżeli w celu uzupełnienia finansowania środka pomocy stosuje się nie tylko obowiązkową opłatę, ale również wkład budżetowy, opłata nie stanowi nieodłącznego elementu pomocy⁽⁵⁶⁾.

⁽⁵⁴⁾ Wyrok z dnia 13 stycznia 2005 r., Streekgewest, C-174/02, ECLI:EU:C:2005:10, pkt 25; wyrok z dnia 13 stycznia 2005 r., Pape, C-175/02, ECLI:EU:C:2005:11, pkt 14, oraz wyrok z dnia 27 października 2005 r., Distribution Casino France i in., od C-266/04 do C-270/04, C-276/04 i od C-321/04 do C-325/04, ECLI:EU:C:2005:657, pkt 34.

⁽⁵⁵⁾ Zob. wyrok w sprawie Streekgewest, pkt 26; wyrok w sprawie Casino France i in., od C-266/04 do C-270/04, C-276/04 i C-321/04, pkt 40; wyrok w sprawie Air Liquide Industries Belgium SA/Ville de Seraing, C-393/04, ECLI:EU:C:2005:657, oraz wyrok w sprawie Province de Liège, C-41/05, ECLI:EU:C:2006:403.

⁽⁵⁶⁾ Wyrok w sprawie DTS, C-449/14 P, ECLI:EU:C:2016:848, pkt 68–72.

- (347) Komisja stwierdza, że w przedmiotowej sprawie między CSPE a systemem wsparcia nie istnieje imperatywny związek. Nawet gdyby między CSPE a finansowaniem systemu wsparcia istniał związek, Komisja uważa, że nie istnieje imperatywna korelacja między kwotą opłaty a kwotą pomocy. Nie można bowiem stwierdzić, że zyski z CSPE bezpośrednio wpływały na wielkość systemu pomocy. Na poniższym wykresie przedstawiono brak imperatywnego związku i wskazano, że od 2007 r. stosowana opłata jednostkowa nie pokrywa rzeczywistego kosztu finansowania środków objętych wsparciem:

Źródło: Komisja Regulacji Energetyki.

- (348) Różnicę finansowała bezpośrednio grupa EDF. Każdego roku CRE (Commission de Régulation de l'Energie – Komisja Regulacji Energetyki) określała kwotę opłaty niezbędną do pokrycia rzeczywistego kosztu obszarów polityki, które miały być z niej finansowane.
- (349) Ponadto z technicznego punktu widzenia opłatę CSPE pobierała grupa EDF odpowiedzialna za finansowanie obszarów polityki, które teoretycznie powinny być objęte CSPE. Różnica między pobraną kwotą CSPE a kwotami wypłaconymi przez grupę EDF wynosi ponad 5,3 mld EUR. Różnica ta przedstawia się następująco (w podziale na lata i obszary polityki):

Różnice między CSPE pobraną przez grupę EDF a rzeczywistym kosztem finansowanych obszarów polityki

	Energia ze źródeł odnawialnych	Spalanie	Kogeneracja	Wyrównywanie cen	Taryfy socjalne	Nowoczesne techniki produkcji	Różne	Łącznie
2003	26	6	138	66	0	4	3	243
2004	5	1	17	10	0	1	0	34
2005	(22)	(4)	(98)	(60)	(12)	(5)	(3)	(204)
2006	(3)	(1)	(38)	(22)	(2)	(1)	(1)	(68)
2007	1	6	(70)	(115)	1	(4)	(1)	(182)
2008	(5)	1	(19)	(39)	(2)	(2)	(1)	(67)
2009	128	3	219	341	18	10	5	724

	Energia ze źródeł odnawialnych	Spalanie	Kogeneracja	Wyrównywanie cen	Taryfy socjalne	Nowoczesne techniki produkcji	Różne	Łącznie
2010	119	(6)	223	197	17	7	5	562
2011	578	17	368	360	15	6	9	1 353
2012	514	2	221	317	21	3	3	1 081
2013	381	5	118	209	19	2	1	735
2014	708	7	117	322	54	2	1	1 211
2015	(19)	0	(3)	(8)	(1)	0	0	(31)
	2 411	37	1 193	1 578	128	23	21	5 391

Źródło: Pismo władz francuskich do służb Komisji z dnia 20 grudnia 2016 r.

- (350) Deficyt grupy EDF pokryto następnie z budżetu państwa (zob. art. 5 ustawy nr 2015-1786 korygującej budżet na 2015 r., który dotyczy szczególnego rachunku podziału).
- (351) Biorąc pod uwagę brak imperatywnego związku między CSPE a środkami objętymi wsparciem, nie zbadano zgodności CSPE z art. 30 i 110 TFUE.

7. ZWROT POMOCY

- (352) Zgodnie z TFUE i utrwalonym orzecznictwem Trybunału Komisja, gdy stwierdza niezgodność danego środka pomocy z rynkiem wewnętrznym, jest uprawniona do podjęcia decyzji nakładającej na zainteresowane państwo członkowskie obowiązek zniesienia lub zmiany tego środka ⁽⁵⁷⁾. Podobnie Trybunał niezmiennie potwierdzał, że nałożenie na państwo członkowskie obowiązku zniesienia pomocy uznanej przez Komisję za niezgodną z rynkiem wewnętrznym służy przywróceniu stanu poprzedniego ⁽⁵⁸⁾.
- (353) Trybunał uznał w tym zakresie, że cel ten uznaje się za osiągnięty, jeżeli beneficjent dokonał zwrotu kwot przyznanej pomocy niezgodnej z rynkiem wewnętrznym. Poprzez zwrot pomocy beneficjent traci korzyść, którą uzyskał na rynku względem swoich konkurentów, i przywrócona zostaje sytuacja sprzed wypłaty pomocy ⁽⁵⁹⁾.
- (354) Zgodnie z tym orzecznictwem art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/1589 stanowi, że: „w przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy niezgodnej z prawem, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta [...]”.
- (355) Biorąc pod uwagę, że przedmiotowe środki wdrożono z naruszeniem art. 108 TFUE, stanowią one pomoc niezgodną z prawem. Środki te są ponadto niezgodne z rynkiem wewnętrznym i w związku z tym muszą podlegać odzyskaniu, aby przywrócić sytuację istniejącą na rynku przed przyznaniem tych środków. Odzyskanie musi obejmować okres od momentu przyznania korzyści beneficjentowi, tj. od dnia przekazania pomocy do dyspozycji beneficjenta, do dnia faktycznego odzyskania pomocy, a kwoty podlegające zwrotowi należy powiększyć o odsetki naliczane do momentu ich faktycznego odzyskania.

⁽⁵⁷⁾ Zob. wyrok z dnia 12 lipca 1973 r., Komisja/Niemcy, C-70/72, ECLI:EU:C:1973:87, pkt 13.

⁽⁵⁸⁾ Zob. wyrok z dnia 14 września 1994 r., Hiszpania/Komisja, sprawy połączone C-278/92, C-279/92 i C-280/92, ECLI:EU:C:1994:325, pkt 75.

⁽⁵⁹⁾ Zob. wyrok z dnia 17 czerwca 1999 r., Belgia/Komisja, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, pkt 64 i 65.

- (356) W związku z tym pomoc przyznana przez Francję musi podlegać odzyskaniu w części, która jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym. Odzyskanie musi dotyczyć wyłącznie obniżek CSPE przyznanych w latach 2004–2015 – w odniesieniu do obniżek CSPE finansującej wyrównywanie cen i taryfy socjalne – i w latach 2011–2015 – w odniesieniu do obniżek CSPE przeznaczonej na finansowanie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych i wysokosprawnej kogeneracji.
- (357) Kwotę do odzyskania należy obliczyć dla każdego roku i dla każdego beneficjenta. Kwotę tę należy ograniczyć, dla każdego odnośnego roku, do różnicy między kwotą zgodną w odniesieniu do tego roku a faktycznie zapłaconą kwotą CSPE. W przypadku CSPE przeznaczonej na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych zgodną kwotą CSPE określa się w oparciu o plan dostosowania. W przypadku części CSPE przeznaczonej na finansowanie celów innych niż wsparcie na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych zgodna kwota CSPE do zapłaty odpowiada całej CSPE w odniesieniu do części CSPE przeznaczonej na te inne cele.
- (358) W odniesieniu do każdego beneficjenta, każdego roku i każdego obszaru polityki oblicza się dwie kwoty: zapłaconą kwotę CSPE, a także kwotę minimalnej CSPE należnej do zapłaty na podstawie planu dostosowania dodaną do całej kwoty CSPE służącej finansowaniu wsparcia na rzecz celów innych niż wsparcie na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych.

7.1. Obliczanie faktycznie zapłaconych kwot CSPE

- (359) Kwotę CSPE faktycznie zapłaconą przez beneficjentów w danym roku otrzymuje się dzięki informacjom zgromadzonym przez służby władz francuskich. Kwoty te wynikają ze stosowania poszczególnych obniżek CSPE. Francja poinformowała jednak, że nie posiada jeszcze wszystkich niezbędnych informacji, wspominając, że dane dotyczące lat 2003–2010 nie istnieją w formie elektronicznej. Należy zatem jeszcze dokonać dokładnych obliczeń kwoty, którą należy zwrócić, na podstawie materiałów archiwalnych w formie papierowej.
- (360) Jeżeli chodzi o beneficjentów pułapu CSPE w wysokości 0,5 % wartości dodanej, faktycznie zapłacona CSPE jest równa co najmniej kwocie mieszczącej się w zakresie między teoretyczną kwotą CSPE określoną w planie dostosowania a 0,5 % wartości dodanej. W przypadku ujemnej wartości dodanej uznaje się, że zapłacona kwota CSPE wynosi 0. Kwotę tę dzieli się następnie na obszary polityki zgodnie z tabelą przedstawioną w motywie 133.
- (361) Jeżeli chodzi o beneficjentów pułapu na miejsce produkcji, faktycznie zapłacona CSPE jest równa co najmniej kwocie mieszczącej się w zakresie między teoretyczną kwotą CSPE określoną w planie dostosowania a kwotą pułapu miejsca produkcji w danym roku. Kwotę tę również dzieli się na obszary polityki zgodnie z tabelą przedstawioną przez Francję, zawartą w motywie 133.
- (362) Jeżeli chodzi o beneficjentów zwolnienia z tytułu konsumpcji własnej, faktycznie zapłacona CSPE jest równa różnicy między zużyciem całkowitym a zużyciem zwolnionym, pomnożonej przez roczną stawkę jednostkową CSPE przedstawioną w motywie 133.
- (363) W odniesieniu do każdego miejsca produkcji będącego beneficjentem pułapu na miejsce produkcji określa się, czy należy ono do przedsiębiorstwa będącego także beneficjentem pułapu w wysokości 0,5 % wartości dodanej. W odniesieniu do każdego miejsca produkcji będącego beneficjentem zwolnienia z tytułu konsumpcji własnej określa się, czy należy ono do przedsiębiorstwa będącego także beneficjentem pułapu w wysokości 0,5 % wartości dodanej oraz czy korzysta również z pułapu na miejsce produkcji.
- (364) W przypadku gdy miejsce produkcji będące beneficjentem pułapu na miejsce produkcji lub zwolnienia z tytułu konsumpcji własnej należy do przedsiębiorstwa będącego beneficjentem pułapu w wysokości 0,5 % wartości dodanej, aby nie liczyć dwukrotnie przyznanej korzyści, uwzględnia się wyłącznie pułap wartości dodanej. Jeżeli bowiem przedsiębiorstwo korzysta z pułapu w wysokości 0,5 % wartości dodanej, znanej w kolejnym roku, zwrot wykonany *ex post* jest równy różnicy między zapłaconą CSPE a 0,5 % wartości dodanej przedsiębiorstwa.
- (365) W przypadku gdy miejsce produkcji korzysta z pułapu na miejsce produkcji i zwolnienia z tytułu konsumpcji własnej, ale nie należy do przedsiębiorstwa będącego beneficjentem pułapu wartości dodanej, uwzględnia się wyłącznie pułap na miejsce produkcji.

7.2. Obliczanie kwot CSPE należnych do zapłaty na mocy zasad pomocy państwa i planów dostosowania

7.2.1. Należna do zapłaty CSPE niepodlegająca planowi dostosowania

- (366) Komisja uważa przede wszystkim, że CSPE w całości należna do zapłaty przez beneficjentów i wyłączona z planu dostosowania dotyczy części CSPE przeznaczonej na finansowanie spalania odpadów nieulegających biodegradacji lub nieprzeznaczonych do wysokosprawnej kogeneracji, wsparcia na rzecz nowoczesnych instalacji i wsparcia na rzecz różnych środków, takich jak finansowanie umów dotyczących mocy gwarantowanej, którą to część przedstawiono w motywie 11 pkt 1–3 i w motywach 326–331. CSPE już uiszczoną przez beneficjentów można przeznaczyć w pierwszej kolejności na finansowanie tych pozostałych obszarów polityki w celu zastosowania planu dostosowania i określenia kwoty pomocy podlegającej odzyskaniu.

7.2.2. Data rozpoczęcia wdrażania planów dostosowania

- (367) Komisja zatwierdza datę rozpoczęcia wdrażania planów dostosowania przedstawioną w motywach 275 i 318–321 w odniesieniu do części CSPE przeznaczonej na finansowanie energii ze źródeł odnawialnych i wysokosprawnej kogeneracji z jednej strony oraz w odniesieniu do części CSPE przeznaczonej na finansowanie wyrównywania cen i taryf socjalnych z drugiej strony.

7.2.3. Obliczanie kwot CSPE należnych do zapłaty i progresywności tych kwot

- (368) Komisja zatwierdza metodę obliczania kwot należnych do zapłaty z tytułu poszczególnych części CSPE podlegających planowi dostosowania, którą opisano szczegółowo w motywach 265–274 w odniesieniu do części CSPE przeznaczonej na finansowanie energii ze źródeł odnawialnych z jednej strony oraz w motywach 316–317 w odniesieniu do części CSPE przeznaczonej na finansowanie wysokosprawnej kogeneracji, taryf socjalnych i wyrównywania cen z drugiej strony.
- (369) Komisja zatwierdza zasadę i metodę obliczania progresywności kwot CSPE należnych do zapłaty opierającą się na prawie statystycznym, które opisano w motywie 140.
- (370) Komisja zatwierdza metodę obliczania CSPE należnej do zapłaty, którą określa się dla danego beneficjenta i danego roku na podstawie następującego wzoru: *kwota należna do zapłaty rocznie z tytułu finansowanej polityki* = *kwota zapłacona* + (*kwota należna do zapłaty* – *kwota zapłacona*) × [(e^n –1)/((e^N –1))], gdzie *n*: liczba lat od chwili rozpoczęcia stosowania planu (przykład: w odniesieniu do planu, którego wdrażanie rozpoczęto w 2011 r. i który stosowano łącznie do 2019 r., w 2011 r. *n* = 0, w 2012 r. *n* = 1, ..., w 2019 r. *n* = 8), a *N*: liczba lat stosowania planu (przykład: w odniesieniu do powyższego przykładu *N* = 8).
- (371) Komisja zatwierdza również metodę uwzględniania progów *de minimis*, którą przedstawiono w motywie 135.

7.3. Obliczanie kwot do odzyskania

- (372) Suma kwot do odzyskania od każdego beneficjenta jest równa (i) różnicy między kwotami CSPE należnymi na mocy zasad pomocy państwa oraz (ii) kwotami CSPE faktycznie uiszczonymi przez kwalifikowalnych beneficjentów.
- (373) W tym kontekście Komisja zatwierdza opisaną przez Francję metodę obliczania kwot do odzyskania, którą przedstawiono w motywach 145–148.

8. WNIOSKI

- (374) Komisja stwierdza, że Francja wdrożyła pułapy CSPE w sposób niezgodny z prawem i z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środki wprowadzające zwolnienia z CSPE wdrożone przez Francję na rzecz podmiotów zużywających energię elektryczną na własne potrzeby, wynikające z wykonania ustawy nr 2003-8 z dnia 3 stycznia 2003 r. o rynkach gazu i energii elektrycznej oraz o usłudze publicznej w zakresie dostaw energii elektrycznej („ustawa nr 2003-8”), nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE w przypadku zużycia energii elektrycznej zwolnionej z CSPE na własne potrzeby w celu wyprodukowania energii elektrycznej.

Artykuł 2

Środki wprowadzające zwolnienia z CSPE wdrożone przez Francję na rzecz podmiotów zużywających na własne potrzeby energię elektryczną wyprodukowaną samodzielnie ze źródeł odnawialnych, wynikające z wykonania ustawy nr 2003-8, nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE w odniesieniu do części CSPE służącej finansowaniu produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.

Artykuł 3

Środki wprowadzające zwolnienia z CSPE wdrożone przez Francję na rzecz podmiotów zużywających na własne potrzeby energię elektryczną wyprodukowaną samodzielnie w procesie wysokosprawnej kogeneracji, wynikające z wykonania ustawy nr 2003-8, nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE w odniesieniu do części CSPE służącej finansowaniu wysokosprawnej kogeneracji.

Artykuł 4

Środki wprowadzające zwolnienia z CSPE wdrożone przez Francję z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE na rzecz podmiotów zużywających energię elektryczną na własne potrzeby, wynikające z wykonania ustawy nr 2003-8, stanowią pomoc państwa zgodną z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE w przypadkach innych niż te określone w art. 1, 2 i 3 niniejszej decyzji w zakresie, w jakim przeznaczono je na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych oraz w jakim nie przekroczyły kwot obniżek CSPE dozwolonych zgodnie z planem dostosowania.

Artykuł 5

Środki w formie pułapu CSPE na miejsce produkcji i pułapu wartości dodanej, wdrożone przez Francję z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE na rzecz konsumentów energii elektrycznej, wynikające z wykonania ustawy nr 2003-8, stanowią pomoc państwa zgodną z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE w zakresie, w jakim przeznaczono je na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, wysokosprawnej kogeneracji, wyrównywania cen i taryf socjalnych oraz w jakim nie przekroczyły kwot obniżek CSPE dozwolonych zgodnie z planem dostosowania.

Artykuł 6

Komisja akceptuje plany dostosowania zgłoszone przez Francję. Francja jest zobowiązana poinformować Komisję o wdrożeniu tych planów na warunkach określonych w art. 10 i 11 oraz w terminach określonych w art. 12.

Artykuł 7

Środki wprowadzające zwolnienia z CSPE wdrożone przez Francję z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE na rzecz podmiotów zużywających energię elektryczną na własne potrzeby, wynikające z wykonania ustawy nr 2003-8 z dnia 3 stycznia 2003 r. o rynkach gazu i energii elektrycznej oraz o usłudze publicznej w zakresie dostaw energii elektrycznej („ustawa nr 2003-8”), oraz środki w formie pułapów CSPE na miejsce produkcji i wartości dodanej, które nie są objęte zakresem stosowania art. 1–5 niniejszej decyzji, wdrożone przez Francję z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE, stanowią pomoc niezgodną z rynkiem wewnętrznym. Francja jest zobowiązana do odzyskania od beneficjentów pomocy niezgodnej z prawem i z rynkiem wewnętrznym.

Artykuł 8

Każda pomoc indywidualna przyznana w ramach programu, o którym mowa w art. 7, nie stanowi pomocy, pod warunkiem że w momencie jej przyznania spełniała warunki ustanowione w rozporządzeniu przyjętym na mocy art. 2 rozporządzenia (WE) nr 994/98, które miało zastosowanie w momencie przyznania pomocy.

Artykuł 9

Każda pomoc indywidualna przyznana w ramach programu, o którym mowa w art. 7, która w momencie przyznania spełniała warunki określone w rozporządzeniu przyjętym na mocy art. 1 rozporządzenia (WE) nr 994/98 lub w jakimkolwiek zatwierdzonym programie pomocy, jest zgodna z rynkiem wewnętrznym do poziomu maksymalnej intensywności pomocy zatwierdzonego dla danego rodzaju pomocy.

Artykuł 10

1. Do kwot podlegających zwrotowi dolicza się odsetki za cały okres począwszy od dnia, w którym pomoc została przekazana do dyspozycji beneficjentów, do dnia jej faktycznego odzyskania.
2. Odsetki nalicza się narastająco zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 ⁽⁶⁰⁾.
3. Francja anuluje wszystkie dotychczas niezrealizowane wypłaty pomocy przyznanej w ramach programu, o którym mowa w art. 7, ze skutkiem od dnia notyfikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 11

1. Odzyskanie przyznanej pomocy odbywa się w sposób bezzwłoczny i skuteczny.
2. Francja zapewnia wykonanie niniejszej decyzji w terminie czterech miesięcy od daty jej notyfikacji.

Artykuł 12

1. W terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Francja przekazuje Komisji następujące informacje:
 - ostateczny wykaz beneficjentów pomocy przyznanej w ramach programu, o którym mowa w art. 4, 5 i 7,
 - łączną kwotę pomocy otrzymaną w ramach programu, o którym mowa w art. 4, 5 i 7,
 - łączną kwotę pomocy, jaką każdy z beneficjentów może otrzymać w ramach planu dostosowania,
 - kwoty CSPE, jakie otrzymał każdy z beneficjentów i które nie stanowią pomocy zgodnie z art. 1–3,
 - łączną kwotę do odzyskania od każdego z beneficjentów w ramach programu, o którym mowa w art. 7,
 - ostateczną łączną kwotę (kwota główna i odsetki od zwracanej pomocy) odzyskaną od każdego z beneficjentów,
 - szczegółowy opis środków planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji.
2. W terminie czterech miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji procedura odzyskiwania będzie musiała zostać wdrożona. W tym terminie Francja przekazuje Komisji dokumenty potwierdzające, że beneficjentom nakazano zwrot pomocy oraz że faktycznie zwrócili oni pomoc podlegającą odzyskaniu.
3. Do momentu całkowitego odzyskania pomocy przyznanej w ramach programu, o którym mowa w art. 7, Francja na bieżąco informuje Komisję o kolejnych środkach podejmowanych na szczeblu krajowym w celu wykonania niniejszej decyzji. Na wniosek Komisji Francja bezzwłocznie przedstawia informacje o środkach już podjętych oraz środkach planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji. Francja dostarcza również szczegółowe informacje o kwocie pomocy oraz odsetkach już odzyskanych od beneficjentów.

Artykuł 13

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 lipca 2018 r.

W imieniu Komisji
Margrethe VESTAGER
Członek Komisji

⁽⁶⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1).